POROČILA

SLOVENSKE FRANČIŠKANSKE PROVINCE SVETEGA KRIŽA

LETO 2024 • LXXVII • ŠTEVILKA 4

NASLOVNIK PROVINCE	
CURIA GENERALIS Via S. Maria Mediatrice, 25 IT - 00165 ROMA	0039 06 684 919 0039 06 638 02 92
Stane Zore **ljubljanski nadškof** **in metropolit** Ciril-Metodov trg 4 p.p. 1990, 1001 Ljubljana stane.zore@ofm.si	01 234 26 00
Provincialni minister Marjan Čuden Prešernov trg 4 1000 Ljubljana	+386 1 242 9310
BREZJE Brezje 72 4243 BREZJE brezje@ofm.si	04 537 07 **
Viktor *Krizostom* *Milan* *Robert* *Tadej I.* *Zakristija* *Romarski urad*	02 06 11 18 041 802 341 26 00
KAMNIK Frančiškanski trg 2 1241 KAMNIK http://franciskani-kamnik.rkc.si franciskani.kamnik@t-2.si kamnik@ofm.si	064 179 910
p. mag. Ciril A. Božič *p. Franci Seničar*	031 773 900 059 366 484 *mobitel:* 041 674 297
KOPER/STRUNJAN Destradijev trg 10a 6000 KOPER koper@ofm.si	0590 73 470
Bogdan *Andrej Vovk* *Duhovniški dom Mane nobiscum* *Lepi pot 26, 1000 Ljubljana*	72 01 200 51 60
LJUBLJANA - CENTER Prešernov trg 4 1000 LJUBLJANA	01 242 9***
porta *gost/podstrešje 1* *provincial* *sam./žup. arhiv* *faks - hiša, ZBF* *ZBF* *prov. arhiv* *Janko* *Marko* *faks - Marko* *Edvard* *Ksaver* *pevski kor* *regens chori/I. nad. 29* *Vid* *Pavle, vikar in župnik* *rekreacijska soba* *knjižnica* *šivalnica* *župnijska pisarna* *zakristija* *obednica* *Domen* *Christian* *Rafael*	300 301 310 312 313 314 317 318 322 323 324 328 334 335 336 337 342 343 344 345 346 347
LJUBLJANA - BEŽIGRAD Küzmičeva 6 1000 LJUBLJANA lj.bezigrad@ofm.si	0590 717 **
Regalat *Miran Š.* *Ambrož*	21 22 01 436 87 81
LJUBLJANA - ŠIŠKA Černetova 20 1000 LJUBLJANA lj.siska@ofm.si	01 583 72 70 01 583 72 **
Silvin *Mari*	77 82
LJUBLJANA - VIČ **in Komisariat za Sv. deželo** Tržaška 85 1000 LJUBLJANA lj.vic@ofm.si	01 244 42 52
Zdravko	58
MARIBOR Ul. škofa Maksimiljana Držečnika 7 2000 MARIBOR maribor@ofm.si	02 228 51 10 02 228 51 **
Janez *Franc* *Boris*	13 19 15
MOŠNJE Mošnje 8 4240 RADOVLJICA	04 533 88 78
NAZARJE Samostanska pot 50 3331 NAZARJE nazarje@ofm.si samostan.nazarje@gmail.com zupnija.nazarje@gmail.com dom.marija.nazaret@gmail.com	03 583 19 93 064 297 797
SESTRE KLARISE Samostanska pot 51 3331 NAZARJE	03 583 13 91
SESTRE KLARISE Andreja Bitenca 138 1000 LJUBLJANA	01 518 25 00
SESTRE KLARISE Ul. Štefana Kovača 72 9224 Turnišče	02 577 13 88
NOVA GORICA Škrabčeva 1, p.p. 303 5001 NOVA GORICA info@samostan-kostanjevica.si	05 330 77 50 05 330 77 5*
Niko *Vili* *Miran* *Boštjan*	2 4 5
NOVA ŠTIFTA Nova Štifta 3 1317 SODRAŽICA nova.stifta@ofm.si	01 836 99 43
NOVO MESTO Frančiškanski trg 1 8000 NOVO MESTO novo.mesto@ofm.si	07 338 14 70 07 338 14 7*
Peter *Marko* *Gregor* *Tomaž H.*	1 3 4 7
PROVINCIALNA HIŠA Strunjan 134 telefonska govorilnica	05 678 21 21
SVETA GORA Sveta Gora 2 5250 SOLKAN sv.gora@ofm.si	05 330 40 20 05 330 40 **
Bogdan K. *Benedikt* *Ambrož*	38 28 37
SVETA TROJICA Meznaričeva 8 2235 SVETA TROJICA V SLOVENSKIH GORICAH sv. trojica@ofm.si	02 720 55 56
TUJINA	
CURIA GENERALIS Via S. Maria Mediatrice, 25 IT - 00165 ROMA	0039 06 684 919 0039 06 638 02 92
COLLEGIO S. ISIDORO Via degli Artisti, 41 00187 Roma Italia *Jan Dominik Bogataj*	 00386 51 389 115
ADELAIDE **- WEST HINDMARSH** Holy Family Slovenian Mission 51 Young Avenue AU - WEST HINDMARSH SA 5007 p. David slomission.adelaide@ gmail.com	 0061 497 097 783
MELBOURNE - KEW **SS. Cyril and Methodius'** **Slovenian Mission** 19 A'Beckett Street PO BOX 3200 AU - KEW VIC 3101 *Simon Peter* slomission.melbourne@ gmail.com	0061 3 9853 7787 0061 455 444 912
SYDNEY MERRYLANDS **St. Raphael's Slovenian** **Mission** 311 Merrylands Road PO BOX 280 AU - MERRYLANDS NSW 2160 slomission.sydney@gmail.com slomission.misli@gmail.com	0061 2 9637 7147 0061 409 074 760
JOHNSTOWN **St. Therese's Friary** 536 Decker Avenue US - JOHNSTOWN PA 15906	001 814 539 76 33
LEMONT **St. Mary's Friary** 14246 Main Street PO Box 608 US - LEMONT IL 60439	001 630 257 24 94
Slovensko versko središče	001 630 257 20 68
NEW YORK **St. Cyril's Friary** 62 St. Mark's Place US - NEW YORK NY 10003	001 212 674 34 42

MIR IN BLAGOSLOV OB ROJSTVU NAŠEGA GOSPODA

Bratje, božični prazniki niso le priložnost za radostno slavljenje, temveč tudi za hvaležnost in poglobljeno razmišljanje. Kaj pomeni, da se je Bog učlovečil? Pomeni, da je postal Emanuel – Bog z nami. Tudi mi smo poklicani, da smo bližnji drug drugemu, ljudem v stiski, ubogim, osamljenim in zapuščenim.

Hvaležen sem za vsak trenutek, ko v vas prepoznam resnično Frančiškovo srce: srce, ki se daruje, ki moli, ki trpi in upa. Naj bo letošnji božič priložnost, da v naših bratstvih obnovimo duha edinosti in ljubezni. Bodimo drug drugemu brat v polnem pomenu besede: zvesti, potrpežljivi, razumevajoči in velikodušni. Naša pripadnost ni zgolj človeška, ampak ima globoke korenine v Božji ljubezni, ki nas povezuje.

Na božič oznanjamo veselo novico: »Slava Bogu na višavah, na zemlji mir ljudem, ki so mu po volji!« (Lk 2,14). To sporočilo je še posebej pomenljivo za nas frančiškane. Vabljeni smo, da ga oznanjamo bolj z življenjem kot z besedami, da smo prinašalci miru in dobrega. Svet okoli nas, ki je pogosto ranjen in razdeljen, potrebuje naše pričevanje. Potrebuje nas, da z dejanji pokažemo, da je Bog ljubezen.

Dragi bratje, naj nas letošnji božični čas spomni na našo poklicanost, da smo sol zemlje in luč sveta (prim. Mt 5,13-16). V svojem življenju in delu bodimo znamenje upanja in luč za tiste, ki hodijo v temi. Naše zvesto življenje po evangeljskih svetih naj bo za vsakega, ki na sreča, doživetje Božje bližine.

V tem svetem času se želim iz srca zahvaliti za vašo zvestobo, za vse žrtve, ki jih prinašate, in za vse trenutke, ko z ljubeznijo služite Bogu in ljudem. Hvaležen sem za vaše molitve, za vašo predanost in za to, da se trudite biti odsev Kristusove luči.

Naj vas spremlja Božji blagoslov. Naj Božična noč v vaših srcih prebudi novo upanje tudi glede naše prihodnosti. Naj vam Devica Marija vedno stoji ob strani in vas blagoslavlja s svojim ljubljenim Sinom.

Dragi bratje, izročam vas v varstvo Novorojenemu, ki naj vas razsvetljuje, krepi in napolnjuje z radostjo. Skupaj z vami se veselim tega svetega časa in se zahvaljujem za dar našega bratstva.

Z željo, da bi božična luč še dolgo svetila v vaših srcih in da bi vas vse leto vodila k vedno večji zvestobi Kristusu v Frančiškovem duhu, vas objemam v molitvi in bratski ljubezni.

Blagoslovljen božič, mir in vse dobro!

p. Marjan Čuden
provincialni minister

Boquete, Panama (16. – 21. september 2024)

Zaključek šestega celinskega srečanja Komisije JPIC v Ameriki

Šestindvajset frančiškanskih bratov iz različnih držav Amerike (ZDA, Mehike, Gvatemale, Salvadorja, Hondurasa, Kostarike, Paname, Kolumbije, Peruja, Ekvadorja, Čil, Argentine in Brazilije) se je srečalo v mestu Boquete v Panami na šestem celinskem srečanju Komisije za pravičnost, mir in ohranjevanje stvarstva (JPIC).

Srečanje, ki poteka na tri leta, želi okrepiti, obnoviti in nadaljevati delo JPIC Reda manjših bratov, se odvija po različnih celinah.

Pet dni so se bratje pogovarjali o izkušnjah, izzivih in dobrih praksah pri spodbujanju teh vrednot v svojih provincah ali kustodijah. Na srečanju so se posvečali predvsem analizi in sistematizaciji izvedenih ukrepov ter pričevanju zavezanosti animatorjev JPIC vprašanjem, kot so migracije in begunci; izobraževanje; življenjski slogi; župnije in svetišča; in politično zagovorništvo.

»To srečanje je enkratna priložnost, da razmislimo o tem, kako živimo v sedanjih razmerah, prisluhnemo konkretnim projektom ter izkušnjam bratov in sester, ki v svoje bivanje in poklicanost vnašajo upanje, saj gre za projekte, ki potrjujejo življenje sredi raznolike stvarnosti ameriške celine,« je dejal br. Daniel N. Rodríguez Blanco, generalni direktor urada JPIC.

Zakaj je to srečanje pomembno?

- **Krepitev mreže**: bratje so se imeli priložnost spoznavati, si zaupati izzive in proslaviti dosežke ter tako ustvariti močnejšo mrežo.
- **Navdih za delovanje**: Z izmenjavo konkretnih izkušenj so udeleženci navdihnili drug drugega, da bodo lahko še naprej ustvarjalno in goreče delovali v svojih skupnostih.
- **Usklajevanje prizadevanj**: srečanje je bila priložnost za usklajevanje prizadevanj bratov po vsej Ameriki in še učinkovitejše delovanje.
- **Praznovanje frančiškanske duhovnosti**: V spominu na 800. obletnico prejema stigem sv. Frančiška so bratje ponovno potrdili svojo zavezanost frančiškanski duhovnosti in poklicanosti, naj hodijo po stopinjah Asiškega Ubožca in se z upanjem dotikajo trpečega Kristusovega telesa v bližnjih.

Katere so bile glavne teme?

- **Migracije in prisilno razseljevanje**: bratje so se pogovarjali o tem, kako so spremljali mešane skupine migrantov in beguncev s celine in spodbujali skupno delovanje v sklopu Frančiškanske mreže za migrante Amerike (RFM).

- **Izobraževanje**: Preučevali so inovativne načine za vključitev vrednot JPIC v izobraževanje, tako formalno kot neformalno.
- **Življenjski slog**: Udeleženci so razmišljali o tem, kako živeti bolj trajnostno in kako spodbujati preproste in razumljive življenjske sloge, ki bodo zgled jemali iz načina življenja manjših bratov, zlasti v začetni formaciji.
- **Župnije in svetišča**: Pogovor je tekel o tem, kako so lahko župnije in svetišča prostori srečanj in družbene preobrazbe.
- **Civilna družba in politično zagovorništvo**: Bratje so odkrivali, kako se lahko udejstvujejo v civilni družbi in vplivajo na javne politike s spodbujanjem pravičnosti in miru.

Na koncu so udeleženci srečanja poudarili, kako pomembno je delovanje mreže in sodelovanje, če želijo občutno vplivati na družbo. Ponovno so potrdili tudi svojo zavezo, da bodo hodili po stopinjah sv. Frančiška, ki je svoje življenje posvetil služenju in spremanju najbolj ubogih, spodbujanju miru in sprave, da bi še naprej gradili Božje kraljestvo. »Edina stvar, ki jo animator JPIC potrebuje za izvajanje svojega poslanstva, je gorečnost: gorečnost do Kristusa in gorečnost do Njegovega ljudstva,« je opozoril br. Daniel.

Vir: VI Continental JPIC Meeting of the Americas Concludes - Frati Francescani

26. september 2024

Pričevanje br. Toufica Boua Merhija, OFM

Južni Libanon: pomoč frančiškanov

Širitev konflikta na Bližnjem vzhodu v južni Libanon je povzročila na stotine civilnih žrtev in na tisoče razseljenih oseb. Frančiškanska skupnost v Tiru je odprla vrata samostana za družine, ki so preživele bombardiranje in so brez strehe nad glavo. V tej skupnosti živita tudi **br. Toufic Bou Merhi, OFM** in **br. Richa Pierre, OFM.** Objavljamo pričevanje br. Toufica, ki je župnijski upravitelj rimskokatoliške župnije.

Kako delujete med civilnim prebivalstvom?

Delujemo kot frančiškani, za ljudi in sredi ljudi: naša vrata so odprta, skušamo jim biti v oporo. Trenutno v našem samostanu v Tiru biva več kot sto petdeset ljudi, od tega sedemdeset otrok, drugi so tako ženske kot moški. Skrbimo za to, da jim nič ne manjka, zahvaljujoč tudi našim prijateljem. Zanje smo dobili vzmetnice, trikrat na dan jim prinašamo hrano in vodo. Velike težave imamo na logistični in zdravstveni ravni: nimamo veliko kopalnic; nimamo zmogljivosti, da bi sprejeli toliko ljudi. Naš samostan je majhen, a naše srce je veliko, zato vztrajamo ...

Kako vam uspe nahraniti toliko ljudi?

Lahko rečem, da nas je v teh težkih časih Previdnost še zlasti veliko naučila: ne vem, od kod in kako pride vsa ta hrana, ljudje kličejo prijatelje na pomoč, v samostan kličejo ljudje, ki jih sploh ne poznam, in nam ponudijo pomoč.

Kakšno je trenutno stanje?

Okoli sebe vidimo trpljenje, vidimo prestrašene ljudi, ki so morali zapustiti dom, ki nimajo kam. Izročili so se v roke Božje previdnosti. Za nas ni pomembno, ali so verniki niti kakšne barve so: naša vrata so odprta vsem; ponujamo jim roko pomoči. Zahvaljujem se vsem, ki se na to spomnijo in nam podajo roko. Najprej se zahvaljujem Gospodu za moč, zdravje in vse milosti, ki nam jih daje. Blizu smo ljudem, svojim someščanom, trpečim in skupaj z njimi kličemo: »Nič več pobojev, nič več vojne!« Vojna ne rešuje težav, ne prinaša miru, le hrani sovraštvo. Vojna ne daje pravic, le uničenje. Molite za nas: potrebnih bo veliko molitev, da se bo ta pokol končal. Hvala vsem.

Br. Massimo Fusarelli, generalni minister OFM, je izrazil svojo bližino bratom in žrtvam vojne v južnem Libanonu: »Te dni spremljam razmere v Libanonu prek bratov kustodije Svete dežele in poslušam, kako veliko bolečino prinašata vojna in smrt množici nedolžnim. Vidimo, da se vojna zdaj širi po Bližnjem vzhodu in situacija se zdi vedno bolj skrb vzbujajoča. Zdi se, da miru ne bo mogoče vzpostaviti, vendar moramo prav zdaj moliti in upati ter podpirati življenje in upanje tolikih ljudi, ki trpijo zaradi posledic spopadov, in naših manjših bratov, ki so jim nenehno v oporo, tudi če so v nevarnosti sami.«

Papež Frančišek je 25. septembra na splošni avdienci nekaj besed namenil tudi libanonskim žrtvam: »Žalostijo me novice, ki prihajajo iz Libanona, kjer so v zadnjih dneh intenzivni bombni napadi povzročili veliko žrtev in uničenja. Upam, da bo mednarodna skupnost skušala z vsemi sredstvi zaustaviti to strašno stopnjevanje nasilja. To je nesprejemljivo! V molitvi sem z libanonskim ljudstvom, ki je v nedavni preteklosti že vse preveč trpelo.«

Vir: South Lebanon: the help of the Franciscans - Frati Francescani

1. oktober 2024
Generalna kurija, Rim

Zasedanje Izvršnega sveta za misijone in evangelizacijo

Od 26. do 28. septembra 2024 je v Rimu zasedal **Izvršni svet za misijone in evangelizacijo** (CEME). Člani so se seznanili s pobudami generalnega tajnika za misijone in evangelizacijo, br. Francisca Gomeza Vargasa.

Poleg tega so s pomočjo strokovnjakov, bratov reda in drugih, nadaljevali z delom na drugem delu dokumentu Ratio Evangelizationis, za katerega so pripravili strukturo.

Po načelih prvega dela so preverili bistvo frančiškanske karizme: pričevanje za evangelij, nakazano v prvem poglavju generalnih konstitucij: »Bratje, posnemovalci svetega Frančiška, so dolžni korenito živeti po evangeliju, to je v duhu molitve in pobožnosti ter v bratski skupnosti ...« Zato bo drugo poglavje Ratio Evangelizationis nakazovalo pot evangelizacijskega poslanstva, po kateri naj se ravnajo dejavnosti različnih bratstev, pri oznanjevanju evangelija med ubogimi, v mladinski kulturi, na digitalni celini, v župnijah, v

svetiščih, v izobraževanju, v znanstvenih dejavnostih, v socialnem skrbstvu in drugje.

Naslednji sestanek CEME je predviden za december 2024.

Vir: Meeting of the Executive Council for Missions and Evangelization - Frati Francescani

3. oktober 2024
Generalna kurija, 25.-28. september

Srečanje Komisije za zaščito

Mednarodna komisija za zaščito v OFM se je od 25. do 28. septembra zbrala na drugi seji v živo v generalni kuriji. Dnevni red je bil posvečen subjektom, ki so že predložili načela, ki so prejela *nihil obstat* s strani generalnega ministra in definitorija, načela, ki so predmet revizije, preden bodo prejela *nihil obstat*, in subjektom, ki doslej še niso predložili načel. 9. naloga generalnega kapitlja 2021 se razprostira na vse subjekte reda in v letu, ki je pred nami, jo morajo vsi nujno opraviti.

Rešitev za osamitev, ki so jo nekateri delegati deležni v svoji vlogi, je v pospeševanju stikov med tistimi brati, ki so nekaj odnesli od usposabljanja na področju zaščite, zlasti tistimi, ki so prejeli diplomo Univerze Gregoriana. Drugi poudarek je bilo vprašanje, kako v frančiškansko formacijo vključevati usposabljanje za zaščito. Komisija je pomagala direktorju, br. Albertu Schmuckiju, pri osnovanju Priloge, ki bo vključena v *Ratio Formationis Francescanae*.

Vrhunec srečanja je bil presenečenje za udeležence: To je bil obisk ateljeja umetnika br. Sidivala Fila OFM, ki se posveča razkrivanju vsega, kar je skrito očem. Br. Sidival uporablja podloge oblačil in drugih stvari, med drugim tudi blaga, ki ga je napadla plesen, da bi lahko prikazal, kar je skrito. Ko tistemu, kar je skrito, naklonimo spoštljiv pogled, smo mu naklonili dostojanstvo. Člane komisije je presenetila harmonija med takšnim pogledom in tistim ,akr se dogaja v zaščiti po tem, ko se na žalost zgodila zloraba, ko skriti zgodbi prisluhnemo, ji naklonimo spoštovanje in žrtvi podelimo dostojanstvo.

Posebej poučen je bil tudi prispevek br. Agustina Podestà iz Argentine, ki je spregovoril o svojem raziskovanju ekonomske zlorabe, prav tako pa tudi razi-

skava Daniela Fleitasa, knjiga »Zloraba v latinskoameriški cerkvi«.

Pred zaključkom srečanja so prisotni določili tudi prednostne naloge za prihodnja leta.

Vir: Meeting of the Commission on Safeguarding - Frati Francescani

4. oktober 2024

Br. Massimo Fusarelli obiskal »brazilski Assisi«, da bi spodbujal k miru v našem svetu

V sredo, 2. oktobra, zvečer, je br. Massimo Fusarelli prispel v Canindé v Braziliji na bratski obisk tamkajšnjega frančiškanskega bratstva in na praznovanje praznika sv. Frančiška. Generalni minister je ob koncu lanskega leta napovedal, da upa, da bo obiskal ta čudovit kraj v času njihovega bogatega frančiškanskega slavja.

V četrtek zjutraj je br. Massimo obhajal evharistijo za sestre klarise in nato z njimi spil kavo in se z njim pogovarjal o njihovih izzivih in upanjih v zvezi z današnjim življenjem karizme sv. Klare. Njegovo drugo srečanje tisto jutro je potekalo v samostanu sv. Antona, kjer so bili člani noviciata navdušeni nad praznikom sv. Frančiška in so mu radi zaupali svoje zgodbe in poslušali njegove spodbudne besede.

Popoldne je br. Massimo skupaj z generalnim definitorjem in provincialnim ministrom province sv. Antona Padovanskega, br. Césarjem Kulkampom in br. Rogériom Lopesom sodeloval v radijski oddaji z naslovom *Frančiškanski papež* na samostanskem spletnem radiu. Br. Roberto Alves, voditelj oddaje, je vodil skozi živahno razpravo, ki je postregla z veliko modrosti treh gostov. Nato je br. Rogério zastavil še nekaj ostrih vprašanj br. Massimu, »nasledniku sv. Frančiška«, ki je zgovorno spregovoril o razlikah med Assisijem in Canindéjem ter o edinstveni vlogi ljudi v vsakem kraju, da se odzovejo na pričevanje, ki ga nudi sv. Oče.

Ko so ga vprašali, kateri nauk bi izpostavil med praznovanjem naše osemstoletnice, je br. Massimo svoje občinstvo spodbudil, naj se zgledujejo po Frančiškovem srečanju z gobavci, da bi se morali tudi mi resnično srečati in sprejeti male Božje otroke. »Uboge moramo sprejemati in skrbeti zanje,« je dejal, »saj v Svetem pismu znova in znova slišimo o Božji posebni

nežni ljubezni do ubogih. To je naša motivacija. Kristjani, ki nimajo odnosa do ubogih, imajo resno težavo. Za frančiškane pa to velja še toliko bolj!«

Ko je govoril o tem, kako romarji hodijo na te svete kraje, z drugimi delijo domačo hrano, spijo v visečih mrežah, je minister dejal: »Vse, kar vidim tukaj, me zelo gane. V ljudeh, ki prihajajo sem, je gotovo globoka vera. Videl sem vernike, ki so ležali v prostraciji na tleh bazilike. V Evropi tega ni več videti. Ljudje, ki molijo na glas in brez sramu, me spominjajo na samega Frančiška, za katerega sem prepričan, da je zelo zadovoljen z vsem, kar se tukaj dogaja.«

Generalni minister je svoj obisk zaključil s praznovanjem prehoda z več tisoč romarji na trgu Praça dos Romeiros. Svojo pridigo je začel z opravičilom, da slabo govori portugalsko, nato pa označil vse, ki prihajajo v Canindé »kot romarje, vsak z edinstveno preteklostjo in edinstvenimi ranami, vsi pa so prepričani, da Gospod hodi s svojim ljudstvom in med njim«.

Med svojim premišljevanjem, v katerem je vzbudil navdušenje vernikov, se je br. Massimo spominjal različnega trpljenja in stisk ljudi v severovzhodni Braziliji. Prosil je, naj v molitvah zanje prosimo sv. Frančiška, »da bi jih njihovo trpljenje odprlo novemu življenju, kakor si Gospod želi za vse nas«. Ob zaključku prehoda je br. Massimo Fusarelli podaril bratom iz svetišča v Canindéju mašni plašč in medaljo v spomin na osemstoletnico Frančiškovega prejema svetih stigem. Minister je 4. oktobra skupaj z devetimi duhovniki somaševal pri maši, ki jo je vodil nadškof Gregório Paixão iz nadškofije Fortaleza.

Br. Roberto Alves, OFM

Fotografije: Caio Renan in Jander Silva

Vir: Br Massimo Fusarelli visits Canindé, Brazil - Frati Francescani

Angelus, 6. oktober 2024

Papež Frančišek imenoval nove kardinale

Sveti oče je med Angelusom 6. oktobra napovedal, da bo 8. december, na praznik Brezmadežnega spočetja, konzistorij za imenovanje novih kardinalov, med katerimi bodo msgr. Luis Gerardo Cabrera Herrera, OFM, nadškof Guayaquil, Ekvador; msgr. Paskalis Bruno Syukur, OFM, škof v Bogorju, Indonezija; in msgr. Jaime Spengler, OFM, nadškof v Porto Alegreju. »Molimo za nove kardinale, da bi mi s potrditvijo svoje pripadnosti Kristusu, usmiljenemu in zvestemu velikemu duhovniku, pomagali v službi rimskega škofa v dobro vseh svetih Božjih ljudi,« je dejal papež.

Generalni minister, br. Massimo Fusarelli, je novim kardinalom zaželel vse dobro: »Našim trem bratom, ki jih je za kardinale imenoval papež Frančišek, želim vse dobro v služenju vesoljni Cerkvi. Po njih se kaže mednarodnost Cerkve in tudi reda, ki je poklican služiti svetemu Božjemu ljudstvu v različnih kulturah in tradicijah. To nas ob spoštovanju celotnega reda tudi zavezuje, da odgovorno širimo meje naše poti manjših bratov poslanstvu.

Življenjepis: Mons. Luis Gerardo Cabrera Herrera, OFM

Življenjepis: Mons. Paskalis Bruno Syukur, OFM

Življenjepis: Mons. Jaime Spengler, OFM

Vir: Pope Francis has named new cardinals - Frati Francescani

7. oktober 2024
V Angliji s praznovanji počastili obletnice

800 let od prihoda frančiškanov na Britansko otočje

Irski provinci so z več praznovanji praznovali osemstoletnico prihoda frančiškanskih bratov na Britansko otočje.

Frančiškanska družina je 10. septembra poromala v Anglijo: romanje se je začelo v Dovru, kjer so leta 1224 pristali prvi bratje in zaključilo v Canterburyju, kjer so ustanovili prvo manjše bratstvo. Drugo romanje je potekalo v Londonu, in sicer od katoliške katedrale v Southwarku do anglikanske katedrale.

Praznik prejema stigem so obhajali v cerkvi sv. Frančiška v Stratfordu v Londonu. Mašo je vodil brentwoodski, škof msgr. Alan Williams SM, pridigal pa br. Aidan McGrath OFM, minister Irske province. Ob tej priložnosti smo se spominjali obletnice prihoda bratov, 70 let duhovništva br. Briana McGratha OFM in priključitve g. S. T. Mayaira Gomesa Provinci.

Vir: 800 years since the arrival of the Franciscans in the British Isles - Frati Francescani

7. oktober 2024
V organizaciji Ministrske konference Frančiškovih redov

Praznovanje spomina na prehod sv. Frančiška na Filipinih

Celotna Frančiškova družina iz osrednjega Luzona se je zbrala v mestu Mandaluyong, da bi proslavila spomin na prehod našega serafskega očeta sv. Frančiška Asiškega. Župnija sv. Frančiška Asiškega pod upravo našega brata kapucina služi kot prizorišče letošnjega spomina na prehod, ki ga je pripravila Ministrska konferenca Frančiškovih redov (IFMC) 3. oktobra 2024.

Praznovanje se je začelo s predstavitvami različnih redovnih skupnosti in bratstev svetnega reda. Sledil je kratek govor na temo »Veselite se, molite brez prestanka, zahvaljujte se v vseh okoliščinah: posnemanje zglednega življenja sv. Frančiška« predsednika IFMC, br. Christopherja Dominica Lima, OFMConv. Poudaril je, da je molitev božji dar. Dejavno sodelovanje pri bogoslužju ni le to, da odgovarjamo med obredom, ampak da je vse naše življenje molitev. Vse prisotne je spodbudil k temu, da bi molitev postala del njihovega vsakdana.

Dijaki lurške šole v Mandaluyongu so uprizorili prehod sv. Frančiška. Uprizoritev se je začela z razlago Frančiškove poti v Porcijunkulo in dosegla vrhunec v njegovem objemu sestre smrti in križanega Kristusa.

Spomin na prehod je dosegel vrhunec z evharističnim slavjem, ki ga je vodil župnik, br. Norman Meram Gandia, župnijski vikar župnije sv. Janeza Krstnika v mestu San Juan. Takoj po maši je sledil agape. Različne frančiškanske skupnosti so istočasno praznovale spomin na prehod na različnih geografskih lokacijah na Filipinih.

Br. Makki Cruz, OFM

Vir: The celebration of the Transitus in the Philippines - Frati Francescani

15. oktober 2024
Nedelja, 20. oktober 2024, Trg sv. Petra

Kanonizacija blaženih mučencev iz Damaska

V okviru praznovanja osemstoletnice smrti sv. Frančiška 1226-2026, v spominskem letu prejema stigem 2024, bo papež Frančišek v nedeljo, 20. oktobra, za svetnike razglasil osem manjših bratov Kustodije Svete dežele, mučencev za vero v Damasku 1860. Skupaj z njimi so mučeništvo pretrpeli in odšli v večno slavo še trije blaženi bratje Massabki, verni maronitski laiki.

Julija 1860 se je preganjanje kristjanov s strani šiitskih Druzov v Libanonu razširilo v Sirijo. 9. julija so požgali gosto naseljeno krščansko četrt v Damasku in z meči pobijali njene prebivalce. Kristjani različnih veroizpovedi in obredov so pretrpeli najrazličnejše nasilje. Iste noči so šiiti napadli tudi frančiškanski samostan Svetega Pavla. Osem redovnikov, ki so tam živeli – sedem španske in eden avstrijske narodnosti – ter tri maronitske laike sodelavce, ki so se tja zatekli, so potolkli z meči, ker se niso hoteli odreči krščanski veri in sprejeti islama. Trupla mučenikov, ki so jih na žalost našli šele nekaj dni po pokolu, so pokopali v skupni grobnici. Po prenovi in posvetitvi samostanske cerkve leta 1866 je ta postala romarsko središče kristjanov v Damasku.

Novi svetniki reda manjših bratov in maronitske katoliške cerkve bodo:

Manuel Ruiz López, gvardijan samostana; se je rodil leta 1804 v San Martín de las Ollasu, v Burgosu, v Španiji. Leta 1825 je vstopil med manjše brate in bil leta 1830 posvečen v duhovnika. Naslednje leto so ga poslali v Sveto deželo, kjer je po učenju tamkajšnjih jezikov opravljal ploden apostolat. Čeprav se je moral leta 1847 zaradi zdravstvenih razlogov vrniti v Evropo, je leta 1858 spet odšel v Sveto deželo. V noči pokola, takoj ko je tolpa Druzov vdrla v samostan, je stekel v cerkev, zaužil obhajilo pod obema podobama, nato pa so ga ubili ob vznožju oltarja.

Carmelo Bolta Bañuls, župnijski duhovnik, se je rodil leta 1803 v Real de Gandía v Valencii v Španiji. Leta 1825 je bil sprejet med manjše brate in leta 1829 posvečen v duhovnika. Leta 1831 je odšel v Sveto deželo, kjer je bival v samostanih v Jafi, Damasku in Ain Karemu v cerkvi Marijinega oznanjenja. Leta 1851 je bil premeščen v Damask, kjer je deloval kot župnijski duhovnik in učitelj arabščine.

Engelbert Kolland, župnijski vikar, rojen 1827 v Ramsauu v Salzburgu v Avstriji. K manjšim bratom je vstopil leta 1847, v duhovnika pa je bil posvečen leta 1851. Aprila 1855 je prišel v Sveto deželo. Svoj misijonski apostolat je opravljal najprej v samostanu Božjega groba v Jeruzalemu, nato v Damasku kot duhovni pomočnik, kjer so ga imeli ljudje zelo radi.

Nicanor Ascanio Soria se je rodil leta 1814 v Villarejo de Salvanésu v Madridu v Španiji. Leta 1830 je vstopil k manjšim bratom. Zaradi zatiranja redov je bil posvečen v duhovnika skupaj s škofijskimi duhovniki. Ko se je znova odprla misijonska šola Priego di Cuenca, se je leta 1858 lahko vrnil k manjšim bratom. Februarja 1859 je prispel v Sveto deželo in bil dodeljen samostanu v Damasku. V svoji duhovnosti je ves čas negoval pripravljenost na mučeništvo.

Nicolás María Alberca Torres, rojen leta 1830 v Aguilar de la Fronteri, v Kordobi v Španiji. Najprej je bil redovnik v bolniški skupnosti Jezusa Nazarečana v Cordobi, med manjše brate pa je bil sprejet leta 1856 in leta 1858 posvečen v duhovnika. Ker je bila njegova poklicanost misijonske narave, je leta 1859 prispel v Sveto deželo in bil dodeljen samostanu sv. Damask, da bi se naučil arabščine.

Pedro Nolasco Soler Méndez, se je rodil leta 1827 v Lorci, v Murciji, v Španiji. Potem, ko je nekaj časa opravljal svoj poklic, je bil pri devetindvajsetih, leta 1856, sprejet med manjše brate in leta 1857 posvečen v duhovnika. Naslednje leto je vložil prošnjo za misijon Kustodije Svete dežele, kamor je prispel 20. februarja 1859. Poslali so ga v samostan sv. Pavla v Damasku, kjer je živel le nekaj več kot eno leto.

Francisco Pinazo Peñalver se je rodil leta 1802 v vasi El Chopo v Alpuenteju v Valencii v Španiji. Leta 1831 je bil sprejet v noviciat manjših bratov. Kot brat laik je opravljal službo zakristana do leta 1835, ko se je v Španiji začelo zatiranje verskih redov. Da bi znova zaživel v skupnosti, se je odločil za službo v Kustodiji Svete dežele, kamor je prišel oktobra 1843. Približno 17 let je delal kot kuhar in krojač v različnih samostanih. V samostanu v Damasku je bil v času svojega mučeništva zakristan.

Juan Jacob Fernández se je rodil leta 1808 v mestu Moire, v Ourensi v Španiji. Leta 1831 je vstopil kot brat laik med manjše brate. Na žalost je zatiranje redov leta 1835 za nekaj let prekinilo njegovo samostansko življenje. Leta 1858 je zaprosil za pridružitev Kustodiji Svete dežele. Leta 1859 je v samostanu v Damasku služil kot kuhar.

Francesco Massabki, maronitski kristjan, trgovec s svilo, je bil v Damasku dobro znan in cenjen kot pošten in pobožen človek. Bil je poročen in oče osmih otrok. Bil je zgled velikodušnosti, zlasti do ubogih in ljudi v stiski. Povezan je bil s frančiškanskimi brati, za katere je deloval kot pooblaščenec. Skupaj z bratoma Mootijem in Raffaelejem je bil ob uri mučeništva v samostanu sv. Pavla.

Mooti Massabki je z ženo in petimi otroki živel v isti hiši kot njegov starejši brat Francesco. Vsak dan je obiskoval samostan sv. Pavla, kjer je molil in poučeval v krajevni šoli za dečke. Pripravljen preliti kri za Kristusa, kot je učil pri verouku, ni okleval, ko je moral darovati življenje za svojo vero. Njegova sinova, Naame in Joseph, sta bila takrat učenca samostanske šole in sta bila priči mučeništva.

Raffaele Massabki, mlajši brat Frančiška in Mootija, samski, je z veseljem pomagal svoji družini in bratom; bil je zelo vdan Materi Božji in se je dolgo zadržal v molitvi v samostanski cerkvi. V noči med 9. in 10. julijem 1860 je bil še vedno med zidovi samostana sv. Pavla, ko so vanj vdrli Druzi in ga skupaj z njegovima bratoma umorili.

Leta 1872 je red manjših bratov začel postopek za beatifikacijo Manuela Ruiza in sedmih sobratov. S posebnim postopkom, ki ga je odobril Pij XI. na prošnjo maronitskega patriarhata, so imena treh bratov Massabki, sodelavcev reda, dodali skupini manjših bratov malo pred beatifikacijo. Obred so slovesno obhajali v baziliki svetega Petra v Vatikanu 10. oktobra 1926.

Zaradi vedno večjega slovesa enajstih damaščanskih mučencev in čaščenja po vsem svetu, zlasti v maronitski Cerkvi, je bil proces ponovno obujen. S tem je bila povezana gotovost, da lahko njihova kanonizacija predstavlja sporočilo dialoga, miru in enotnosti v bližnjevzhodnem kontekstu, kjer je bilo vse bolj nemirno in so se vojni viharji vse bolj razplamtevali. V ta namen je Sveta sinoda maronitskih škofov leta 2022 pozvala papeža Frančiška h kanonizaciji blaženih mučencev, bratov Massabki, junaških predstavnikov maronitske laične svetosti. Prošnji sta se pridružila tudi generalni minister reda manjših bratov in kustos Svete dežele in tako poudarila omenjene pastoralne priložnosti in v počastitev osemstoletnice smrti sv. Frančiška Asiškega.

Papež Frančišek je v konzistoriju 1. julija 2024 določil, da bo slovesna kanonizacija na Trgu svetega Petra v nedeljo, 20. oktobra 2024, na svetovni dan misijonov.

Vir: Canonization of the Blessed Martyrs of Damascus - Frati Francescani

18. oktober 2024
Prva provinca v Braziliji,
ki je za provincialnega ministra izvolila brata laika

Br. Vicente Paulo do Nascimento novi minister Province svetega Križa

Br. Vicente Paulo do Nascimento, star 53 let, je bil v četrtek, 17. oktobra, zvečer, izvoljen za provincialnega ministra Province svetega Križa v Minas Geraisu.

Po potrditvi Dikasterija za posvečeno življenje in družb apostolskega življenja v Rimu v petek, 18. oktobra, zjutraj, je br. Vicente Paulo prvi brat laik reda manjših bratov, ki je prevzel službo provincialnega ministra v Braziliji. Je tudi pionir konference manjših bratov Brazilije in južnega stožca, ki poleg Brazilije pokriva še Argentino, Čile in Paragvaj.

Br. Vicente Paulo do Nascimento se je rodil 29. julija 1971 v Governador Valadresu, v Braziliji. V noviciat reda manjših bratov je vstopil 4. februarja 1994, prve zaobljube je naredil 21. januarja 1995, večne pa 2. februarja 2000. Diplomiral je iz filozofije in teologije na Inštitutu Santo Tomás de Aquino (ISTA), Belo Horizonte.

Ima dolgoletne izkušnje z začetno formacijo, saj je bil več kot deset let magister postulantov, bratov z začasnimi zaobljubami ter tajnik za formacijo in študij. Trenutno je že četrti mandat opravljal službo provincialnega definitorja in moderatorja stalne formacije. Bil je misijonar v Amazoniji, v Roraimi, in vizitator Kustodije San Benedetto v Amazoniji.

Vir: Br Vicente Paulo do Nascimento new Minister of the Province of the Holy Cross - Frati Francescani

20. oktober 2024
Manuel Ruiz López in tovariši mučeniki

Papež Frančišek razglasil nove frančiškanske svetnike

V nedeljo, 20. oktobra, je sveti oče na Trgu sv. Petra za svetnike razglasil osem frančiškanskih bratov in tri maronitske laike, ki so prestali mučeništvo leta 1860 v Damasku med preganjanjem kristjanov s strani Druzov. Novi frančiškanski svetniki so: Manuel Ruiz López, Carmelo Bolta Bañuls, Engelbert Kolland, Nicanor Ascanio Soria, Nicolás María Alberca Torres, Pedro Nolasco Soler Méndez, Francisco Pinazo Peñalver in Juan Jacob Fernández. Trije maronitski svetniki so: Francesco Massabki, Mooti Massabki in Raffaele Massabki. Za svetnike so bili razglašeni še drugi svetniki: Joseph Allamano, Marie-Léonie Paradis in Elena Guerra.

V svoji homiliji je sveti oče nove svetnike označil za zveste, vnete in goreče služabnike misijonov ter dodal, da so ti novi svetniki živeli v služenju kot Jezus: vera in apostolat, ki so ga opravljali, nista hranila njihovih posvetnih želja in lakote po oblasti. Nasprotno, postali so služabniki svojih bratov in sester, ustvarjalni v opravljanju dobrega, neomajni v času težav in velikodušni do konca.

Pri kanonizaciji so bili navzoči: generalni minister, br. Massimo Fusarelli, OFM, jeruzalemski patriarh latinskega obreda, kardinal Pierbattista Pizzaballa, OFM; kustos Svete dežele, br. Francesco Patton, OFM, in drugi bratje kustodije.

Po evharističnem slavju je kardinal Pizzaballa v intervjuju povedal: »Mučeniki so krščanski odgovor na nasilje in sovraštvo. Ubili so jih iz sovraštva. Odgovor na nasilje in sovraštvo je daritev sebe, križ, poduk za nas, ki živimo v dramatičnih razmerah. Kako to, da ga živimo že tako dolgo? Zapomniti si moramo, da niti s silo niti z nasiljem ali politiko, temveč kot darilo, ki nas odpira v prihodnost.« V navzočnosti bratov iz Svete dežele je patriarh spomnil brate, da so »v Sveti deželi imeli pomembno vlogo, saj so vedno med tistimi, ki

živijo na robu družbe. Zato je potrebna stalna frančiškanska navzočnost in najpristnejše krščansko pričevanje. Potrebujemo povezavo, povezavo s Svetim krajem, s tistim, na kar nas spominja Sveta dežela: s spominom na Jezusovo smrt in vstajenje.

Kustos Svete dežele je dejal tudi: »Gre za pomembno kanonizacijo, ker je kontekst, v katerem živimo bratje, podoben kontekstu, v katerem so mučenje prestali novi svetniki. Ubiti so bili skupaj z množico ljudi, ki so trpeli z njimi. Leto 1860 so zaznamovali spori med različnimi verskimi skupnostmi v Libanonu in Siriji. Današnja kanonizacija nas spominja na to, da je del našega krščanskega izkustva klic, da živimo in pričujemo za evangelij tudi v težkih razmerah. Mučeništvo je v svojem bistvu pričevanje, izredno pričevanje in korenita zvestoba ter ljubezen, s kakršno je ljubil Jezus Kristus.« Kustosa so vprašali, kako lahko ti novi svetniki postanejo orodje miru v Sveti deželi. Odgovoril je: »Verjamem, da so orodje miru, ker so trpeli zaradi nasilja, ne da bi na nasilje odgovorili z nasiljem. Ne smemo pozabiti na razsežnost milosti. Po Božji milosti so mučeniki priprošnjiki. Verjamem, da so njihove priprošnje učinkovite in močne, ker so dali svoje življenje po Jezusovem zgledu.«

Vir: Pope Francis proclaims new Franciscan saints - Frati Francescani

26. oktober 2024
Frančiškanska Provinca sv. Cirila in Metoda na Hrvaškem

Generalni minister na obisku v Zagrebu

V četrtek, 24. oktobra, je bil zaključek gradbene obnove samostana in cerkve sv. Frančiška v Zagrebu, ki sta bila močno poškodovana v potresu, ki je mesto prizadel v nedeljo, 22. marca 2020, zjutraj. Ob tej priložnosti je generalni minister, br. Massimo Fusarelli, obiskal brate v glavnem samostanu frančiškanske Province sv. Cirila in Metoda na Hrvaškem.

Praznovanje se je začelo s srečanjem med generalnim ministrom in brati province, na katerem so izmenjali izkušnje in mnenja o sobivanju, poslanstvu in izzivih. Br. Massimo je brate spodbudil, naj kljub svojim pastoralnim obveznostim ohranjajo živega duha molitve in molitev, kakršno uči sv. Frančišek. Poleg tega so se pogovarjali tudi o procesu prestrukturiranja, v katerem bo frančiškanska Provinca sv. Hieronima v Dalmaciji in Istri prihodnje leto postala kustodija, odvisna od frančiškanske Province sv. Cirila in Metoda na Hrvaškem.

Vrhunec dneva je bilo slovesno evharistično slavje v sveže prenovljeni cerkvi, ki ga je vodil generalni minister in na katerem so somaševali številni provincialni ministri različnih frančiškanskih obediencij, bratje generalne kurije reda in drugi duhovniki. Maše so se udeležili tudi predstavniki državnih in mestnih oblasti ter številni verniki.

Pred začetkom evharističnega slavja je provincialni minister, br. Milan Krišto, navzoče pozdravil, generalni minister pa je v nedeljo, 20. oktobra, samostanu podaril relikvijo sv. Frančiška in relikvijo mučencev iz Damaska, ki so bili kanonizirani nekaj dni pred tem, v nedeljo, 20. oktobra.

V svoji homiliji je br. Massimo ob osemstoletnici prejema stigem sv. Frančiška poudaril, kako globoko življenje je živel svetnik in ga primerjal z gorečim plamenom Kristusove ljubezni. Poleg tega je upal, da bosta obnovljena cerkev in samostan znova spodbudila gorečnost in ljubezen do Kristusa. Po evharističnem slavju je sledil obred blagoslovitve samostana, nato pa skupna pojedina.

Spomnimo, da so konservatorji med obsežnimi raziskavami v vseh oltarnih nišah na severni in južni strani zahodnega dela cerkve našli grobnice, ki so jih dokumentirali, in ekshumirali posmrtne ostanke. Novi materialni dokazi prinašajo nove podatke o zgodovini Zagreba, ki vključuje možnost, da je prva stolnica v Zagrebu stala na mestu današnje frančiškanske cerkve.

Br. Mario Zubak OFM

Vir: The Minister General visits Zagreb - Frati Francescani

28. oktober 2024
25.-27. oktober, za mir v svetu

Praznovanje Duha Assisija 2024

27. oktobra popoldne so se v baziliki sv. Marije Angelske zaključile spominske slovesnosti ob 38-letnici izkušnje, ki je zaznamovala pomemben korak, imenovan »Duh Assisija«, ki je temelj medverskega dialoga. Papež Janez Pavel II. je imel 27. oktobra 1986 preroško slutnjo in nato je v Assisi povabil predstavnike različnih verstev sveta, da bi darovali Bogu mnogo duš v različnih jezikih v skupni pesmi miru. Ob letošnjem praznovanju 38-letnice se je ponavljal poziv, tokrat iz še več ust, za boljši, prenovljeni, globoko bratski in človeški svet. Dogodek so sklenili s pomembnim sporočilom in željo miru vseh ljudi dobre volje glede na dogajanje v svetu.

Duh Assisija je letos potekal v petek v škofovi rezidenci, ki ji je sledila molitev 26. cerkvi Citadella-Laudato Si'. V nedeljo zjutraj je bilo slovesno slavje v veliki baziliki, obhajala pa sta ga msgr. Domenico Sorrentino, škof škofije Assisi - Nocera Umbria, in Gualdo Tadino. »To, kar je leta 1986 storil sv. Janez Pavel II., se dogaja tukaj, kjer smo mi – je dejal škof v homiliji –, da združujemo vse svoje vere, religije in pričevanje človeštva z našim Resničnim in enim Bogom, ki ni Bog vojne, ampak Bog miru: oče, ki čuti potrebo, da svoje otroke neguje in objema. Jezus je Bog, ki se je popolnoma predal. Sv. Frančišek je to storil tudi tako, da se je slekel in postal gol.«

Popoldne je bila v refektoriju bazilike ganljiva molitev vseh religij, ki sta jo začela br. Tonio Dell'Olio, predsednik Komisije "Duh Assisija" in br. Danilo Tremolada OFM, vikar Porcijunkulskega samostana. »Smo v času, ko vojna ljudem povzroča različne tegobe tega sveta: Potrebujemo takšne dogodke, da ne bi izgubili upanja, ampak bi skupaj prosili za mir,« je dejal br. Danilo.

Molitve je obogatila glasba zasedbe Nova laude, ki jo je pripravila Arca iz Nazareta. Po branju dokumenta iz leta 2019 »Človeško bratstvo za svet in mir ter skupno življenje« iz Abu Dabija je Antonella Violi iz valdeške cerkve molila z besedami psalma 85. Br. Finnian iz anglikanske cerkve je razmišljal o molitvi, ki jo je navdihnila aramejska različica Jezusovih blagrov, medtem ko je Judi Chahien v imenu muslimanov klical Alaha, naj razprši svojo ljubezen na človeštvo, da bi ljubilo stvarstvo, mir in bratstvo; Mohammad Bezzaz je recitiral prvo poglavje Korana, »Al Fatiha«.

Thérèse Goshen-Gottstein je iz judovskega izročila prek povezave z Jeruzalemom prebrala »Materinsko molitev«. Nato je bila na vrsti Romunska pravoslavna cerkev. Molitev sta prebrala br. Peter Heisu in Erika Chierico, ki sta izhajala iz tradicionalnih »bahajskih« spisov. Izrazila sta željo po miru za vse človeštvo. Ob koncu molitev sta spregovorila še msgr. Domenico Sorrentino, škofa Assisi Nocera Umbria in Gualdo Tadino iz Foligna, ki je vse udeležence povabil v skupno sobo sv. Jožefa.

Fonte and photos: www.assisiofm.it
Vir: The celebration of the Spirit of Assisi, 2024 - Frati Francescani

29. oktober 2024
»Duh Assisija« v samostanu sv. Antona Padovanskega v Bistriku

Medversko molitveno srečanje v Sarajevu

V samostanski cerkvi sv. Antona Padovanskega v Bistriku v Sarajevu je v soboto, 26. oktobra 2024, potekalo pomembno molitveno srečanje z naslovom »Duh Assisija« v skladu s pobudo sv. Janeza Pavla II., ki je leta 1986 v Assisiju zbral predstavnike svetovnih verstev, da bi skupaj molili za mir. Tam so se prav tako zbrali predstavniki različnih verskih skupnosti, kar dokazuje, da je Sarajevo, mesto z dolgo zgodovino multikulturalizma, resnično mesto miru, dialoga in medverskega razumevanja.

Frančiškani pod vodstvom br. Zdravka Dadića, ministra Province sv. križa Bosne in Hercegovine, bratje samostana sv. Antona v Bistriku in br. Ivan Tučić, provincialni voditelj Sveta za ekumenizem in medverski dialog so odprli vrata svoje cerkve za to molitveno srečanje.

Med uglednimi gosti na srečanju so bili tudi metropolit in nadškof škofije Vrhbosna, msgr. Tomo Vukšić, apostolski nuncij v Bosni in Hercegovini msgr. Frančišek Asiški Chullikatta, generalni minister OFM br. Massimo Fusarelli ter predstavniki različnih verskih skupnosti: Judovske skupnosti (g. Igor Kožemjakin, hazan Judovske skupnosti Sarajevo), Islamske skupnosti (Nedžad ef. Grabus, sarajevski mufti), Protestantske evangeličanske alianse (pastor Tomislav Dobutović), Združenje Bahá'í (g. Laurent Mesbah), Organizacija Sathya Sai (ga. Dunja Mašić) in Mednarodno društvo za zavest Krišne (g. Darko Ostojić).

Br. Šimo Ivelj

Molitev, ki jo je zmolil msgr. Tomo Vukšić:

O Gospod, ti si vir miru in temelj
bratstva in sestrstva med ljudmi.
Naj nas Tvoj Sveti Duh razsvetljuje in vodi,
da bo povsod vladala ljubezen namesto sovraštva,
razumevanje namesto dvoma
in čut za potrebe bližnjih namesto sebičnosti.
Nakloni nam, da bomo vsak dan boljši graditelji miru.
Opominjaj nas, da je pravi vir pravičnega in trajnega
miru med ljudmi mir v Tebi,
mir v čistem srcu in čisti vesti.
Amen!

Vir: Interreligious prayer meeting in Sarajevo - Frati Francescani

4. november 2024
Mostar (Bosna in Hercegovina)

25. obletnica Glasbenega festivala Frančiškove mladine

26. oktobra 2024 je v cerkvenem samostanu svetega Petra in Pavla (Bosna in Hercegovina) potekala razstava o jubilejnem 25. glasbenem festivalu Frančiškove mladine – FramaFest. Geslo razstave je bilo: »Ne živim več jaz, ampak Kristus živi v meni.« (Gal 2, 20) Ob jubileju se je zbralo 840 mladih iz 29 krajevnih bratstev Frančiškove mladine (FRAMA) iz Bosne in Hercegovine ter tudi iz Hrvaške.

Vir: 25th Anniversary of Music Festival of the Franciscan Youth - Frati Francescani

13. november 2024
Zaslužni škof Zamore v Ekvadorju

Stoletnica rojstva msgr. Serafína Cartagena OFM

Ob stoletnici rojstva msgr. Serafína Cartagena OFM, zaslužnega škofa v Zamori v Ekvadorju, je generalni minister reda, br. Massimo Fusarelli, naslovil pismo na svojega brata, ki je ravno dopolnil sto let.

Br. Massimo se je srečal z njim v okviru bratskega obiska junija lani in mu izrekel svojo naklonjenost: *»Vaše veselje, ki ga s svojim življenjem izžarevate med brati in drugimi člani Božjega ljudstva, je živ opomin na dejstvo, da se naša poklicanost k služenju nikoli ne konča, ampak se spreminja skozi različna obdobja našega življenja,« je zapisal in se mu na koncu zahvalil: »Hvala za služenje z besedo, nasmehom, potrpežljivostjo in molitvijo.«*

Br. Serafín se je rodil 7. novembra 1924 v Tixánu v provinci Chimborazo v Ekvadorju. Osnovni, srednji in diakonski študij je končal v frančiškanskem semenišču v Quitu. V duhovnika je bil posvečen 1. aprila 1951 in decembra istega leta je odšel kot misijonar v Zamora Chinchipe, v župnijo Cumbaratza, ki je pokrivala zelo veliko območje.

Papež Janez Pavel II. ga je 17. maja 1980 imenoval za apostolskega prefekta Galapaških otokov. 10. septembra 1982 je bil imenovan za apostolskega vikarja v Zamori in naslovnega škofa v Gibbi. Apostolski nuncij v Ekvadorju, msgr. Vincenzo Maria Farano, ga je 2. februarja 1983 posvetil v škofa. 1. februarja 2003 je papež sprejel njegovo prošnjo za upokojitev, ki je začela veljati 27. marca istega leta.

Vir: 100 years of Msgr. Serafín Cartagena OFM - Frati Francescani

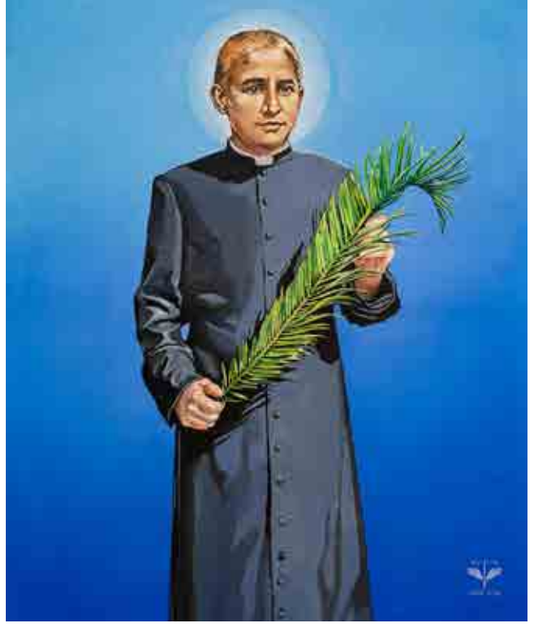

14. november 2024
Skadar (Albanija), 16. november 2024

Beatifikacija častitljivega Luigija Palića OFM in Gjona Gazullija

Prefekt Dikasterija za zadeve svetnikov, kardinal Marcello Semeraro, bo kot predstavnik sv. očeta vodil obred beatifikacije častitljivega Luigija Palića (albansko: Paliq), duhovnika iz reda manjših bratov, mučenika in častitljivega Gjona Gazullija, škofijskega duhovnika, mučenca, v stolnici v Skadar, v Albaniji, v soboto, 16. novembra 2024.

Postopka obeh Božjih služabnikov sta se začela leta 2002, ko je znova zavladala verska svoboda v Albaniji in je Cerkev lahko vodila postopke priznavanja mučeništva nekaterih žrtev verskega preganjanja v dvajsetem stoletju.

Prva skupina, ki je dosegla beatifikacijo 5. novembra 2016, je bila skupina blaženega Vincenta Prennushija OFM, nadškofa v Draču, in njegovih 37 tovarišev. Nova beatifikacija se nanaša na manjšega brata in škofijskega duhovnika, ki sta svojo vero v Kristusa in Cerkev junaško zapečatila z žrtvovanjem svojega življenja leta 1913 oziroma leta 1927.

Br. Luigi Palić OFM se je rodil 20. februarja 1877 v Janjevu v takratni nadškofiji Skopje na Kosovu. Že od otroštva je obiskoval manjše brate v svetišču sv. Antona Padovanskega v Đakovici. Ker ga je privlačil frančiškanski ideal, je po zgledu starejšega brata Angela prosil za vstop v red. Leta redovne formacije, od noviciata (1896) do duhovniškega posvečenja (1901), je preživel med manjšimi brati v Bologni v Italiji. Po vrnitvi v Albanijo je svojo pastoralno dejavnost opravljal predvsem v župniji Pejë, v takratni skopski nadškofiji, pa tudi v Đakovici in v vasi Gllogjan.

Njegovo mučeništvo sega v čas prve balkanske vojne (1912-1913), ko so katoliške in muslimanske prebivalce skušali na silo spreobrniti v pravoslavje, da bi z versko homogenostjo dosegli politično združitev ozemlja. Br. Luigi Palić je bil kreposten in cenjen duhovnik, trpel je skupaj z ljudmi, ki so bili izpostavljeni trpinčenju in nasilju, predvsem pa je vse spodbujal, naj ostanejo zvesti svojim prepričanjem. Zaradi tega so ga prijeli 4. marca 1913. Dva dni je preživel v zaporu, kjer so ga mučili, ker se ni želel odreči katoliški veri. 7. marca 1913 so ga med prevozom na sojenje s skupino zapornikov v Pejë, ločili od drugih in mu odvzeli redovno oblačilo. Preden so ga ustrelili, je potrdil polno pripravljenost umreti za Kristusa in za Cerkev z vzklikom: »O, Jezus, naj umrem v imenu ljubezni!« Njegovega imena se je takoj oprijel pristen in trajen

sloves mučeništva. Njegovo truplo so začasno pokopali na kraju umora, kasneje pa ga slovesno pokopali v Zymu 16. julija 1913 v navzočnosti civilnih in cerkvenih oblasti. Na mestu mučeništva so postavili umetelno izdelan dvometrski, kovinski železni križ.

Br. Gjon Gazulli se je rodil 26. marca 1893 v mestu Dajç di Zadrima v škofiji Sappa v Albaniji. Leta 1905 je vstopil v Papeško semenišče v Skadru in študiral na Papeški univerzi v Rimu, od koder se je moral zaradi tuberkuloze junija 1913umakniti. Po ozdravitvi je bil od 1916 do 1919 v Družbi Jezusovi na Dunaju. Bolezen ga je spet prisilila, da se je vrnil v Albanijo. Tam je bil 4. avgusta 1919 posvečen v duhovnika.

Službo župnijskega duhovnika je opravljal v Gjaderju, v Qelëzu, nato pa od leta 1925 v Komanu. Od januarja 1925 je vladal režim Achmeta Zoguja, predsednika Republike Albanije, ki je bil sovražen do katoliške duhovščine, zlasti do duhovnikov, ki so navdih za svoje pastoralno delovanje dobili v družbenem nauku Cerkve. Ko je novembra 1926 v Dukagjinu izbruhnil upor proti Zoguju, so don Gazullija neupravičeno obtožili podpihovanja in ga prijeli 28. decembra 1926. Obtožba je bila le pretveza za prikrivanje sovraštva do njegove vere, ker je nasprotoval vladnemu projektu zatiranja katoliških šol. V sodbi, ki jo je politično motivirano sodišče izreklo 10. februarja 1927, so ga obsodili na smrt. Obsodba z obešanjem je bila javno izvršena v Skadru 5. marca 1927. Pred smrtjo je Božji služabnik potrdil svojo popolno pripadnost Kristusu z rekoč: »Umrl bom nedolžen. Naj živi Kristus, naš kralj! Naj živi katoliška cerkev! Naj živi papež! Naj živi Albanija!«

Njegovo smrt so verniki razumeli kot pravo mučeništvo in njegov sloves je ostal živ tudi v letih komunističnega preganjanja, ko je bila Cerkev v Albaniji utišana. Grob Božjega služabnika na pokopališču v Skadru so na skrivaj obiskovali verniki, ki so tam našli tolažbo za svojo vero in potrdili, da so bili po njegovi priprošnji deležni številnih milosti.

Vir: Beatification of Venerable Luigi Palić OFM and Gjon Gazulli - Frati Francescani

Sv. Benedikt, opomnik evangelija

Pismo generalnega ministra za 8. svetovni dan ubogih in petstoletnico rojstva sv. Benedikta Črnca

Dragi bratje in sestre,
Naj vam Gospod da mir!

Petstoletnica rojstva sv. Benedikta Črnca (ok. 1524-2024) si zasluži omembo in spomin. Plameni uničujočih požarov 29. julija 2023, ki so močno poškodovali njegovo nestrohnelo telo, so osvetlili tudi to obletnico. Benediktova svetost je znak njegove strasti do življenja po izvirnem evangeliju v duhu sv. Frančiška. Poleg tega nas obletnica prejema Frančiškovih stigem spominja na to, da je evangelij križa jedro naše poklicanosti.

Poskušal vam bom na kratko predstaviti, kaj je navdihnilo tri vidike življenja in pričevanja svetega Benedikta Črnca – življenje po evangeliju, pot ponižnosti, ki jo je prehodil Kristus; življenje z ubogimi in *med* njimi. To želim storiti še zlasti zato, ker obeležujemo 8. svetovni dan ubogih, posvečen kriku in molitvi ubogih.

1. Evangelij drobi verige

Ker je sin potomcev etiopskih sužnjev, nam je Benedikt kot črnec najprej spregovoril o evangeliju. V skladu s kanonskim pravom in kulturo tistega časa, čeprav je bil rojen svoboden z dovoljenjem suženjskega gospodarja, mu stigma, da je bil sin sužnjev, nikoli ne bi dovolila, da bi veljal za svetega ali pripadal verskemu redu, je kot opomnik, da »ni ne Juda ne Grka; ni ne sužnja ne svobodnjaka; ni ne moškega ne ženske, kajti vsi ste eden v Kristusu Jezusu« (Gal 3,28).

Na žalost moramo priznati, da je bilo krščanstvo dolga stoletja glede suženjstva razdvojeno. Po eni strani je bilo potrjeno, da smo vsi ljudje bratje in sestre ter enaki pred Bogom. Po drugi strani pa je bilo suženjstvo priznano kot del družbene strukture in del tedanje resničnosti. Vedno so obstajali glasovi (ni jih bilo malo), ki so govorili v korist sužnjev. Ta etična načela so, sicer zelo počasi, povzročila spremembo v pravnih institucijah – v tem primeru je rimskemu pravu sledil prehod v pravo, ki mu je bilo navdih krščanstvo.

Suženjstvo je bilo prisotno tudi v Sredozemlju. V Italiji je bilo v 16. in 17. stoletju zasužnjenih od 50.000 do 100.000 ljudi. Na Siciliji je bilo veliko število Afričanov sužnjev, ocenjujejo, da med 1,5 % in 4 % prebivalstva otoka. Razgiban sklop predpisov je urejal status sužnjev, ki so se spreobrnili v krščanstvo in se dali krstiti. To je veljalo tudi za čas, v katerem je živel br. Benedikt, ko je bilo veliko število sužnjev del družbene mreže.

Sv. Benedikt se je naučil biti kristjan tudi zaradi ponižanj zaradi svojega očitnega porekla in skromnega izvora. Njegov prvi hagiograf, Daca, je leta 1611 to jasno zapisal: *»Nació negro y esclavo […] siguiendo la condición de su madre nació negro y esclavo.«* Kljub temu je s svojo pristno vero in življenjem po karizmi sv. Frančiška svoje poreklo presegel in zdrobil verige, ki so se zdele nepremagljive.

Zaradi tega so bratje lahko videli onkraj njegovega porekla in prepoznali njegove darove in kreposti. Sprejeli so ga v red in ga celo imenovali za gvardijana in magistra novincev, čeprav je bil nepismen. Pomembne osebe civilne in verske družbe tistega časa,

vključno s podkraljem, so ga imele za zaupanja vrednega svetovalca, s čimer je premagal ovire barve kože, tako imenovane rase in predsodke, ki so obstajali takrat in tudi danes.

Evangelij prečka kulture, razkriva najboljše v njih in drobi njihove verige. To je prvo sporočilo, ki nam ga ponuja sv. Benedikt – še danes je zelo pomembno za vse nas.

2. Hoja za ubogim in križanim Kristusom

Sv. Benedikt nas znova popelje v srce evangelija s svojo neomajno odločitvijo za ponižno Kristusovo življenje, ki »se ni ljubosumno oklepal svoje enakosti z Bogom, ampak je sam sebe izpraznil tako, da je prevzel podobo služabnika.« (Flp 2,6-7) Lahko rečemo, da je doživel spreobrnjenje/pokoro prav v tem, da je svoje družbeno ogroženi položaj videl kot prostor, v katerem je lahko hodil po poti za Jezusom Kristusom.

Vrstniki so ga zaradi barve kože in njegove dobrote, zlasti do revnih, zaničevali in grdo ravnali z njim. Ko je vstopil v skupnost puščavnikov in nato v red manjših bratov nam Benedikt, je dokazal, da ni človeškega položaja in situacije, ki nam ne bi dopuščala živeti v skladu z novim življenjem, ki smo ga prejeli po krstu in hoje za ubogim Kristusom.

3. Srečanje z ubogimi

Facere misericordiam je bila pot, ki jo je Frančišek prehodil z gobavci; pot je pred njim razprla evangelij. Benedikt se je srečeval z ubogimi in jim služil, ko je živel doma, še bolj pa kot redovnik.

Ta skromni brat je veliko ozdravljal in celo pomnožil kruh za reveže. Poleg tega je ozdravljal bolnike in opravljal najnižja dela, medtem ko so k njemu prihajale množice vernikov. Nekateri njegovi čudeži so bili dramatični – nekoč je močno snežilo, bratje niso mogli beračiti in v samostanu ni bilo ničesar za pod zob. Benedikt je dal nekaj kadi napolniti z vodo in z zaupanjem v »Božjo previdnost« molil. Naslednje jutro so bile kadi polne rib!

Kljub temu pa je dolga leta svojega življenja preživel med služenjem bratom v samostanu Santa Maria di Gesù. Čeprav je kuhal in opravljal najnižja dela, je med ljudmi in temnopoltimi sužnji njegova slava rasla. Ubogi prepoznajo tiste, ki so pristni, in tiste, ki delijo njihovo življenje. S tem se oznanja sporočilo; da je Bog pozoren na vsakogar in je blizu ubogim (prim. Papeževa poslanica, 6).

Zato je Benedikt kmalu začel veljati za živega svetnika, ki je nenehno prejemal prošnje za ozdravitev.

Umrl je 4. aprila 1589, in še preden bi iz Rima lahko prišla kakšna navodila, pa so verniki v Palermu njegovo telo že prenesli s samostanskega pokopališča v cerkev, kot je to v navadi pri kanoniziranih svetnikih. V nekaj desetletjih se je kult svetnika-sužnja razširil po vsej Evropi in čez Atlantik. Končno je bil leta 1743 razglašen za blaženega, leta 1807 pa za svetnika.

Ubogi so lakmusov test naše vere. Srečanje sv. Frančiška z njimi je bilo odločilno za njegovo spreobrnjenje in ostaja v središču njegove hoje za Kristusom. Ne moremo se izogniti ubogim in ponižanim; to je

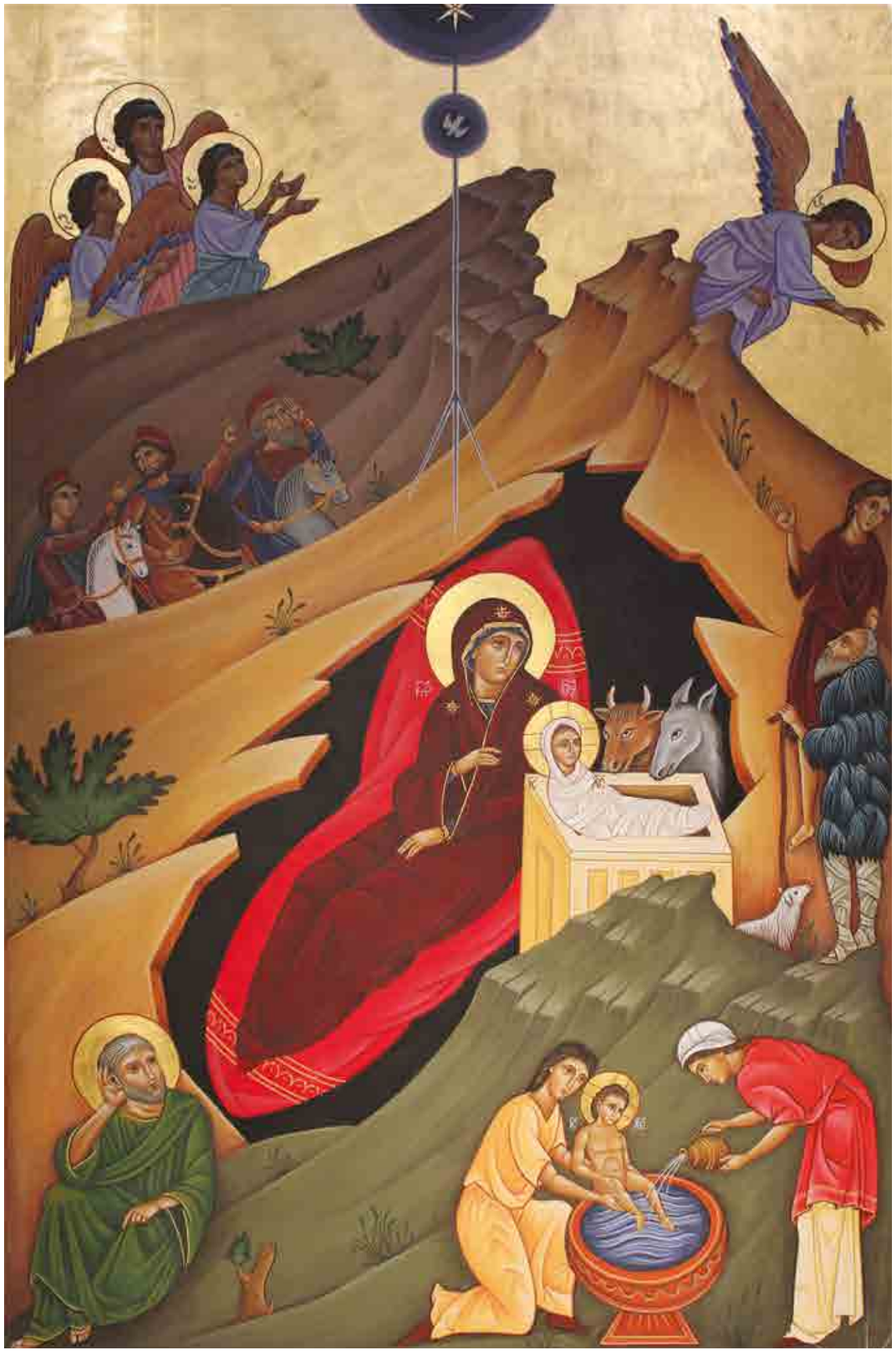

tista »resna stvar« naše vere in naše poklicanosti. Naj nas življenje sv. Benedikta razsvetli, da bomo *molitev revnih sprejeli za svojo in molili skupaj z njimi s ponižnim srcem, ki je pripravljeno, da se prepozna kot ubogo in potrebno* (prim. Pismo papeža Frančiška, 5).

Zaključek

Zdi se mi, da sv. Benedikta Črnca premalo poznamo. Na lastne oči sem videl pobožnost do njega v Španiji, v nekaterih delih Italije in zlasti v Braziliji in drugih državah Latinske Amerike, kjer je njegova podoba vedno v frančiškanskih cerkvah in drugod.

Naj nas spomin na Benedikta Črnca razsvetli in vodi k ponovnemu poslušanju evangelija po stopinjah križanega Kristusa in v prijateljstvu z ubogimi. Naj odpre oči našega srca in uma, da bomo prepoznali in preroško obsodili nove oblike krutega suženjstva, ki so pogoste po vsem svetu. Ne smemo se sprijazniti s škandaloznim stanjem, ki je prisotno v gospodarskem in družbenem sistemu, katerega del smo.

Naj nam ta obletnica pomaga izstopiti iz naših hiš, ki so pogosto preveč oddaljene od najmanjših, da bomo lahko v praktičnem smislu dejavni v deljenju z ubogimi in bližini ubogim, ki nas imajo veliko naučiti!

Naj nas sv. Frančišek blagoslovi
in spremlja na tej poti!

Bratski pozdrav,

Br. Massimo Fusarelli
Generalni minister

Rim, 17. november 2024
Svetovni dan ubogih
Prot. 113442/MG-52-2024

Vir: https://ofm.org/uploads/Lettera_Giornata_Mondiale_Dei_Poveri_2024_EN.pdf

Št. 32/24
Ljubljana, 1. oktober 2024

Zapisnik 17. seje provincialnega definitorija

Prvi del sedemnajste seje provincialnega definitorija je bila v torek, 24. septembra 2024; drugi del seje pa v torek, 1. oktobra 2024, v samostanu Sv. Antona Padovanskega na Viču v Ljubljani. Seje so se udeležili: p. Marjan Čuden, provincialni minister, br. dr. Miran Špelič, vikar province; definitorji: p. Bernard Goličnik, p. dr. Christian Gostečnik, p. Pavle Jakop, p. Niko Žvokelj ter p. dr. Tadej Strehovec. Seja se je obakrat začela ob 10. uri z molitvijo, ki sta jo pripravila p. Niko Žvokelj in p. Bernard Goličnik .

1. Sprejem zapisnika 16. seje provincialnega definitorija

Provincialno vodstvo je potrdilo zapisnik **šestnajste** seje provincialnega definitorija.

2. Generalna vizitacija

Provincialno vodstvo je sklenilo, da bo provincialni kapitelj potekal od ponedeljka, 31. marca, do petka, 4. aprila 2025, na Viču v Ljubljani. Predkapiteljsko srečanje za vse člane provincialnega kapitlja bo v sredo 12. februarja 2024 na Viču. Provincialno vodstvo je v soglasju z generalnim vizitatorjem imenovalo br. Janeza Papa za tajnika provincialnega kapitlja 2025.

3. Noviciat in postulat

Br. Benjamin Božič je 23. 8. 2024 začel novicat na Trsatu.V *Samostanu Ljubljana center* so bratje sprejeli tri nove postulante: *Edvina Strleta* (Loški potok), *Kristijana Pavlinića* (Vinica) in *Demeja Jarnija* (Kočevje).

4. Koledar province

Provincial je predstavil termine duhovnih vaj v letu 2025 ter drugih dogodkov province. Voditelji duhovnih vaj bodo sporočeni naknadno.

- 13. 11. 2024 Kapitelj pod rogoznicami na Viču (1 dan) – samo za brate province na temo preoblikovanja province v kustodijo.
- 20. 11. 2024 Kapitelj pod rogoznicami na Viču (2 dan) – povabljeni delegati samostanov in vsi bratje.
- 27. 11. 2024 Kapitelj pod rogoznicami na Viču (3 dan) – povabljeni delegati samostanov in vsi bratje.
- 12. 2. 2025 Srečanje članov kapitlja na Viču.
- 23. - 28. 2. 2025 Duhovne vaje na Brezjah.
- 10. - 14. 3. 2025 Duhovna področna obnova.
- 31. 3. - 4. 4. Provincialni kapitelj na Viču.
- 14. 5. 2025 Dan province v Strunjanu.
- 8. - 13. 6. Duhovne vaje v Nazarjah.
- 17. - 22. 8. 2025 Duhovne vaje na Sveti Gori.
- 24. - 29. Duhovne vaje v Assisiju.

Naslednja seja provincialnega vodstva bo v torek, 5. novembra 2024, ob 9.30 uri v Ljubljana Center.

Provincialno vodstvo je sejo zaključilo ob 12.30 uri z molitvijo in blagoslovom.

p. Tadej Strehovec
Tajnik province

Št. 40/24
Ljubljana, 5. november 2024

Zapisnik 18. seje provincialnega definitorija

Osemnajsta seje provincialnega definitorija je bila v torek, 5. novembra 2024, v samostanu Marijinega oznanjenja v Ljubljani. Seje so se udeležili: p. Marjan Čuden, provincialni minister; definitorji: p. Bernard Goličnik, p. dr. Christian Gostečnik, p. Pavle Jakop, p. Niko Žvokelj ter p. dr. Tadej Strehovec. Br. dr. Miran Špelič, vikar province je bil opravičeno odsoten. Seja se je začela ob 10. uri z molitvijo, ki jo je pripravil p. Christian.

1. Sprejem zapisnika 17. seje provincialnega definitorija

Provincialno vodstvo je potrdilo zapisnik sedemnajste seje provincialnega definitorija.

2. Srečanje z brati province na temo samostojne kustodije

Kapitelj pod rogoznicami bo potekal ob sredah 13., 20. in 27.11.2024 na Viču v Ljubljani. Prvi dan kapitlja bo namenjen vsem bratom province z namenom, da se seznanijo s preoblikovanjem naše province v kustodijo.

3. Koledar province

- 13. 11. 2024 Kapitelj pod rogoznicami na Viču (1 dan) – samo za brate province na temo preoblikovanja province v kustodijo.
- 20. 11. 2024 Kapitelj pod rogoznicami na Viču (2 dan) – vabljeni delegati samostanov in vsi ostali bratje province.
- 27. 11. 2024 Kapitelj pod rogoznicami na Viču (3 dan) – vabljeni delegati samostanov in vsi ostali bratje province.
- 12. 2. 2025 Srečanje članov provincialnega kapitlja na Viču.
- 23. - 28. 2. 2025 Duhovne vaje na Brezjah.
- 10. - 14. 3. 2025 Duhovna področna obnova.
- 31. 3. - 4. 4. 2025 Provincialni kapitelj na Viču.
- 14. 5. 2025 Dan province v Strunjanu.
- 8. - 13. 6. 2025 Duhovne vaje v Nazarjah.
- 17. - 22. 8. 2025 Duhovne vaje na Sveti Gori.
- 24. - 29. 2025 Duhovne vaje v Assisiju.

Naslednja seja provincialnega vodstva bo v torek, 14. januarja 2025, ob 9.30 uri v Ljubljana Center.

Provincialno vodstvo je sejo zaključilo ob 12.30 uri z molitvijo in blagoslovom.

p. Tadej Strehovec
Tajnik province

Statistika samostanov za leto 2023

Samostan/Župnija		prebivalcev	krščenih	nedeljnikov	krsti (vsi)	poroke	pogrebi	obhajila	bolniki		prvoobhajanci	birmanci	katehumeni			kateheza					ministranti	pevski zbor			OFS	biblična	Karitas	ŽPS		zakonci		Ostale skupine
									obhajila	maziljeni			krščeni	birmani	obhajilo	predšolski	osnovna šola	skupin OŠV	mladi	študentje		otroški	mladinski	odrasli		skupina		člani	št. sej	skupine	pari	
Koper	NP			115																												FSR 6, študentski dom
Kostanjevica	NP	5.500	3500	450										1																		Verouk za odrasle: 35
Sveta Gora		6	6	430	7	4	1	30.100																								Molitvena skupina: 15
Brezje				1960																8		13			25							Apostolat darov.25
Mošnje		2080	1500	70-90	30	2	20	6.850	65	18	12					6	70	9	6	0	12	0	0	15				13	8			
Kamnik		PODATKI - ŽUP. KAMNIK		370					26	18				1		10	38	3	22	v FMP	39		7	35	12	12						FMP 22, Skavti 115; Oratorij 65 otrok in 22 animatorjev, Družinska kateheza: 19 družin, Društvo sv. Jakoba
LJ-Bežigrad	NP	14000	9000	575																												MOLITV.SKUP 10; FRANČ.OTROCI 12; ANIMATORJI 50; SKAVTI 10; PRENOVA V DUHU 10; GODALNI ORKESTER 10; MEDGENERACIJSKA SKU. 15
LJ-Center		2.500	1.300	1130	28	5	32	135.000	25	25	19	26	11	11	11	0	196	9	15	50	28	15	29	58	8	30	20	30	9	4	28	molit.sk.-15, Vera+Luč-20
LJ-Šiška		16.000	9.000	576	18	4	49	37.400	1.415	65	19					6	118	10	6	5	12	10	8	24	16		12	16	8	4	28	FŠD 62 mol.sk.12, anim.22
LJ-Vič		27.300	20.000	1.250	45	9	119	66.000	804	367	24	47	3	6	6	0	332	9	70	36	37	42	33	30	23	25	30	25	5	14	56	Molit.sk.-2 Skupina za žalujoče, počitniški oratoriji za otroke, otroški orkester, organisti, bralci, šola za starše, ACM, Gaudium, Drumlce, Viški fantje, skavti, MC Vič, družinska kateheza, Prisrčnice
Nova Štifta		9	9	190		16		13.500	2													27	9	19								Pritrkovalci:11, duh. vaje: 26, jasličarji: 15, bralci: 10 glasb. delav.: 5,romarji-bus:140pomočsamost.:5
Novo mesto	NP	10.000	7500	900																												Karitas: molitvena, ročna dela in klepet ob kavici; Prenova v Duhu, FLM – Frančiškanska Lenartova mladina, Skavti, Družine, ki molijo za duhovne poklice – molitveni križ, Vera in luč, Dramska skupina, SBP – Slomškovo bralno priznanje, Katehumeni, Mladi kristjani – bivši katehumeni.
Nazarje		1800	1600	184	14	6	18	18.900	86	67	11	13					87	8	8		17	11		15	15		12	15	4	2		Torkova molitvena: 10; FO: 15; misijonska: 4; bralci BB: ; Društvo sv. Martina: 25; Oratorij animatorji: 8, skupina za moške: do 8
Maribor				382	13	3	40	31.100	172	92	8	5	1	1	1	15	42	6	4	21	12	15	5	12	12	10	6	16	10	4	22	Verouk-odrasli:16, Skavti PP 15
Sveta Trojica		2150	2100	250	19	8	23	11.400	91	9	21	25					TEDENSKA	10	14	1	17	10		20	4	10	3	25	10			Franči.otroci 6 animatorji: 15,
Melbourne				60	1		33	2.200	645	244											4			10								Društvo sv. Eme, molitvena skupina, Slomškova šola, revija Misli, Gospodarski odbor
Sydney		5000	1000	82	3	1	23	10.484	238	121											5			14	3			11				CP zbor Wollongong: 6, CP zbor Canberra: 8, Molitvena skupina; Bralci beril
Lemont		200	200	95	2																8	10		15								krasilke: 11, bralci beril: 18, molitvena skupina: 10

Brezje, novice od sredine oktobra do sredine decembra 2024

Z uporabo »strica Googla« je moč ugotoviti, da je v naši deželi pod Triglavom 33 naselij, ki nosijo ime Brezje. A le eno naselje ali vas Brezje se lahko ponaša z romarsko cerkvijo, v kateri že 210 let visi Layerjeva podoba Marije Pomagaj. Še dve obletnici naj omenim: dne 8. 12. je minilo 70 let, odkar je bil posvečen novi oltar Marije Pomagaj (leta 1954), in dne 1. 1. 2025 bo poteklo 25 let od razglasitve bazilike Marije Pomagaj za narodno svetišče božje Matere Marije, naše Marije Pomagaj. Dovolj razlogov, da smo Bogu hvaležni in se ob tem zavedamo odgovornosti za lepoto zunaj in znotraj cerkve, za svetost kraja, kjer je močno navzoča božja milost po priprošnji Marije Pomagaj.

Od sredine oktobra do sredine decembra se je pri nas na Brezjah zvrstilo veliko dogodkov, predvsem pa so bili oktobrski vremensko lepi vikendi polni: prišlo je na tisoče romarjev z vseh koncev domovine in tudi sveta. Nekoliko zatišja v novembru pripomore, da se pripravimo na adventi in božični december.

OKTOBER

Naj torej spregovorijo nekateri odmevnejši dogodki iz milostnega kraja.

Ob tradicionalnem vsakoletnem tranzitusu, spominu smrti sv. Frančiška, in ob Frančiškovi nedelji je bil večji dogodek dne 7. oktobra, na praznik rožnovenske Matere Božje.

»Praznik rožnovenske Matere Božje smo pri Mariji Pomagaj letos že dvanajstič obhajali skupaj z radiem Ognjišče. Današnji dan je za baziliko Marije Pomagaj še prav poseben praznik, saj se spominjamo obletnice posvetitve cerkve in imenovanja cerkve za baziliko. Goriški nadškof dr. Jakob Missia, ki je postal prvi slovenski kardinal, je na rožnovensko nedeljo, dne 7. oktobra 1900, posvetil novo cerkev na Brezjah. Dne 5. oktobra 1988, ob prazniku sv. Frančiška, pa je papež Janez Pavel II. podpisal dokument, s katerim je cerkev na Brezjah razglasil za manjšo baziliko (basilica minor)« Več na marija.si.

Dve večji romanji v oktobru sta na Brezje pripeljali 10 avtobusov; najprej pet iz župnij Novega mesta in nato pet iz postojnske dekanije. Duhovniki ob takšnih dneh pričakujejo, da je na voljo večje število spovednikov; to smo jim tudi res omogočili. Ob tem je treba povedati, da vedno pride še kak drug avtobus in seveda toliko in toliko osebnih avtomobilov. Meseca oktobra je bilo tudi že tradicionalno srečanje rektorjev in drugih odgovornih za narodna marijanska svetišča po naši Evropi. Na spletni strani marija.si je direktorica Romarskega urada Brezje, dr. Andreja Eržen Firšt, med drugim zapisala:

»Leta 2003 je nastala Evropska marijanska mreža (Rete Mariana Europea), ki med sabo povezuje 22 evropskih Marijinih svetišč v 20 državah. Začetnik Mreže evropskih Marijinih svetišč je bil škof msgr. Jacques Perrier iz Lurda. K medsebojnemu povezovanju je povabil rektorje drugih evropskih Marijinih narodnih svetišč. Prvo srečanje je potekalo prav v francoskem Marijinem narodnem svetišču Lurd. Slovensko Marijino narodno svetišče Brezje je v mreži navzoče od vsega začetka, pridružilo se je na pobudo tedanjega ljubljanskega nadškofa, msgr. dr. Franca Rodeta. Letošnje srečanje je bilo v hrvaškem Marijinem narodnem svetišču Marija Bistrica. Udeležilo se ga je 32 predstavnikov iz 18 Marijinih narodnih svetišč, med njimi tudi rektor slovenskega Marijinega narodnega svetišča Brezje, dr. p. Robert Bahčič, in vodja Romarskega urada Brezje, dr. Andreja Eržen Firšt.Ob koncu srečanja smo bili deležni prav posebne časti. Rektorju slovenskega Marijinega narodnega svetišča, dr. p. Robertu Bahčiču, je pomožni škof nadškofije Ternopil - Zboriv Ukrajina, don Volodymyr Firman, podelil zlati naprsni križ za njegovo molitveno podporo in za prizadevanje za mir v Ukrajini. Zlati naprsni križ je najvišje cerkveno priznanje v bizantinskem svetu. Ob priznanju in zahvali je nadškof in metropolit p. Robertu podelil svoj blagoslov za rast v svetosti. Listina ob podelitvi se glasi: »Vasily Semenyuk, nadškof in metropolit nadškofije Ternopil - Zboriv Ukrajina, rektorju Slovenskega Marijinega narodnega svetišča dr. p. Robertu Bahčiču podeljuje zlati naprsni (pektoralni) križ v zahvalo za molitveno podporo, bratsko pomoč katoličanom grško-katoliškega obreda in prizadevanje za mir v Ukrajini.«

Potrditev tega, kar sem povedal zgoraj, je zapis o dogajanju na zadnjo oktobrsko nedeljo: *»Zadnja nedelja v mesecu oktobru je bila obsijana s soncem. Skozi ves dan so k Mariji Pomagaj prihajali romarji z vseh koncev naše domovine. Dopoldanski sveti maši ob 10. uri in ob 11.30 sta bili na trgu pred baziliko Marije Pomagaj. Prek 7000 romarjev je na 30. nedeljo med letom prišlo k Mariji Pomagaj.«*

NOVEMBER

Na Brezjah je že 10 let ambulanta sv. Janeza Krstnika, ki jo vodijo člani in članice malteškega viteškega reda. Zahvalna sveta maša je bila na nedeljo, 17. novembra. Zapis z internetne strani: »*Ob svetovnem dnevu ubogih smo se pri Mariji zbrali v zahvalo za 10 let delovanja bolniške sobe sv. Janeza Krstnika. Zahvalno daritev je ob 10. uri daroval rektor bazilike, dr. p. Robert Bahčič, navzoči so bili slovenski malteški vitezi in člani Društva Malteška pomoč Slovenija, ki so pri sveti maši tudi aktivno sodelovali.*

Kako zelo je treba tudi danes pomagati ubogim, je v uvodnem delu maše opozoril hospitalier Slovenske asociacije Suverenega malteškega viteškega reda (SA SMVR), primarij dr. Matija Cevc. Spomnil je, da ‚vsakega izmed nas lahko doleti bolezen, zapuščenost, izguba domovine ali doma, lakota, pomanjkanje ljubezni, krivica, ravnodušnost ali nevera; vsakdo je pravzaprav ubog.'

Pred organiziranim delovanjem ambulante so bili za oskrbo romarjev na Brezjah zaslužni zdravniki dr. Avgust Mencinger, dr. Franci Šolar, dr. Stane Čebokli in dr. Marija Poženel. Od opreme so imeli na razpolago le svoje zdravniške torbe, včasih so ordinirali kar v pevski sobi. Iz vse večjih potreb po pomoči in oskrbi romarjev v času nedeljskih maš je vzniknila ideja o organiziranem delovanju ambulante. Ob pomoči in podpori krajanov Brezij, gasilskega in turističnega društva Brezje, občine Radovljica, Frančiškanskega samostana Brezje in Malteškega reda Slovenije se je ideja dejansko uresničila.

Dr. Mencinger je bil zadolžen za medicinsko opremo, priskrbel je preiskovalno mizo, ki jo je odkupil v ZD Radovljica, merilnik krvnega tlaka in prenosni kisik. Zanimiva je zgodba o zdravniški torbi.« Več zanimivosti si preberite na spletni strani Marijinega svetišča Brezje.

V novembru smo večje praznike sklenili s slovesno sveto mašo Bogu v zahvalo za 30 let Radia Ognjišča; to je bilo v četrtek, 28. 11. Sveto mašo je daroval nadškof metropolit msgr. Stanislav Zore ob somaševanju večjega števila duhovnikov in mnogo številčnejše množice vernikov, prijateljev Radia Ognjišče, bilo jih je okrog tisoč. Ob koncu slovesne svete maše se je direktor Radia Ognjišče, g. Franci Trstenjak, zahvalil vsem sodelavkam in sodelavcem ter dobrotnikom, ki s svojimi darovi in molitvami omogočajo, da je radio živ in se lahko razvija. »*Brez vaših darov bi se radijski program ne mogel slišati. Bog naj vam obilno povrne vašo dobroto. Hvala pa tudi vsem drugim poslušalcem, ki ste zvesti v poslušanju in širjenju dobrega imena v svoji življenjski okolici,« je dejal.*

DECEMBER

V adventni čas smo na Brezjah stopili na poseben način, saj je bila na prvo adventno nedeljo popoldne zanimiva slovesnost: »*Med najpomembnejše tradicije adventnega časa na Madžarskem sodi priprava jaslic. Madžarske jaslice so ljudski običaj uprizoritvenega značaja, v središču katerega sta zahvaljevanje in zbiranje darov. Ta običaj je na Madžarskem prisoten že vse od druge polovice 19. stoletja in še vedno živ v vaseh okoli Blatnega jezera. Glavna oprema koledniških madžarskih jaslic so umetelno izdelane jaslice v obliki cerkve, katere notranjost služi kot oder za lutkovno predstavo. V koledniških jaslicah nastopajo: vojak, dva angela, trije pastirji, hišni gospodar in njegova družina.*

Pred leti smo s pomočjo Madžarskega kulturnega centra v Ljubljani vzpostavili sodelovanje z muzejem v mestu Marcali ob Blatnem jezeru. Rezultat sodelovanja je bila premierna uprizoritev koledniških jaslic, predstave, ki so jo izvedli člani Društva Kéthelj.

Pred uprizoritvijo jaslične igre so bili člani madžarske skupnosti v Sloveniji v baziliki Marije Pomagaj pri sveti maši, ki jo je v madžarskem jeziku daroval g. Zoltan Varga. Pri maši so člani madžarske skupnosti v Sloveniji aktivno sodelovali. Po maši pa so člani društva premierno uprizorili jaslično igro, ki so jo ponovili po redni sveti maši ob 16. uri.

Po predstavi smo v atriju samostana odprli razstavo z naslovom Zimski običaji v Panonski nižini, ki jo je pripravil Etnografski muzej v Budimpešti. Razstava je na voljo za ogled v atriju frančiškanskega samostana.«

Tudi letos bo na Brezjah mogoče v božičnem času videti več zanimivih jaslic – dobrodošli, pridite in si jih oglejte.

Zapis pa naj sklene poročilo o simpoziju, ki je potekal v soboto pred drugo adventno nedeljo v dvorani frančiškanskega samostana:

»*Ob skorajšnjem vstopu v jubilejno leto 2025 smo v slovenskem Marijinem narodnem svetišču pripravili simpozij z naslovom Pomen svetega leta v zgodovini Cerkve. Prav takšen naslov nosi knjiga, zbornik predavanj, ki jih je zbral rektor svetišča, dr. p. Robert Bahčič. Simpozij smo v dvorani bazilike Marije Pomagaj začeli z glasbo, Otroško-mladinski pevski zbor Spominčice je zapel uradno himno svetega leta. Sledili so pozdravi, kot prvi je vse navzoče nagovoril apostolski nuncij v Sloveniji, njegova ekscelenca msgr. dr. Jean-Marie Speich. Poudaril je, da moramo v sveto leto vstopiti veseli, in nas povabil, naj gremo na romanje skupaj s prijatelji, verujočimi in neverujočimi. Naj se vse zgodi po božji volji. Ljubljanski nadškof metropolit msgr. Stanislav Zore je v nagovoru spregovoril o upanju kot eni od treh krščanskih kreposti. Med drugim je izrazil željo, da bi bilo svetoletno romanje priložnost za pregled življenja in da bi ga vedno spremljalo dejanje dobrodelne ljubezni. Dejanja dobrodelnosti naj bodo dejanja, opravljena na skrivnem; samo v enem primeru lahko na ljudi pogledamo navzdol, to je, ko ponudimo roko za pomoč. Pomembno je vžgati upanje v drugih ljudeh.«*

Sledila so predavanja, ki jih morete prebrati v lepo pripravljenem zborniku.

Na drugo adventno nedeljo, ko smo obhajali slovesni praznik Marijinega brezmadežnega spočetja, je bila ob 10. uri sveta maša, ki jo je daroval ljubljanski pomožni škof, msgr. dr. France Šuštar. Pri maši smo se spomnili 70-letnice posvečenja oltarja Marije Pomagaj.

»V Marijinem letu je 8. decembra 1954, na praznik Brezmadežne, ljubljanski škof Anton Vovk posvetil nov oltar v kapeli Marije Pomagaj. Na posvetitev nas spominja latinski napis na oltarju, ki se v prevodu glasi: ‚Krasni oltar je premilostni Kraljici posvetil ljubljanski škof Anton Ribičev.' Ob posvetitvi oltarja Marije Pomočnice na Brezjah je bil Vovkov govor poln simbolike, posvečene vzvišeni vlogi oltarja kot osrednjega in najpomembnejšega predmeta v cerkvi.«

FRANČIŠKOVI BRATJE NA BREZJAH

Bratje na Brezjah se trudimo biti v duhovni in telesni kondiciji. Brat, ki pripada našemu redu, župnik v Mošnjah, p. Milan, po dokaj resnih težavah z zdravjem še naprej pogumno vodi župnijo. Deležen je občasne pomoči bratov z Brezij. Dne 5. decembra pa smo se spomnili prve obletnice, ko smo pred letom dni obhajali 100 let sobrata p. Polikarpa, konec januarja pa bo prva obletnica njegovega odhoda s tega sveta. Na začetku februarja, na sam kulturni praznik, dne 8. 2., pa se bomo s sveto mašo spomnili pete obletnici smrti p. Leopolda Grčarja; za to priliko si želimo izdati knjigo o njegovem življenju, ki bo predstavljeno z malo teksta in z več fotografijami. Obiskal nas je tudi generalni vizitator fra Stipe Kljajić. Opogumljeni z njegovimi besedami se želimo še naprej truditi služiti številnim romarjem, ki nas vsak dan obiščejo.

Mir in dobro!
Fotografije in poševni tekst: arhiv marija.si
Dogodke z mislimi povezal p. Krizostom

https://franciskani-kamnik.si

Utrinki izpod kamniških planin – iz Kamnika

HVALA PATRU KRIZOSTOMU, ki nas je z rahlim ‚Komarjevim pikom' spomnil, da zopet kaj napišemo v ta naša zadnja letošnja Poročila.

V zadnjem zapisu sem končal pri začetku septembra 2024. Vsaj nekaj poznejših odmevnejših dogodkov naj povzamem v tem zapisu.

OBISKOV cerkve, Plečnikovega Božjega groba in samostanske knjižnice patra Donata Valvasorja je bilo izredno veliko v teh zadnjih treh mesecih. Na obisku smo imeli še in še skupin z vseh koncev Slovenije, skupino turistov iz Avstralije, pa tudi več naših rojakov od Tam-Doli (Down-Under). Veseli smo bili tudi obiska p. Miroslava Batarilo in p. Davida Šrumpfa, ki je prišel domov iz Avstralije za dva tedna. Povabil sem ga, da sva skupaj potovala na področno duhovno obnovo na Sveto Goro in v Ljubljano-Center.

Prvo soboto v septembru, 7. septembra, smo imeli v naši cerkvi poroko skavta Jurija in Anamarije ter potem ohcet na vrtu in v dvorani. Prav zadovoljni so bili ženin in nevesta, njuni starši in svatje.

Pater Ambrož Mušič je v torek, 24. septembra, v spremstvu psa Otoja povabil na vlak za Kamnik člane ŽPS in sodelavce. Veseli so bili srečanja z nekdanjim župnikom p. Francijem Seničarjem in si ogledali znamenitosti cerkve in samostana; pokazali smo jim film in seveda sta potem gospe Pavla in Marija pripravili kosilo, saj jih ne moremo lačne pustiti nazaj domov. Prijeten in družinsko sproščen je bil večer s kardinalom dr. Francem Rodetom in družino njegovega nečaka dr. Andreja Rodeta, veleposlanika RS v Kanadi. Kamnik je za razne interesne skupine upokojencev in člane tretje univerze privlačen. Do Ljubljane z vlakom, iz Ljubljane spet z vlakom v Kamnik. Vse zastonj, hitro in udobno, se pohvalijo! Komisar p. Peter bo gotovo vesel te pohvale, saj ne zamudi nobene priložnosti, da ne bi naredil dobro reklamo za železnico.

NOVO VEROUČNO IN PASTORALNO LETO smo začeli s sveto mašo 15. septembra 2024. Vsako tretjo nedeljo v mesecu sodeluje pri sv. maši ob 10.30 Družinska kateheza Kamnik, ki se zbere h katehezam vsak ponedeljek ob 17.30 v cerkvi za prvih skupnih 15 minut, potem pa se razdeli po skupinah: predšolski otroci, I. triada, II. triada, III. triada in starši kot posebna skupina.

STIČNA MLADIH v soboto, 21. septembra, je privabila za tri avtobuse mladih iz naše dekanije; precej jih je bilo tudi iz naše mladinske skupine Frančiškovi mladi prijatelji (FMP). Teden po tem dogodku smo začeli z našimi rednimi mladinskimi srečanji ob petkih ob 19.30.

BIBLIČNO-LITURGIČNA SKUPINA je nadaljevanje verouka za odrasle. Pater Franci jih zbere ob ponedeljkih po večerni sveti maši na štirinajst dni in jih poglobljeno vodi v bogato sporočilnost Svetega Pisma in liturgije.

SVETA MAŠA ZA POLICISTE v Srednji vasi v Bohinju je bila v nedeljo, 22. septembra 2024. Somaševanje je vodil novomeški škof in predsednik Slovenske škofovske konference, msgr. dr. Andrej Saje, odlično pridigo pa je imel ljubljanski nadškof metropolit msgr. Stanislav Zore OFM. Letos sta se maše udeležila tudi minister za notranje zadeve in generalni direktor Policije. Veliko organizacijsko skrb je nosil domačin policist, vodja policijskega okoliša Bohinjske Bistrice, Aleš Rozman z ženo Mileno in sinom Gregorjem, ki je tudi policist. Po maši pa izredno gostoljubje, ki so ga pripravili domačini za vse udeležence. Policija me je povabila na to jubilejno 20. mašo za policiste kot nekdanjega policijskega kaplana za Victoria Police v Melbournu. Sedemnajst let sem bil tudi v tem poslanstvu in dobil medalji za 10 in 15 let služenja, ki mi ju je pripel komisar policije avstralske zvezne države Victoria. Vsaka avstralske država ima svojo policijo, Australian Federal Police pa deluje v ACT (Australian Capital Territory) v glavnem mestu v Canberri, na letališčih in pristaniščih in seveda pri vseh mednarodnih policijskih zadevah.

ROMANJE PEVCEV našega zbora v Novo mesto in na Zaplaz smo imeli v nedeljo, 29. septembra 2024. V čudovitem sončnem jesenskem dnevu smo se po 8.30 sveti maši v Kamniku, (pri tej maši zbor redno poje in je pel tudi tisto nedeljo), odpeljali proti Dolenjski. Ob 11.30 so peli med sveto mašo, ki jo je daroval zlatomašnik p. Marko Novak, p. Ciril sem somaševal. Po maši nas je gvardijan p. Tomaž Hočevar seznanil z zgodovino novomeškega Kloštra in nam odprl vrata starodavne in lepo urejene knjižnice. Po vedno nadvse gostoljubnem in odličnim kosilom v gostišču Prepih na Gornji Težki vodi pri Stopičah smo se odpeljali na glavno dolenjsko romarsko središče Zaplaz, kjer nas je prisrčno pozdravil rektor g. Marcos Japelj in nas seznanil z nastankom in zgodovino te svete dolenjske gore. Po zapetih litanijah Matere Božje in blagoslovu z Najsvetejšim še fotografija pred cerkvijo, kjer nas je v slovo božalo zahajajoče sonce sončnega dneva Gospodovega. Točno ob 19.30 je avtobus pripeljal na glavno kamniško avtobusno postajo, kjer smo se romarji izkrcali, veselo opogumljeni za naloge novega dne in tedna.

OLJENKA: V praznovanje FRANČIŠKOVIH JUBILEJEV 800-letnic, (lani 800 let od postavitve živih jaslic v Grecciu, letos 800 let od prejema stigem na gori La Verna, prihodnje leto 800 let od nastanka Sončne pesmi in v letu 2026 osemstoletnice smrti sv. Frančiška Asiškega), je vključeno tudi romanje oljenke, ob kateri molimo za nove poklice, zvestobo poklicanih in za dar miru. Oljenka je začela romati 4. oktobra 2023 iz cerkve sv. Frančiška v Šiški. V torek, 1. oktobra 2024, so nam jo ob 6.15 zjutraj prinesli iz Nazarij. V nedeljo, 6. oktobra, so jo od nas sprejeli na Brezjah.

DRUŠTVO SV. JAKOBA (DSJ) ima v novi sezoni 2024/2025 svoje dogodke, ki jih pripravlja skupaj s samostanom, sedaj ob četrtkih; tako smo petkove večere pustili mladim, mladinski skupini in skavtom.

V četrtek, 10. oktobra, je dr. Simona Gerenčer govorila o gluhoslepoti: Ljudje z gluhoslepoto – ljudje, ki poslušajo s srcem in gledajo z dlanmi. Dr. Simona Gerenčer je začetnica strokovnega dela z ljudmi z gluhoslepoto v slovenskem prostoru in znanstvenega raziskovanja tega področja. V četrtek, 24. oktobra, je Franci Klobčar pripravil predavanje glede na razpisani referendum o jedrski elektrarni, ki so ga potem politiki umaknili: Živeti z nuklearko – še sprejemljivo tveganje?

V četrtek, 14. novembra, je dr. Damjan Hančič govoril o nemških gradnjah na kamniškem, 28. novembra pa prof. dr. Renato Podbersič o zelo aktualni temi: Ne(mir) v Sveti deželi.

V četrtek, 12. decembra smo prisluhnili predavanju mag. Matija Križnarja in Špele Pungaršek iz Prirodoslovnega muzeja Slovenije, posvečeno delu duhovnika in naravoslovca Simona Robiča ob 200-letnici njegovega rojstva. Simon Robič še danes velja za enega izmed najbolj marljivih in predanih raziskovalcev in zbirateljev, ki so pustili izjemen pečat v naravoslovju na Slovenskem.

Profesor dr. Boštjan Marko Turk nam je v organizaciji g. Jožeta Mežana predstavil svojo knjigo Jetniki svobode – Slovenci, Jugoslavija in oblast Osvobodilne fronte. Knjiga govori o globoki krizi sedanjega trenutka.

EKSKURZI: Poleg polne zaposlenosti v Kamniku skušava s p. Francijem pomagati še kje, če je le mogoče. Zaenkrat ‚peljeva' naprej še vse, kakor je bilo takrat, ko je bilo v samostanu pet patrov. Ukinili smo le litanije ob nedeljah zvečer, saj je prav tisti čas v 300 metrov oddaljeni župnijski cerkvi večerna sv. maša. Pater Ciril sem vodil v nedeljo, 8. septembra, glavni romarski shod na Planinski gori, s p. Francijem se izmenjavava v vodenju vsakoletnega sklepa celodnevnega češčenja v župniji Vodice, p. Franci je v času bolezni župnika g. Nikolaja večkrat maševal v Zgornjem Tuhinju, tja bo šel tudi za polnočnico - na podružnico sv. Vida, p. Ciril sem vodil slavje za zakonske jubilante v župniji Nevlje. V naši župniji seveda lepo sodelujemo z g. župnikom in dekanom g. Lukom Demšarjem, pomagamo tudi pri spovedovanju šolarjev. Naša cerkev in samostan sta seveda povezovalna sila tudi v dekaniji. Tako smo letos v začetku leta slovesno z nadškofom začeli misijon v dekaniji Kamnik in ga bomo prav tako slovesno sklenili na letošnjo četrto adventno nedeljo, 22. decembra 2024; somaševanje župnikov in misijonarjev bo vodil nadškof, naš pater Stane. Tisto nedeljo bo pri nas dekanijski spovedni dan, večer prej pa spokorno bogoslužje in spovedovanje za mladino dekanije Kamnik.

POMISIJONSKI POHOD je pripravil misijonski odbor župnij Kamnik in Tunjice v soboto, 9. novembra 2024. Začel se je v naši cerkvi ob 9. uri zjutraj in sklenil v župnijski cerkvi. Pot jih je vodila iz Kamnika v Tunjice, v Podgorje, v Volčji potok in nazaj v Kamnik. Na poti jih je spremljal in večkrat nagovoril misijonar kapucin, brat Jakob Kunšič.

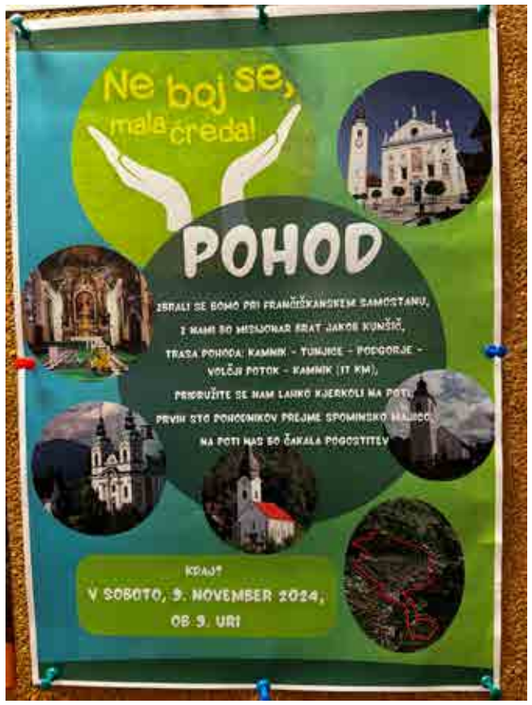

PODROČNA DUHOVNA OBNOVA: Pater provincial Marjan Čuden me je zaprosil za vodenje pokrajinske duhovne obnove v mesecu oktobru. Vemo, da je pobožnim prošnjam potrebno ugoditi in tako sem imel, vsaj z moje strani, prijazna srečanja s sobrati: v četrtek, 17. oktobra, na sveti Gori in v Ljubljani – Center. Na obeh krajih je bil, kot sem že omenil, z menoj p. David Šrumpf. Bil je hvaležen za vabilo in spodbudo. V petek, 18. oktobra, sem bil v Mariboru, v torek, 22. oktobra, v Novem mestu in v četrtek, 24. oktobra, na Brezjah. Hvala, bratje, za bratski sprejem in sončno vzdušje!

Razmišljanje sem sklenil sem s temi besedami Oscarja Romera, ki je bil leta 2018 razglašen za svetnika:

»V letih našega življenja uresničimo le majhen del čudovitega poslanstva, ki je Božje delo. Nič, kar napravimo, ni popolno – kar z drugimi besedami povemo, da je Kraljestvo vedno pred nami. Nobena izjava ne pove vsega, kar bi bilo lahko povedano. Nobena molitev ne more v polnosti izraziti naše vere. Nobena izpoved ne prinaša dokončnega miru.

Ni programa, ki bi lahko v celoti razgrnil poslanstvo Cerkve. Tudi postavitev ciljev in določitev poti še ni potovanje.

To je, kar smo: Sejemo, kar bo nekoč rastlo. Zalivamo že posajeno, v zavedanju, da nosi obljubo prihodnosti. Kopljemo za temelje nadaljnjega razvoja. Preskrbimo kvas, ki deluje dalj od naših zmožnosti. Ne moremo storiti vsega – in to spoznanje nas osvobaja. Napravlja nas sposobne, da nekaj naredimo in da to storimo najboljše. Lahko je nedovršeno, je pa začetek, korak na dolgi poti, možnost, da Gospodova milost vstopi in naredi ostalo. Mogoče nikoli ne bomo videli končnega izdelka – toda v tem je razlika med mojstrom in delavcem.«

Modrost avstralskih Aborigenov: „Mi vsi smo samo obiskovalci tega časa in prostora. Gremo samo mimo. Naš smisel tukaj je, da opazujemo, se učimo, rastemo, ljubimo ... in se vrnemo domov."

Prva in do sedaj edina avstralska svetnica sv. Mary MacKillop - sv. Marija od Križa je zapisala nekaj zelo podobnega: »Smo samo popotniki na tej zemlji«.

Smo romarji upanja, ki gradimo na Evangeliju po zgledu in priprošnji svetega očeta Frančiška Asiškega v domačnosti bratov.

SKAVTI se počutijo zelo domače v naših prostorih, ki jih je v preteklosti zgradil samostan, da je privabil mladi rod. Z njimi smo v duhovni navezi obhajanja svetih maš, občasne duhovne spodbude, blagoslovu na dneve skavtskih zaobljub.

SREČANJE DUHOVNIŠKEGA LETNIKA 1980 na Rakovniku, Kureščku in v Želimljah smo imeli v sredo, 16. oktobra. V Novem mestu smo bili 28. junija 1980 posvečeni p. Peter, p. Niko in p. Ciril.

ZLATOMAŠNIK pater MARKO NOVAK je daroval zahvalno sveto mašo v naši cerkvi v nedeljo, 20. oktobra 2024, ob 8.30 zjutraj. Pater Marko je bil gvardijan samostana v Kamniku in rektor cerkve od leta 1992 do leta 1998. Kamničani ga ohranjajo v hvaležnem spominu, še posebej njegovi nekdanji katehumeni.

BOHINJ - DUHOVNIŠKI DNEVI od nedelje zvečer, 3. novembra, do torka, 5. novembra. Duhovniška srečanja, pogovori, zanimivo delo po skupinah; s p. Milanom Kaduncem sva bila tam edina frančiškana.

REVIJA PEVSKIH ZBOROV naše dekanije je bila v nedeljo, 29. novembra, v župnijski cerkvi v Nevljah. Nastopilo je enajst zborov. Vemo in se zavedamo, da imamo v naši cerkvi odličen mešani pevski zbor sv. Jakoba, ki ga vodi prof. Janez Klobčar, na orglah pa ga spremlja posinovljenka naše Province – brat Majda Peterlin.

SLOVENSKI KVARTET HARF SIH4rps: Želja po skupnem muziciranju in posredovanju glasbe tudi drugim je v Slovenski kvartet harf SIH4rps združila štiri umetnice, aktivne v profesionalnih orkestrih in na pedagoškem področju.

Članice kvarteta so Urška Križnik Zupan, prva harfistka Simfoničnega orkestra Slovenske filharmonije, Maria Gamboz, prva harfistka Simfoničnega orkestra SNG Opera in balet Ljubljana in še dve harfistki, aktivni kot orkestrski in komorni glasbenici ter na pedagoškem področju, Tea Plesničar in Lara Hrastnik Samec.

Izredno uspešen in nad pričakovanji obiskan je bil koncert v naši dvorani v nedeljo, 24. novembra 2024, ob 18. uri. Organizator koncerta je bil g. Tone Ftičar, vodja Območne izpostave Kamnik Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti.

MOLITEV V DUHU TAIZEJA na prvi petek, na god sv. Miklavža, 6. decembra 2024, je združila mladinsko skupino Frančiškovi mladi prijatelji (FMP) in Družinsko katehezo Kamnik (DKK).

JASLICE postavljajo z vso vnemo Tone Špenko z ženo Andrejo in sinovoma Antonom in Krištofom. Vsaj na začetku so imeli še nekaj pomočnikov. Nadvse natančno delo postavitve pa najrajši dela oče Tone sam.

BOŽIČNA DEVETDNEVNICA: Vsak dan zjutraj in zvečer od ponedeljka, 16. decembra, do sklepa na sveti večer, v torek, 24. decembra 2024, ko bodo člani Družinske kateheze Kamnik ob 18.15 pripravili božični program, ki mu bo ob 18.30 sledilo družinsko božično bogoslužje.

ADVENTNO-BOŽIČNI KONCERT učencev Glasbene šole Kamnik bo v naši dvorani v četrtek, 19. decembra 2024, ob 19.30.

BOŽIČ 2024: Ob polnoči bo polnočnica in potem praznične sv. maše: ob 7.00, 8.30, 10.30 in 18.30. Zbor sv. Jakoba, ki redno poje pri nedeljski sv. maši ob 8.30, bo pel pri polnočnici ter dnevni maši ob 8.30 in na praznik sv. Štefana ob 8.30. Ob 7. uri je ljudsko petje, ob 10.30 pa se ob nedeljah in praznikih menjavata za orglami gospa Andreja Pogačar Špenko in g. Silvan Baša s skupino rednih pevcev. Zbor CANTEMUS že po tradiciji poje na božič pri večerni sv. maši in po maši pripravi koncert.

ŠTEFANOVO – DAN SAMOSTOJNOSTI IN ENOTNOSTI: praznični razpored svetih maš. Proslavili bomo tudi praznik domovine.

JUBILEJNO SVETO LETO 2025 – Romarji upanja - se bo uradno začelo na sveti večer, 24. decembra 2024, ob 19.00 z evharističnim slavjem, ki ga bo na Trgu sv. Petra v Rimu vodil papež Frančišek. V naši nadškofiji bomo imeli začetek na nedeljo Svete Družine, 29. decembra 2024. Ob 15.30 bo zbiranje v cerkvi Marijinega oznanjenja pri frančiškanih na Tromostovju v Ljubljani. Po molitvi in blagoslovu bomo skupaj poromali v stolnico, kjer bo sv. maša ob 16.00.

Svetoletne cerkve: stolnica v Ljubljani, bazilika Marije Pomagaj na Brezjah in bazilika Žalostne Matere Božje v Stični.

ROMANJE V ASSISI pripravljamo za čas od 26. do 30. aprila 2025. Pobudo so dali naši pevci. Romanje bova vodila pater provincial Marjan Čuden in p. Ciril. Več informacij je že na spletni strani in na oglasni deski v cerkvi. Prvi dan nas bo pripeljal na goro La Verno, kjer je sv. Frančišek pred 800 leti prejel znamenja Kristusovih ran. Tam bomo prenočili. Naslednje dneve bomo preživeli v Assisiju in njegovi okolici. Na poti domov še postanek v Padovi pri sv. Antonu. Prijave sprejema p. Ciril.

BOŽIČNO PEŠ ROMANJE NA SVETE VIŠARJE za leto 2024: Odhod iz Kamnika 26. decembra 2024, ob 7. uri zjutraj. Informacije: Vido 041 465 626.

KRALJA, KI PRIHAJA, PRIDITE MOLIMO!

Z VERO IN LJUBEZNIJO GA V JASLIH POČASTIMO IN PROSIMO, DA BOMO LAHKO NADALJEVALI POT ŽIVLJENJA KOT ROMARJI UPANJA.

BLAGO-SLOVE VSEM; DA BI DOBRO V SRCU MISLILI! CHRISTUS NATUS EST – KRISTUS JE ROJEN, ZA NAS!

Veselje in radost svete božične noči naj preplavi struge naših dni, da bo požegnano vse leto sveto 2025! Bog živi!

p. Ciril A. Božič
Kamnik, 7. december 2024

Nekaj z Viča

»Življenje ni praznik«, a je lahko tudi praznik. Na viškem pokopališču smo 7. okt. letos pokopali našega sodelavca, stalnega diakona dr. Antona Kunstlja. Pogreb je bil praznik. Čeprav smo rajnega diakona poznali, vendar smo šele pri pogrebu slišali več podrobnosti o njegovem vsestranskem bogatem življenju. Pogreb je bil prazničen. Opravil ga je nadškof Stanislav Zore, udeležilo se ga je več diakonov.

Ačkov koncert je bil v nedeljo 20. okt. Vsak zbor zase je zapel nekaj najbolj značilnih Ačkovih pesmi. Začel je otroški zbor, mladinski, družinski, župnijski, vmes pa solisti. Tudi mladi pritrkovalci so prav lepo cingljali. Bil je res »en lep večer«.

V petek, 8. nov. po večerni maši je bil v dvorani koncert Židan Parozol z naslovom »Zlato Zrno« z narodnimi pesmimi in plesi. Večer je bil zelo lep dogodek. Takih večerov si še želimo. Nekaj domačega, brez kablov, ampak tako kot nekoč na vasi, ko se vaščani stopili skupaj in peli.

P. dr. France Ačko je za 50-letnico dobil spominsko ploščo, izdelal jo je Vojko Možina. Mnogi smo ga poznali, tudi nekdanji ministranti in pevci. Ob tej priložnosti smo se spomnili tudi

Vičanke pesnice m. Elizabete Kremžar, br. Marjana Pavlovčiča (mučenca) in drugih npr. br. Hermana Kozamernika, ki je bil »rojen« za redovnika-frančiškana in je postal žrtev povojnih pobojev. S slovesnostjo, ki jo je vodil nadškof

Stanislav Zore smo zaključili 116-letnico ustanovitve župnije.

V tem času je potekala tudi sanacija vhoda v cerkev in odpadajočega ometa. Nekakšna obnova cerkvenega »pritličja«. S tem se preprečena nadaljnja škoda in še videz je lepši.

Gvardijan p. Tadej je zaključil svoj kamino s terapijo v Strunjanu, seveda je svoje dolžnosti, ki jih lahko opravljal iz sobe skrbno opravil. (Tudi papež Gregorij Veliki je 14 let uspešno vodil Cerkev z bolniške poselje!). Kako bo z naslednjim kaminom, še ne ve.

Komisar obvladuje svoje romanja krajša in daljša, z večjimi in manjšimi skupinami, kdaj pa je doma, pa gre tudi na opravi pogreb, tudi maševati gre, ko prosijo, in še druge obiske. Vmes pa gre še obiskat kakšno zdravstveno ustanovo, da dobi potrebna navodila za telo, če morda tudi za dušo, mi ni znano.

Župnik p. Pepi ima številne obveznosti, poleg pastoralnih obveznosti, so še ekonomske, obiski na Trsatu in pomoč dekanijskim duhovnikom, klarise, nova Štifta in še druge obveznosti, za katere ve le sam.

P. Anton ima polno takih vsakdanjih obveznosti, ki so vidne ali pa tudi ne. Najbolj viden je verouk, pogrebi, pisarna itd. Sicer pa vsak sam najbolje ve, »kje ga čevelj žuli«. Rad prizna, da mu sedanji politiki niso po volji!

V zadnjem času nam uspeva tudi združevati študente iz ŠD Tromostovje s študenti ŠD Vič. Tako smo na koncu novembra združili čas in molitev pri skupni maši, spoznavanju viške cerkve, Antonovega doma in potem veselega druženja ob palačinkah.

//In še moj spomin na p. Ačka. Spoznal sem ga, ko sem mu prinesel na Vič čestitko za 70-letnico življenja – napisal jo je p. Hieronim. Tedaj bil Ačko že bolnik v postelji. Sem pa tedaj našel nekaj njegovih misli v reviji Nova pot, in sicer kako je bilo, ko so prišli Nemci. V Kamniku so zasegli samostansko blagajno in ključ odnesli. Niso pa vedeli, da je imel gvardijan rezervni ključ. Gvardijan je bratom razdelil, nekaj malega pa je pustil v kasi. In Ačko je seveda posmehljivo rekel, da je to »za nemški Reich«. Samostanki kuhar je gojil simpatije do Nemcev in se je mučil z jezikom. Ko so ga vprašali, koliko je bratov v samostanu, je rekel: drei hundert. Oni so mislili, da se norčuje in je bil ‚kaznovan'. Ačko pa se je smejal. In še rekel je nekaj negativnega o Nemcih, in nekdo mu je rekel: »Hudiča, to je ravno dovolj, da te zaprejo (ustrelijo). In Ačko je zapustil Kamnik in prišel za Bežigrad.// Ob takih obletnicah marsikaj izvemo in se spomnimo.

p. Zdravko Jakop

V Nazarjah

Z začetkom katehetskega leta smo nadaljevali z lanskoletno prakso družinske kateheze, pri kateri se je letos kar precej povečal obisk, tako da jo zdaj obiskuje 25 družin. V času občinskega praznika v Nazarjah se je zgodil zelo pomemben dogodek za celo zgornjesavinsko dolino, saj je bil slovesno odprt velik prizidek k zdravstvenemu domu. Po nagovoru župana Mateja Pečovnika je sledil še blagoslov novih prostorov.

Na praznik sv. Frančiška nas je na kratko obiskal kard. Franc Rode, ki je sicer ob svojem godu obiskal sestre klarise in tudi pri njih maševal.

Ker so od lanskoletnih poplav nazarski gasilci vzeli Tomaža in Andraža kar za svoja, sta se zato skupaj z njimi 12. oktobra udeležila ekskurzije na Kras in v pobrateno občino Miren-Kostanjevica, kjer smo spoznavali tudi južni krak Soške fronte s Cerjem, Borojevičevim prestolom in jamo Pečinko z »oknom« Krasa. V Kostanjevici na Krasu pa smo tudi obhajali sveto mašo, ki ji je sledil piknik z domačimi gasilci.

V nedeljo 15. oktobra je v župniji bila slovesnost svete birme. Sedemnajstim birmancem je župnik Andraž, s škofovim dovoljenjem, podelil zakrament Svetega Duha. Obred je potekal slovesno in obenem zelo domačno in sproščeno.

V tem času pa se je začel poslavljati tudi nekdanji mozirski župnik in dekan Sandi Koren. V času paliative smo ga obiskovali v slovenjegraški bolnišnici in tudi skupaj z njim somaševali ob bolniški postelji. Njegov odhod h Gospodu – slovo od njega in sam pogreb 25. oktobra pa je za naš okoliš bil kakor zadnji Sandijev misijon. Ocenjujejo, da se je njegovega pogreba, poleg nadškofa Cvikla, nadškofa Turnška in škofa Lipovška, udeležilo okoli 2000 vernikov, kar priča tudi o Sandijevi gorečnosti za Gospoda in predanem služenju. Naj mu Gospod za vse to nakloni svoje plačilo.

Konec oktobra se je Tatjana udeležila mednarodnega srečanja zdravnikov in reševalcev ITLS (International Trauma Life Support) v Kanadi, kjer je slovenska ekipa za svoje dosežke v nujni medicinski pomoči prejela posebno priznanje. V tem času sta v župnijah, za kolektive v vrtcih in šolah po Savinski dolini imela Mateja in Marjan več predavanj in delavnic. Po nesreči, ko se udrla streha telovadnice Gimnazije Antona Martina Slomška v Mariboru, je bila otrokom, ki so bili na mestu nesreče, solidarnostno -prostovoljno nudena strokovna pomoč za predelavo travme.

Tik pred praznikov vseh svetih je ministrantska soba končno dobila novo omaro, ki jo je izdelal Vili Sečnik. Ob spominu vseh vernih rajnih smo po ministrantskih vajah omaro blagoslovili in predali v rabo. Naslednji dan pa sta se Tomaž in Andraž, skupaj z Miranom na vlaku odpravila v Rim, kjer je na Generalni kuriji potekalo srečanje bratov, ki živimo v Novih oblikah skupnosti (Nuove Forme). Prvi dan je v angleščini zbranim spregovoril Miran na temo manjšosti (minoritas), naslednji dan pa je imel nagovor tudi generalni minister Massimo Fusarelli. Več o tem pa v prevodu poročila, ki ga je pripravil br. Ronan Sharpley in je objavljeno v pričujoči številki Poročil.

Poleg ostalih programov, ki jih vodimo v našem domu duhovnih vaj, je bil zelo dobro obiskan in močno doživet vikend za moške od 8. do 10. novembra na temo »Kdo sem jaz«, ki smo ga vodili Jakob Štrbenk in vsi trije bratje. Sicer pa smo v domu v tem času gostili slovenske bogoslovce, za njimi pa še propedevtike.

Ker je naš samostan del Martinove poti, je pri nas precej v ospredju tudi martinovanje v izvedbi našega Društva sv. Marina, ki se je začelo z blagoslovom vina v Bohačevem toplarju, zaključilo pa teden dni zatem z obhajanjem zakonskih jubilejev. Eden od devetih parov je obhajal 60-letnico, medtem ko sta bil dva para zlatoporočencev.

Na nedeljo Kristusa kralja pa smo z našimi sosedami praznovali slovesne zaobljube, ki jih je izrekla s. Marija Ancila Zorko, doma iz Nove Cerkve. Mašo je daroval nadškof Alojz Cvikl ob somaševanju škofa Stanislava Lipovška, jezuitskega provinciala p. Mirana Žvanuta in ostalih duhovnikov. Po izreki zaobljub je opatinja s. Katarina Ambrož slavljenki na glavo nadela trnovo krono, kot simbol, da je postala Kristusova nevesta.

Ob godu sv. Andreja pa je naš samostan obiskal generalni vizitator Stipo Kljajić, ki je vizitacijo zaključil 1. decembra – na prvo adventno nedeljo, kar je bil resnično primeren in zelo dober uvod v adventni čas. Tudi letos smo se pridružili obisku sv. Miklavža pred gradom Vrbovec, ko je Tomaž s kitaro razgrel usta in srca, da so prepevala: »Miklavža imamo radi …«

p. Andraž

Kaj je zares novega v Novih oblikah, ki jih poznamo v našem redu?

Ob prispevku našega generalnega ministra br. Massima Fusarellija in br. Mirana Špeliča iz province Svetega križa v Sloveniji se je pojavil določen »inquietudine sana« kot odgovor na to vprašanje, ko se je devetnajst bratov iz Slovenije, Češke, Poljske, Italije, Francije, Avstrije, Nemčije, Španije, Irske, Nizozemske in Madžarske od 3. do 7. novembra že tretjič srečalo na generalni kuriji, da bi si izmenjali izkušnje in ugotovili, kako skupaj napredovati v življenju Novih oblik (Nuove forme) navzočnosti, življenja in evangelizacije.

Lani je bila osrednja tema naših pogovorov »fraternitas«, letos pa smo izbrali temo »minoritas« in br. Mirana, ki nas je popoldne prvega dne uvedel vanjo. Poudaril je, da je sveti Frančišek izbral »minoritas«, sestop iz svojega, razmeroma visokega stanu, in dopustil, da se je kasnejše gibanje, ki ga je navdihnil, podredilo hierarhični institucionalni Cerkvi: to je bil dar za Cerkev v tistem času. Br. Miran nam je predlagal, naj se poglobimo v Frančiškove Opomine in odpremo za

znamenja časa, da bi zmogli odkriti, kako smo lahko danes manjši v Cerkvi in v naših Novih oblikah prisotnosti, življenja in evangelizacije. Povabil nas je, naj bomo konkretni in si poglejmo naš odnos do »stvari«, oziroma kako biti manjši na področjih, na katerih se nahajamo, kot so mediji (ali smo vplivneži, in če smo, kakšni?), ali manjši v gospodarstvu, izobraževanju, znanosti, umetnosti ... in v Cerkvi.

Te točke so bile obravnavane tudi naslednji dan v govoru br. Massima. Ob priznavanju, da Nove oblike pogosto predstavljalo različne stvari za različna bratstva, in ob dejstvu, da smo predstavniki precej raznolikih bratstev, nas je povabil, naj se upremo skušnjavi, da bi si ne upali spremeniti se, ampak naj raje pogledamo znamenja časa in nato skupaj razločujmo, kako bi lahko utelešali našo poklicanost v življenju v Novih oblika pri širjenju evangelija v Cerkvi in današnjem svetu! Br. Massimo nas je spomnil na našega pokojnega ljubljenega generalnega ministra br. Giacoma Binija, ki je dejal, da je naš čas »čas znamenj«, in nas povabil, naj skušamo odkriti, na kakšen način so lahko Nove oblike frančiškanske navzočnosti, življenja in evangelizacije znamenja našega časa: za naš red, Cerkev in širšo družbo.

Seveda je to sprožilo številne odzive in razprave med zbranimi brati. Ali se bomo ponovno posvetili preprostosti, sprejemanju konkretnih enotnih odločitev o stvareh, kot je zaposlovanje osebja ali naš odnos do denarja? Ali naj resno premislimo glede zgradb, v katerih živimo; ali so kakšne druge zgradbe bolj primerne za Nove oblike? Ali se na primer odločimo za način kot to živijo v majhni skupnosti v Torre Angela, ki živi zelo preprosto v najeti hiši v revnem predelu Rima in ki smo jo tretji dan našega srečanja tudi obiskali in spoznali delovanjem tamkajšnjih bratov? Ali pa El Palancar, majhen samooskrben alkantarinski samostan v Španiji, katerega poslanstvo je predvsem usmerjeno k omogočanju prostora za molitev? Ali s'Hertogenbosch na Nizozemskem, Pupping v Avstriji, Nazarje v Sloveniji, kjer v velikih starodavnih samostanih živijo bratje skupaj z laiki in redovnicami, ki so prav tako predani preprostemu frančiškanskemu načinu življenja, in je iz tega nastala Nova oblika navzočnosti in evangelizacije? Ali med številnimi drugimi raznolikimi, že prej omenjenimi bratstvi?

Na koncu smo se težko osredotočili na skupna pričakovanja in vizije. Odločili smo se, da se bomo še naprej srečevali vsako leto - prihodnje leto v Puppingu v Avstriji - in si prizadevali, da bi bili med seboj vedno bolj povezani prek družabnih omrežji in tudi z bratskimi obiski drug drugega skozi vse leto. Kot je dejal eden od bratov, smo Nove oblike življenja in vsako od oblik življenja lahko zares razumemo le, če jih živimo skupaj, če si med sabo izmenjujemo življenjske izkušnje. Od tu se lahko dejansko približamo razločevanju, kakšne so lahko Nove oblike v našem redu v odnosu do tradicionalnih oblik življenja in kako jih želimo utelesiti na skupen, konkreten način.

Romanje Nove Štifte na Trsat in Košljun

V soboto 9.novembra 2024 smo pod vodstvom p. Marjana Čudna poromali na Trsat in otok Košljun.

Tokrat se nas je zbralo za kar tri avtobuse romarjev. Za ta že skoraj zimski čas je bil napovedan lep sončen dan, ki smo ga začeli z molitvijo za srečno pot in z molitvijo rožnega venca. Okrog 9.ure smo prispeli na Trsat nad Reko, kjer smo imeli v cerkvi Blažene Device Marije sveto mašo. Po njej nam je novinec slovenske frančiškanske province br. Benjamin predstavil zgodovino in znamenitosti cerkve. V prijetno toplem dopoldnevu smo se sprehodili do znamenitih stopnic in uživali v čudovitem okolju cerkve ter zaključili trsatsko pobožnost z angelovim češčenjem pri kipu bl.papeža.

Popoldne smo z ladjico odpeljali na otoček Košljun. To je majhen otoček, porasel z bujnim sredozemskim rastlinjem, katerega površina meri le 0,06 kvadratnega kilometra. V cerkvi smo najprej zapeli litanije Matere Božje, potem pa poslušali razlago o zanimivostih tega kraja in si ogledali znamenitosti.

Na romanju smo videli in spoznali veliko novega in se duhovno obogatili, da se lepo pripravimo na adventni čas, ki prihaja. Za vse to pa gre zahvala našemu duhovnemu voditelju p. Marjanu. Iz srca se mu zahvaljujemo za vsa bogata doživetja in mu želimo veliko Božjega blagoslova in Marijinega varstva z željo, da bi bili njegovi romarji tudi prihodnje leto.

Jelka Pakiž

Novice s Svete Gore

Biseromašnik Mihael Vovk

P. Mihael Vovk, letošnji biseromašnik, je v svojem duhovniškem poslanstvu vijugal po raznih krajih Slovenije, leta 1971 je odšel za štiri leta na študij v Rim, kjer se mu je »razširilo frančiškansko obzorje z ugotovitvijo, da Frančiškovi bratje niso samo v Sloveniji, ampak resnično po vsem svetu,« je povedal p. Pepiju ob zlati maši, ki jo je 29. junija 2014 obhajal na Sveti Gori. Med njegovimi duhovnimi »postojankami« po Sloveniji so na seznamu Kostanjevica nad Novo Gorico, Novo mesto, Ljubljana-center, Vič, Brezje in Sveta Gora od leta 2007 do 2023. Vmes je poletel tudi v Avstralijo na obisk k bratom frančiškanom, ki tam vodijo ovčice iz Slovenije na pašnike, ki morda v daljni deželi niso tako zeleni kot v domovini, pa tudi z ognjišča ne diši po bukovem lesu.

8. julija 2024 je p. Mihael Vovk v duhovniškem domu Mane Nobiscum, kjer bivajo starejši duhovniki, praznoval biserno mašo, kar pomeni 60 let njegovega duhovništva. Slovesno somaševanje je vodil ljubljanski nadškof metropolit Stanislav Zore, ki je skupaj z drugimi duhovniki počastil p. Mihaela in se mu zahvalil za njegovo dolgoletno služenje in predanost Cerkvi.

Slovesnosti so se udeležili tudi številni duhovniki, ki prebivajo v domu, ter sorodniki, ki so mu prišli izkazat spoštovanje ob tem pomembnem jubileju. Maša je potekala v duhu hvaležnosti in molitve za p. Mihaela in njegovo služenje skupnosti. Ob koncu maše je provincial Slovenske frančiškanske province, p. Marjan Čuden, v imenu province izrekel p. Mihaelu zahvalo za njegovo zvestobo poklicu ter mu izročil posebno priznanje papeža Frančiška, ki je p. Mihaela počastil z visokim cerkvenim odlikovanjem.

Pri kosilu je p. Marjan Čuden poudaril, da p. Mihael ostaja v lepem spominu pri vseh sobratih in vseh, ki so ga v preteklosti srečali. Njegova predanost, prijaznost in dolgoletno služenje so pustili trajen pečat na skupnosti.

Ob praznovanju zlate maše je p. Mihael zaupal p. Pepiju tudi to pomembno osebno držo: »Bogu sem neizmerno hvaležen, da mi je naklonil bolj svetli značaj, ki mi je zelo pomagal pri odgovornih službah (šest let vzgojitelj klerikov bogoslovcev, devet let provincialni minister) … Mislim, da se ne hvalim, če rečem, da mi je Bog položil v srce in dušo tudi dar odpuščanja. Ni mi težko prositi odpuščanja in s krivicami se nočem bremeniti. Božje usmiljenje bi želel vsaj nekoliko pokazati tudi v svojem življenju.«

Br. Andraž Gorenc

Novice s Svete Gore

100. Obletnica rojstva p. Pavla Krajnika

Pred sto leti, 2. avgusta 1924, je v Poljanah nad Škofjo Loko uzrl luč sveta p. Pavel Krajnik in bil krščen za Franca. Leta 2018, v častitljivi starosti 94 let, so ga obiskali angeli Gospodovi, vzeli v svoje naročje njegovo dušo in jo ponesli pred obličje Najvišjega. Skoraj polovico svojega življenja, 45 let (od leta 1971 do 2018, razen dveh let vmes), je preživel na Sveti Gori.

Hodil je po vijugasti poti, ne zaradi lastne radovednosti po spoznavanju širnega sveta, druga svetovna vojna ga je premetavala, a na srečo ne odvrgla … Potem ko je v domačem kraju končal osnovno šolo, ga je pot vodila v Ljubljano. V frančiškanskem internatu je nadaljeval šolanje, leta 1941 bil sprejet v frančiškanski red in odšel v Kamnik v noviciat. V tem letu so Nemci napadli Jugoslavijo. Iz Kamnika so morali bežati, a vsem ni uspelo ubežati. Nekatere so zajeli Nemci, jih mučili, odpeljali v koncentracijska taborišča … P. Pavlu je uspelo priti v Ljubljano in od tam na Trsat, kjer je nadaljeval z noviciatom. Tu je naredil tudi prve zaobljube. Po končanem noviciatu se je vrnil v Ljubljano, kjer je obiskoval klasično gimnazijo. Potem pa so se stvari zaradi vojne vse bolj zapletale in dosegle vrhunec po končani vojni, ko je šlo za življenje ali smrt. Bil je ujet in z vojaško enoto, ki je bila določena za lov na Mihajlovića, je odšel v Srbijo. Mihajlovića so ujeli, vojaška enota se je vrnila v Ljubljano, a vojaščine še ni bilo konec. Potisnili so ga med graničarje. Ko je bil na-

posled demobiliziran, se je njegova vijugasta pot spet uravnala na pot duhovništva.

Po mašniškem posvečenju 21. junija 1951 so bile njegove duhovniške postojanke: cerkev Marijinega oznanjenja v Ljubljani, Bežigrad, Kamnik, župniji Stranje in Nevlje, Vič, Dobova in naposled 1971 Sveta Gora, vmes pa eno leto zopet Tromostovje in eno leto Brezje. Ko se je leta 1971 vzpenjal na Sveto Goro, je rekel: »Zdaj pa se peljem v nebesa!« In res, od tam do pravih nebes je v letu 2018 pot trajala samo trenutek.

Če gre človek skozi dim, ki se vali od kakšnega kurišča ob poti, potem še ves dan telo in obleka zaudarjata po tem dimu. Če vstopiš v kadilnico in v njej preživiš nekaj časa (ni potrebno, da sam kadiš), se ta dim zaleze v kožo in oblačilo. Kmet, ki se zadržuje v hlevu, da ga počisti in nahrani živali, ki so v njem, po izstopu še ves dan diši po hlevu. Tudi p. Pavel in njegova spovednica sta vonjali po Pavlu ljubih kravah. Rad jih je imel in rad je spovedoval: »Celo dopoldne nisem niti za trenutek šel iz spovednice, toliko spovedi je bilo na Sveti Gori,« je v nekem intervjuju povedal novinarju revije Ognjišče. In ljudje so iskali spovednico, ki je vonjala po hlevu.

Poleg skrbi za hlev in kravo Mufo je imel p. Pavel še dve veliki ljubezni: Sveto Goro in knjižnico. Ko ga je provincial p. Marjan Čuden vprašal, kje mu je bilo najlepše opravljati svoje duhovniško poslanstvo, je dejal, da mu je bilo povsod lepo. »Kljub tej izjavi vem, da je bil na Sveti Gori najraje,« je pripomnil p. Marjan in ga poimenoval trubadurja Svetogorske Kraljice. »Zelo je ljubil Sveto Goro. Poznal je vse, kar je bilo o Sveti Gori zapisanega in zgolj v izročilu ohranjenega. Poznal je Sveto Goro v vseh letnih časih in v vseh odtenkih njenih bregov. Mislim, da je bil p. Pavel zadnji Svetogorec, ki je v spominu ohranil tudi tisto Sveto Goro, ko je nanjo vodila samo razdrapana makadamska cesta in na njej še ni bilo urejenih parkirišč, ker niso bila potrebna. Takrat so Svetogorci še obdelovali njivice in majhne travnate zaplate, da so pridelovali bolj ali manj vse potrebno za življenje. P. Pavel je bil zadnji, ki je vedel ime vsake njivice, vsake zaplate zemlje … Vendar Gore ni ljubil zaradi teh zaplat zemlje ali zaradi česa drugega. Ljubil jo je zaradi Marijinega naročila Urški … Sveto Goro je ljubil zaradi svetosti dogodka, ki je Skalnico spremenil v Sveto Goro,« je še zapisal p. Marjan.

Njegova tretja velika ljubezen je bilo pisanje, zapisovanje dogodkov povezanih s Sveto Goro, velikih dogodkov ob slovesnostih, pa tudi čisto vsakdanjega dogajanja. Dolga desetletja je pisal samostansko kroniko. Napisal je šmarnice Marijina hiša ob 450. obletnici Marijinega prikazanja. Vsa leta je urejal knjižnico. »Urejal, ne pa uredil, saj to delo ni nikdar končano, ker je treba vedno znova katalogizirati nove knjige,« je pripomnil novinarju. V svoji skromnosti tega daru ni izkazoval, a priznati je treba, da je bil velik zapisovalec življenja. Bil je zgleden mož vere in molitve, trden in pokončen, kot da bi bil s Krasa doma. Sicer pa, saj ga je burja klesala tudi na Sveti Gori, tako kot kipar kos marmorja. »Če kamen trd je, je še trša dlan,« je o Kraševcu zapisal Alojz Gradnik in tudi tak je bil p. Pavel.

Petra Zavrtanik

Novice s Svete Gore

Redovniški dan 2024 na Sveti Gori

V sredo, 18. 9. 2024, je na Sveti Gori pri Gorici potekal letni Redovniški dan – konferenca redovnih ustanov Slovenije – Korus, ki združuje vse redovnice in redovnike ter članice in člane družb apostolskega življenja Slovenije. Zbralo se je okrog sto štirideset redovnic in redovnikov vseh redov iz vse Slovenije. Tema tokratnega srečanja je bila »skupna in osebna molitev«. Srečanje smo začeli z zbiranjem pred baziliko, potem pa nas je v njej pozdravil gvardijan p. Bogdan Knavs, OFM.

Sledila je molitev, ki so jo vodile šolske sestre. Po njej nam je zgodovino Svete Gore predstavil škofijski duhovnik g. Ciril Cej, duhovni pomočnik na Sveti Gori. Slikovito nam je opisal njeno zgodovino in kako je Marija v drugi svetovni vojni posegla, da svetišča niso partizani zbombardirali. Po odmoru so sledila pričevanja o skupni in osebni molitvi, kar je bila tudi osrednja tema srečanja. O tem sta spregovorila s. Snežna Večko, OSU in p. Miran Špelič, OFM. S. Snežna je predstavila razvoj molitve ob psalmih in molitev brevirja. Po Talmudu je molitev Božja zapoved. Peta Mojzesova knjiga pravi, da se molitev opravlja s srcem. Tudi kralj David lepo pričuje o molitvi, ki jo opravlja večkrat na dan. Predpis o trikratni molitvi na dan je nastal kot vzporednica trikratnemu dnevnemu žrtvovanju. Hebrejski izraz za molitev izhaja iz glagola soditi. Molitev je namreč namenjena presojanju in preobrazbi sebe. V Svetem pismu imamo psalme zbrane v Knjigi psalmov. In ti psalmi postanejo človekova molitev. So ogledalo čudovitih Božjih del, hvalijo čudovita Božja dela. Psalmi so v polnosti izpolnjeni v Kristusu. Primerni so za vse sloje ljudi in za vse čase. O prvi Cerkvi beremo, da so se verniki družili in vztrajali v molitvi. Zlagali so nove himne in psalme v novosti odrešenja. Tudi prvi kristjani so molili zjutraj, opoldne in popoldan, tako so nadomestili molitev iz judovstva. V kontemplativnih skupnostih pa molijo molitev brevirja sedemkrat na dan. Beseda »brevir« izvira iz latinske besede brevis, kar pomeni kratek. S. Snežna nam je predstavila še dele molitvenega bogoslužja in kako naj bi ga molili ob različnih liturgičnih časih in praznikih.

P. Miran Špelič je omenil sv. Benedikta, ki je s svojo zapovedjo Ora et Labora postavil temelje molitve. V samostanu je tudi pri molitvi treba imeti red. Tega se je najprej držal opat. Brevir je bil pri Benediktu opus dei – Božje delo. Danes imajo različni narodi za to molitev različen izraze, pri čemer je to ime ostalo le v sledovih. Mi ga imenujemo bogoslužje. Danes se vsak red po svoje trudi ohranjati ure molitve, še najlažje gre zjutraj. P. Špelič je izpostavil tri stvari, ki se mu zdijo problematične:

1. Kdaj začnemo moliti? Ob uri, ki je določena ali počakamo zamudnike in gremo preko ure. Treba je premisliti, kakšen je začetek in potek molitve.

2. Edinost v molitvi: da ne prehitevamo ali zaostajamo, da hodimo v korak. Sicer lahko molitev postane tiho mučeništvo.

3. Zvezdica: kako in koliko se pri njej ustavimo. Čemu je namenjena? Sam se je dokopal do spoznanja, da so morali ujeti odmev, zato je nastala zvezdica. V teh trenutkih poiščemo bistvo prebrane vrstice.

Podal je dva predloga za domačo nalogo.

1. Skupaj zmolímo eno od molitev in po njej v kratki pavzi poiščímo, kaj nas je nagovorilo. Sledi podelitev.

2. Pod drobnogled vzemímo psalm 118. Je najdaljši psalm. V njem poiščimo sinonime za Božjo besedo.

Po tem so sledila še tri pričevanja o osebni molitvi. Spregovoril je p. Janez Poljanšek DJ.

Zanj je molitev že to, da vsak dan z veseljem vstaja in si želi moliti. Potem mu molitev steče. V jutranji molitvi vse izroča in se trudi, da bi v vsaki stvari našel Boga. Njegova molitev je tudi apostolska. Molitev je bolj iskanje izbir, odločanja. Jezuiti so izumili termin

»kontemplacija v akciji«. V molitvi sam sebe opominja, da je grešnik, ljubljeni grešnik, grešnik, ki mu je odpuščeno. Vse želi gledati v luči Božje previdnosti; kar se mu zgodi, je od Boga. V molitvi vprašuje Gospoda, kaj mu želi povedati s tem, kar se mu je zgodilo, ali je odreagiral na določene situacije. Uči se tudi veseliti ob uspehih drugega človeka; to je globlje veselje kot samo veselje nad lastnimi uspehi.

Br. Miro Pavšek OFM Cap je bil v svoji molitvi zelo oseben in je dal nekaj primerov, kako Gospoda prosi, naj mu pomaga, da bo sprejel sebe in brate, kako prosi Svetega Duha, naj mu pomaga pri pripravi pridige, da bo povedal, kar Gospod želi.

S. Damjana Tramte, FMA je omenila sv. Frančiška, ki ni molil, on sam je bil molitev. Tudi don Boska so vprašali, kdaj je pri vseh svojih aktivnostih molil. Kdaj pa ni molil? Povedala je, da je kot enajstletna prvič začutila, kaj je molitev – srečanje v živo. V svoji vzgoji je imela različne postaje in na različne načine spoznavala, kaj je molitev. Ob vstopu v samostan je ob pogledu na druga dekleta razumela, da je molitev zelo priročna. Imela je tudi ljudi, ki so jo uvajali v molitev in ji pokazali različne načine molitve. Danes jo iz konstitucij nagovarja člen, ki govori o nenehnem spreobrnjenju. Nagovarja jo zgled molitve pri Mariji, ki je v tihoti sprejemala in ohranjala ter se prepustila Svetemu Duhu. Ustanoviteljica jo uči, da je prava pobožnost v izpolnjevanju vseh dolžnosti ob pravem času in pravem kraju ter vse iz ljubezni do Boga. Kolikšno bogastvo molitve je bilo podeljeno na letošnjem redovniškem dnevu na Sveti Gori!

Po kosilu in skupnem druženju smo se spet zbrali v baziliki Svetogorske Kraljice in njej v čast zapeli litanije z odpevi. Sledila je sveta maša, ki jo je daroval generalni vikar koprske škofije msgr. Slavko Rebec ob somaševanju številnih duhovnikov in provinciala jezuitov ter predsednika Korusa p. Mirana Žvanuta, ki je uvodoma nagovoril zbrane. G. Rebec je besedo v homiliji navezal na otroke iz evangelija, ki posedajo po trgih in si med seboj kličejo: »Piskali smo vam, pa niste plesali.« (Lk 7, 32): »Bog me vabi, da bi plesal ples življenja po njegovem ritmu tako navdušeno, da bi se tudi drugi pridružili kar sami, brez vabljenja, zato ker bi jih zasrbele pete, ker bi jih zasrbela duša.«

Domov smo odšli z dodatno domačo nalogo: napisati tako melodijo, da ko bomo sami ob njej plesali, bodo vse, ki nas bodo videli, zasrbele pete, še bolj pa duša in se nam pridružili.

s. Mirjam Černigoj

Novice s Svete Gore

Čudeži na poti

Goriška pešpot - Iter Goritiense imenovana tudi Goriški camino dobiva svojo podobo. Pot od Ogleja do Svete Gore je zdaj v celoti označena in se popotniku ponuja v vsej svoji lepoti, saj je tesno vpeta v zgodovino in naravo tega prostora.

V soboto, 9. novembra, se je zgodaj zjutraj na železniški postaji v italijanskem Zagraju (Sagrado) zbralo približno sedemdeset ljudi, ki so se skupaj odpravili na drugo etapo pohoda, na šestindvajset kilometrov zelo razgibane poti po Krasu vse do Mirenskega gradu.

Prvi del celotne poti je dolg približno 29 kilometrov in se vije po ravnini od Ogleja do Zagraja. ‚V glavni vlogi' se predstavlja zgodovina tega edinstvenega območja. Ob premišljevanju o Cerkvi in velikem Oglejskem patriarhatu si predstavljamo ljudstva in narode, ki so se povezovali kljub raznolikosti jezikov in kultur. Prečkamo starodavni San Lorenzo, nadaljujemo mimo pokopališča v Fiumicellu, kjer v zvezi s tragično preminulim študentom Giuliom Regenijem premišljujemo o resnici in pravici. V Škocjanu ob Soči (San Canzian d'Isonzo) si ogledamo arheološko najdišče in literarni spomin nas ponese v začetek 4. stoletja, v čas Dioklecijanovega cesarstva in mučencev iz Škocjana. Po dolgi hoji na levem bregu reke Soče, ko uživamo v njenem blagem šumenju in nas razveseljujejo njene čudovite barve, prispemo do pobočja Krasa.

Tretja in četrta etapa pešpoti povezujeta Mirenski Grad z Novo Gorico in Gorico, Evropsko prestolnico kulture 2025, in nato še s Sveto Goro, prekrasnim svetiščem, ki se razprostira nad delom Srednje Evrope od visokih Julijskih Alp do modrega Jadrana.

Namen sobotnega pohoda je bil razmišljati o ranah, ki jih je tem krajem zadala prva svetovna vojna, ki je uničila enotnost v raznolikosti, tako značilni za te kraje, pa tudi o podnebnih spremembah, ki so bile soodgovorne za požare, ki so ne dolgo tega pustošili po Krasu.

V Zagraju je pohodnike pozdravil župan Marco Vittori. Ko so prejeli romarski potni list, so se popotniki odpravili po slikovitih poteh Krasa. Mimo cerkvice Santa Maria in Monte nad Foljanom (Fogliano) so se prebili do impozantnega spomenika Corridoni. Razmišljali smo o tem, kako zna biti zgodovina nenavadna, in o mladem idealistu Corridoniju, borcu Socialistične internacionale, ki ga je fašizem spremenil v domoljubnega junaka in mu postavil velik spomenik v nezgrešljivem fašističnem slogu. V Martinščini (San Martino del Carso) je pohodnike prijetno presenetil župan Vittori, saj jih je pričakal z bogato pogostitvijo, kar smo udeleženci zelo cenili. Zahvalil se je, da smo za osrednji del pohoda izbrali prav kraj v zagrajski občini. Nato smo se srečali s številnimi novinarji različnih časnikov in lokalnih televizijskih postaj, ki so želeli izvedeti kaj več o razlogih udeležencev za ta dolgi pohod. Pridružil se nam je tudi pater Bogdan Knavs, rektor svetišča na Sveti Gori, in tako izpopolnil postavo organizatorjev skupaj z direktorjem bazilike v Ogleju ter z vodjema projekta Nacetom Novakom in Mattijo Vecchijem.

A pred pohodniki je bila še dolga pot. Rahlo utrujeni smo šli mimo spomenikov svetega Mihaela, vasi Vrh in topniške galerije na Brestovcu. Strmo smo se spustili proti prometni cesti čez Dol, ki smo jo prečkali s pomočjo skrbnih in prijaznih karabinjerjev iz Sovodenj ob Soči, kar je omogočil sovodenjski župan Luka Pisk. Sledil je vzpon na Cerje, kjer stoji velik stolp-muzej, posvečen zgodovini slovenskega naroda, nato pa vnovičen spust do zadnjega kratkega vzpona, kjer so se pred cerkvijo na Mirenskem Gradu zbrali vsi pohodniki, prav ko so se že začele prižigati prve večerne luči. Posebna zahvala gre sodelavcema družbe Tmedia Paolu Hmeljaku in Francesci Iancig, ki sta poskrbela za vso potrebno logistično podporo od začetka do konca.

Kaj je ostalo od te lepe novembrske sobote? Občutek, da je bil dosežen glavni cilj Go!2025: hoditi skupaj, Italijani in Slovenci, drug ob drugem. Zelo lepo in presenetljivo je bilo videti, kako so korak za korakom padale ovire in kako so se ljudje, ki se zaradi različnih jezikov pogosto sploh niso razumeli, spontano začeli približevati drug drugemu, si ponudili roko, izmenjali pogled in brez težav odkrivali, kako je - če parafraziramo Sveto pismo - „dobro in prijetno, če so sestre in bratje skupaj“.

Andrea Bellavite

Novice s Svete Gore: Dva pohoda, en cilj in nova Martinova stopinja

Sveta Gora vezni člen dveh projektov Interreg

V okviru 34. Dnevov evropske kulturne dediščine, ki so jih v sredo, 25. septembra, slovesno odprli v Frančiškanskem samostanu Kostanjevica nad Novo Gorico, in 12. Tedna kulturne dediščine je bilo po vsej Sloveniji in seveda tudi na Goriškem organiziranih mnogo najrazličnejših s kulturno dediščino povezanih dogodkov. Njihova osrednja tema je bila letos Dediščina kulturnih poti, mreženja in povezav. Med njimi sta bila tudi dva pohoda iz različnih smeri na Sveto Goro, 25. septembra, ki sta se na vrhu zaključila s skupnim dogodkom.

Prvi pohod je vodil po zadnjem delu Goriškega camina, ki povezuje Oglej in Sveto Goro. Začel se je pred cerkvijo sv. Štefana v Solkanu. Udeleženci vodenega pohoda so lahko prehodili zaključni vzpon te dobrih 80 kilometrov dolge nove pešpoti v skupnem čezmejnem prostoru, ki je nastala v okviru Interreg Ita-Slo SPF projekta Walk2Spirit. Slabih pet kilometrov dolg vzpon, med katerim morajo pohodniki premagati 600 višinskih metrov, je kar zalogaj, a so ga vsi udeleženci pohoda zmogli v uri in 45 minut, kar pomeni, da je bil tempo hoje kar dober.

Druga skupina pohodnikov se je proti 682 metrov visoki Sveti Gori podala izpred cerkve sv. Martina v Grgarju, in sicer po Urškini poti, ki je postala del Čezmejnega Martinovega kroga. 260 kilometrov dolga pešpot, ki obkroži Vipavsko dolino, vodi tudi čez del Brd, Krasa in Furlanske nižine do Ogleja, nastaja v okviru projekta GOwalking, ki je tudi del družine Interreg Ita-Slo SPF projektov.

Ob 11.uri so se pohodniki, ki so se iz dveh smeri povzpeli na Sveto Goro, srečali pod svetogorsko baziliko, kjer je sledil kratek kulturni program ob odkritju Martinove stopinje, znamenja Velike evropske kulturne poti Sveta Evrope. Novo obeležje na Sveti Gori je blagoslovil pater Edvard Kovač, sicer tudi predsednik Evropskega kulturnega centra sv. Martina Tourskega Slovenija. Dogodka so se udeležili tudi predstavniki ostalih partnerjev, ki sodelujejo pri obeh projektih, Frančiškanskega samostana Sveta Gora, Fundacije Socoba, ki upravlja z Oglejsko baziliko, Regijske razvojne agencije Rod Ajdovščina, ki pri projektu GOwalking sodeluje s Promoturismo FVG, pa tudi Župnije Grgar in Turističnega društva Grgar, italijanskega združenja Club Alpino Italiano (CAI) ...

Skupno druženje se je nadaljevalo in zaključilo v prostorih Centra Mir in dobro, ki je na Sveti Gori zaživel v okviru projekta Walk2Spirit. Tisti, ki še niso bili

v centru, so si lahko ogledali novo pridobitev, ki jo je od odprtja sredi letošnjega junija za postanek na poti, nočitev ali nekajdnevni oddih izkoristilo že kar nekaj obiskovalcev z vseh koncev Evrope, pa tudi iz ZDA in Avstralije. V prostorih Centra Mir in dobro, ki nudi 28 ležišč v različnih sobah, studiu in dveh apartmajih, pa tudi učilnico, psihoterapevtsko svetovalnico in prostore za ustvarjanje, je že potekala tudi mednarodna likovna kolonija. V njem so se družili mladi prostovoljci mednarodne prostovoljske organizacije CISV, med postankom na poti proti Assisiju so v njem prenočili romunski in madžarski romarji, gostil je tudi duhovne vaje, vikend seminar zdrave prehrane in številne posameznike, ki znajo ceniti mir in dobro, ki sta doma na Sveti Gori.

Nace Novak

Interreg Italia-Slovenija

Cofinanziato dall'Unione europea
Sofinancira Evropska unija

Fondo per piccoli progetti GO! 2025
Sklad za male projekte GO! 2025

GO! 2025
NOVA GORICA - GORIZIA

VABILO | INVITO

Letošnje odprtje Dnevov evropske kulturne dediščine bo v Novi Gorici in ob tej priložnosti ste vabljeni na pohod na Sveto Goro, ki ga organizira projekt

In occasione dell'inaugurazione delle Giornate del Patrimonio Culturale Europeo 2024 che si terrà a Nova Gorica, siete invitati a un'escursione sul Monte Santo, organizzata dal progetto

GO walking

ČEZMEJNI MARTINOV KROG, ki je del Velike Evropske kulturne poti sv. Martina.

Dogodek bo
v sredo, 25. septembra 2024, ob 9.00,
s pričetkom izpred cerkve sv. Martina v Grgarju.

Program:
9.00 Zbor udeležencev in začetek pohoda po Urškini poti
11.00 Blagoslov nove plošče s stopinjo sv. Martina na Sveti Gori
11.30 Zaključek pohoda, okrepčilo za pohodnike in povratek v lastni režiji.

V sodelovanju s Promoturismom FVG, Evropskim kulturnim centrom sv. Martina Tourskega v Sloveniji, Turističnim društvom in župnijo Grgar ter Frančiškanskim samostanom Sveta Gora (projekt Walk2Spirit).

Dogodek bo v vsakem vremenu.
Vljudno Vas prosimo za potrditev udeležbe do 23. septembra 2024, na elektronski naslov:

IL CIRCUITO TRANSFRONTALIERO DI SAN MARTINO, fa parte del Grande Itinerario Culturale Europeo.

L'evento si terrà
mercoledì 24 settembre 2024 dalle ore 9.00,
partendo dalla chiesa di S. Martino a Grgar.

Programma:
9.00 Incontro dei partecipanti e inizio dell'escursione lungo il Percorso di Urška,
11.00 Benedizione della nuova targa con l'impronta di San Martino a Sveti Gora,
11.30 Fine dell'escursione, rinfresco per i partecipanti e ritorno autonomo.

In collaborazione con Promoturismo FVG, il Centro Culturale Europeo di San Martino di Tours in Slovenia, l'Associazione Turistica e la Parrocchia di Grgar, e il Convento Francescano di Monte Santo (progetto Walk2Spirit).

L'evento si terrà con qualsiasi tempo.
Vi preghiamo cortesemente di confermare la Vostra partecipazione entro il 23 settembre 2024, all'indirizzo email:

patricija.stor@rra-rod.si

Regijska razvojna agencija ROD Ajdovščina

IO SONO FRIULI VENEZIA GIULIA

Il progetto è finanziato dall'Unione europea nell'ambito del Fondo per piccoli progetti (Small Project Fund) GO! 2025 del Programma Interreg VI-A Italia-Slovenia 2021-2027, gestito dal GECT GO.
Projekt financira Evropska unija iz Sklada za male projekte GO! 2025 programa Interreg VI-A Italija-Slovenija 2021-2027, ki ga upravlja EZTS GO.

Novice s Svete Gore

Obnovljen oltar sv. Antona

Več desetletij je že tega, kar je zadnji pleskar olepšaval našo baziliko. Zato je toliko bolj razumljivo, da je potrebno razmišljati o ponovnem pleskanju celotne notranjščine. Začeli smo po delih in tako je bila letos prva na vrsti celotna desna kapela z oltarjem sv. Antona, kjer so bile posledice zoba časa in vremenskih vplivov najbolj vidne. Sv. Anton je bil blizu preprostemu človeku ter vsem ljudem v stiski; poznamo navado, da na njegov god blagoslavljamo in delimo kruh. Sv. Anton je bil eden izmed najbolj dobrih ljudi, ki so kdaj koli živeli na svetu. Anton še vedno oznanja in tudi nam naznanja, da je Kristus naš najzvestejši prijatelj.

A naši zelo dobri prijatelji na Sveti Gori ste tudi Vi, dragi dobrotniki, ki nam pomagate, da lahko kaj postorimo v našem Marijinem svetišču. Ob tej priložnosti se zahvaljujemo Mestni občini Nova Gorica, ki je iz razpisa za vzdrževanje kulturne dediščine za leto 2024 prispevala 10.018,00€. Skupni znesek vseh del pa je znašal 14.311,89€. Dragi prijatelji Svete Gore, iskrena hvala za vsak, tudi najmanjši, dar, ki ste ga, ali pa ga še boste, darovali za našo baziliko.

p. Bogdan

26. – 29. OKTOBER 2024

Romanje v Assisi

Skupina mladih kristjanov z družinami in prijatelji smo se odpravili na romanje v Assisi, mesto sv. Frančiška in sv. Klare, skupaj z letošnjim zlatomašnikom p. Markom Novakom.

Na gori La Verna nas je sprejel p. Marjan Čuden, ki je bil ves čas romanja naš vodič in duhovni vodja.

Na romanju smo obiskali mnogo krajev, ki so v nas pustili neizbrisen pečat o življenju sv. Frančiška in sv. Klare. Posebna zahvala gre p. Marjanu, ki nas je vodil po teh čudovitih in svetih krajih. Naša srca so se napolnila z duhovnim mirom, ljubeznijo in novim upanjem.

Natalija Berlec

Iz Lemonta

Leta 1923 so ameriški Slovenci, Hrvatje in Slovaki pod vodstvom frančiškanov, posebno p. Kazimirja Zakrajška, kupili kmetijo (farmo) z namenom, da tu zgradijo semenišče za vse tri narodne skupnosti. Naslednje leto so se prvi frančiškani naselili v nekdanjo kmečko hišo, v letu 1925 pa že zgradili prvi samostan ob glavni cesti, Main Street. V kapelo so umestili sliko Marije Pomagaj, ki jo je naslikal p. Blaž Farčnik. S tem se je začela zgodovina Ameriških Brezij. Veliko dobrega se je v vseh teh letih zgodilo pod okriljem Marije Pomagaj, Kraljice ameriških Slovencev. Lemont je bil že od začetka odprt tudi drugim narodom in duhovnim potrebam. Na tej stoletni tradiciji gradimo še danes.

V verskem središču skrbimo za našo skupnost z rednim nedeljskim bogoslužjem v cerkvi Marije Pomagaj, ki daje ljudem občutek stalnosti in stabilnosti. Nekateri povedo, da komaj čakajo, da gredo v nedeljo v Lemont. Po maši je redno tudi kosilo v domu in priložnost za druženje. Septembra smo praznovali trideseto obletnico verskega središča, katerega zavetnik je od leta 2000 bl. A. M. Slomšek. Imeli smo blagoslov otrok ob ameriškem pustu (Halloween), v samostanu poteka nedeljska Slomškova šola slovenskega dopolnilnega pouka, praznovali pa smo tudi blagoslov nekaterih visokih obletnic porok, 60-letnice ali celo 70-letnice. V adventu zbiramo nepokvarljivo hrano in higienske pripomočke za lokalni Karitas v luteranski cerkvi. Zbiramo tudi denarne darove za slovenske misijonarje. V povezavi z Brezjami smo se vključili v praznovanje 100-letnice Frančiškove sončne pesmi in bomo rojakom za božično oz. novoletno darilo podarili koledar ‚Frančišek Asiški – Hvalnica stvarstva."

Novembra smo praznovali 29. obletnico Kulturnega-Katoliškega centra. Kot običajno je takrat sv. maša v domu, da tudi tako pokažemo povezanost med verskim in kulturnim središčem. Na kosilu je bilo 270 ljudi. Novi predsednik Slovenskega doma je bil

dolga leta predsednik Slovenskega športnega kluba. Na sestanek ‚Vizija 2024" je zbral okrog štirideset, večinoma mlajših, ki so še v srednji šoli ali na fakulteti, in jih spodbudil k razmišljanju o prihodnosti Slovenskega katoliškega centra in njihovi vlogi pri tem. Zbrali so celo listo idej in predlogov, ki naj bi jih na naslednjih sestankih bolj obdelali.

Romarski dom je zaseden večino vikendov, pogosto pa tudi med tednom ob večerih, včasih tudi čez dan. Na internetu je objavljen razpored (www.baragasmrh.com), tako da skupine, ki bi želele rezervirati, lahko že same pogledajo, kdaj je še prosto. Pod okriljem romarskega doma deluje tudi nadškofijska diakonska skupina Upanje je na poti (Hope is on the Way). Vse proste kapacitete v samostanskih garažah so bile napolnjene z podarjenimi potrebščinami za poplavljence in žrtve orkanov. Prostovoljci iz vse okolice so prihajali in polnili vedra, prinašali zaboje z vodo, plenice za dojenčke ipd. Potrebno je bilo veliko potrpljenja in koordinacije s številnimi prostovoljci, odpovedanimi prevozi, da so končno ljudje v potrebi dobili zbrano pomoč.

Poletna sezona je bila polna romanj in piknikov. Ob nedeljah romanja, ob sobotah pa razna manjša druženja, po katerih so morali organizatorji počistiti in pospraviti za nedeljo. Vse termine, ki jih ne potrebujemo za slovensko skupnost, oddajamo drugim skupinam. Najbolj številne in zveste so skupine Poljakov, ki prihajajo iz leta v leto. Prekmurci imajo svoje društvo, ki organizira romanje in piknik za vso skupnost. Slovenski športni klub ima svoj športni konec tedna, s sv. mašo in piknikom v nedeljo. Poleg teh, v juniju, sta glavni slovenski romanji in piknika v avgustu. Najprej je to romanje in piknik Slovenskega kulturnega/katoliškega centra, zadnjo nedeljo v avgustu pa je tradicionalni Medeni piknik, v pomoč vzdrževanju samostana in posestva. Za pripravo in izvedbo ‚velikega" piknika slovenskega doma so letos našteli okrog osemdeset prostovoljcev, ki so delali že v soboto, potem pa tudi v nedeljo. V slogi je moč. Čebele na našem posestvu so bile pridne, prav tako naši čebelarji, da smo na medenem pikniku prodali 75 kozarcev medu. Samostanski med je šel ‚za med" in ni ostal niti en kozarec več.

p. Metod

Brezmadežna (II)

Zgodilo se je štiri leta po razglasitvi verske resnice o Brezmadežni 1858 v Lurdu. Tu se je Marija razodela Bernardki Soubiruous. Ko se je Marija prikazala Bernardki, jo je Bernardka vprašala, kako ji je ime. »Brezmadežno spočetje sem«, je bil odgovor. Marija je stopila na Zemljo v kritičnem in za Cerkev nevarnem času, ko so mnogi trdili, da človek nima božjega, ampak človeški izvor, da je človek le del materije, da je brez duha in da ne potrebuje vere. Marija je v različnih dneh dala več naročil. »Molite za grešnike! Pokora, pokora! Pojdi pit k studencu in se tam umij! Povej duhovnikom, naj mi tu postavijo kapelo. Naj ljudje sem prihajajo v procesijah.« Ko je Marija prenehala svetovati, je začela s čudeži. Delo, ki ga je Marija začela po Bernardki, se še danes nadaljuje v Lurdu v krasnem svetišču in pri čudežnem studencu. Lurd je Marijino mesto, v katero imata dostop molitev in ljubezen. Vsak romar pred lurško votlino občuti, da gleda nanj Marija in se mu smehlja. Plamenčki na darovanih svečkah utripajo kakor upanje tistih, ki so jih prižgali in darovali. Romar, ki pride v Lurd, kaj lahko izpolni preprosta Marijina naročila. Pij iz studenca. Umij se v vodi! Naročilo je preprosto. Lurd je mesto molitve. Vsa molitev je usmerjena v tri velike centre: k hostiji, h križu in k rožnemu vencu.

Od 13. maja do 13. oktobra 1917 se je trem pastirčkom, Luciji, Frančišku in Jacinti, v Fatimi na Portugalskem prikazovala Marija. Po trinajstletnem raziskovanju je krajevni škof dogodke priznal za verodostojne. Uradno je dovolil češčenje Matere božje, Fatimske Gospe'. Glas o teh prikazovanjih se je razširil po vsem svetu. Fatima je postala mogočno središče prizadevanja za krščanski prerod življenja. Množice romarjev z vsega sveta se zgrinjajo v ta blagoslovljeni kraj in celo papeži so v njem že izročali človeštvo Marijinemu varstvu. Marija je naročala pastirčkom: »Pobožno milite slednji dan sveti rožni venec s tem namenom, da zavlada mir na svetu.« Zadnji dan prikazovanj se je slovesno razodela kot Mati božja rožnega venca. Kako so pastirčki radi molili rožni venec za spreobrnenje grešnikov! Po njih nam je Marija priporočila pobožnost prvih sobot, priporočila molitev rožnega venca in vsaki desetki naj se doda: »O Jezus, odpusti nam naše grehe …«

Leta 1924 je na Flamskem umrl 33-letni duhovnik Edvard Poppe, ki je »v kratkem času spolnil dolga leta«. Ko je za duhovnike vodil duhovne vaje, jim je govoril tudi o Mariji: Kdo torej, povejte mi, kdo se bo torej pogubil, če vneto pozdravlja Marijo! Mati malih, rešitev slabotnih, zvezda v viharjih … Marija!

Marija! Kadar ste brez pomoči …, molite Ave, Marija! Kadar nimate poguma, molite Ave, Marija. Kadar ste v nevarnosti, molite Ave, Marija. Kadar ste v skrbeh, molite Ave, Marija. Ah, kako polna beseda! Ta sladka pesem! Ta mogočna prošnja: Ave, Marija! Ah, tolažba služabnikov, Pogum malih, Moč slabotnih, Ave, Marija! Veselje angelov, Hrana duš, Ave, Marija! Marija, bodi usmiljena z nami! Usmili se duš, usmili se svoje Cerkve! Marija, ali bo hudi duh dosegel, da bodo ljudje molili mamona namesto sveti križ? Marija! Marija! Mati usmiljenja, svet je zadela kazen. Ti oblikuj duše, ki bodo ustavile Božjo roko! Ah Marija, brezmadeža spočeta, prosi za na!«(Duhovni pogovori, str. 99).

Marija je resnična Mati Kristusovih udov, ker je z ljubeznijo sodelovala, da se v Cerkvi rode verniki, ki so udje glave. Zato jo tudi pozdravljamo kot preodlični in docela enkraten ud Cerkve ter kot podobo in najsijajnejši vzor Cerkve v veri in ljubezni. Katoliška Cerkev jo, poučena po Svetem Duhu, s čutom otroške vdanosti časti kot najljubeznivejšo mater (prim. C 53).

Slovenci smo praznik Brezmadežne obhajali prej kot v Rimu (cistercijani v Kostanjevici v 14. stol., minoriti v Ljubljani v 15. stoletju). Škof Tomaž Hren je imel ta praznik za zapovedan. Kako močno je bilo med Slovenci razširjeno češčenje Marijinega brezmadežnega spočetja, se vidi npr. tudi iz tega, da je bila na začetku 17. stoletja v Ljubljani ustanovljena posebna kongregacija za može z imenom Družba Marije Device, brez madeža spočete. V mestih so postavljali stebre s kipom Brezmadežne (v Ptuju leta 1664 v spomin na zmago nad Turki, v Mariboru leta 1680 v zahvalo za odvrnitev dveh »šib«: Turkov in kuge). Blaženi Slomšek je z navdušenjem naznanil vernikom razglasitev Marijinega brezmadežnega spočetja za versko resnico: »Preljubi! Veselo novico vam oznanjam, ki bo večno slavila – slovela v čast in hvalo – Bogu in Mariji, pa tudi nam, vernim otrokom Mariji v tolažbo – slovito novico, naj si jo živo v srce zapišete …« Čez štiri leta (1858) je Slomšek zopet napisal prisrčno pastirsko pismo o Marijinem brezmadežnem spočetju. Povod za pismo pa je bilo Marijino prikazanje v Lurdu, ko je Marija sama potrdila papeževo razglasitev, ko se je predstavila: »Jaz sem brezmadežno spočetej.« Moč odrešenja se v najvišji meri razodeva prav v Brezmadežni, ki »sveti tu na zemlji potujočemu božjemu ljudstvu kot znamenje trdnega upanja in tolažbe, dokler ne pride Gospodov dan.«

Na Piramidi nad Mariborom stoji daleč vidna kapelica in v njej Brezmadežna. Na podstavku pa klic Marijinih otrok: »Lepa kot luna / kot sonce izbrana / res brez madeža spočeta / - Na pomoč! presveta.«

P. Zdravko Jakop

Ob 170-letnici (1854-2024) razglasitve verske resnice o brezmadežnem spočetju Device Marije!

Lepota Brezmadežne

Kako si lepa, Brezmadežna!
Tvoja lepota prihaja iz ljubezni,
tvoja lepota prihaja iz dotika
človeške krhkosti in božje milosti,
tvoja lepota prihaja iz sorodnosti z Bogom,
ki sije in se daruje iz tebe.

Ti si Jakobova lestev,
po kateri se je Bog spustil med nas;
Ti si dala v sebi prostor Bogu
in postala izvir življenja za človeški rod;
ti si dala človeškost Božjemu Sinu,
da bi se mogli dotakniti Očetove ljubezni;
ti si prinesla luč v našo temo
in tema je ni mogla več ugasniti;
ti si Mati naše vere
in prva kristjanka med nami.

Tvoje naročje je rodovitna zemlja,
kjer je vzklilo božje seme v kruh;
ti si nam izročila kruh življenja,
da nas lakota minevanja ne použije;
ti si napolnjena monštranca,
ki nas ozdravlja strahu pred smrtjo;
ti si dala besedo in sprejela Besedo,
da nam jo lahko podarjaš.

Ti Sina spominjaš na pomanjkanje vina,
da naše svatbe ne končajo v žalovanju;
ti, ki si stala pod razodetjem božje ljubezni,
zastavljaš svoj glas pred našo krivdo.

Ti si samo zaspala,
saj telo, prepojeno z ljubeznijo,
ne more umreti in ne razpasti!

p. Pavle Jakop

Ljubezen do knjige

Zasluge za prve slovenske tiskane knjige imajo protestanti. Slomšek hvali Trubarja, Dalmatina, Bohoriča in druge njihove sodobnike, ko zapiše, »akoravno so nesrečno od prave vere zašli, Bog pa je njihove pogreške v dobro obrnil.«

Knjige je bilo tedaj težavno pisati, tiskati in še težje med ljudi spraviti. Malo ljudi je znalo brati in redki so si lahko knjige kupili. Slomšku se je porodila odlična ideja, ki jo je potem s somišljeniki in sodelavci uresničil, ko je ustanovil Mohorjevo družbo, ki velja za najstarejšo slovensko založbo. Rojstna ura te ustanove je udarila 20. aprila 1851. V Št. Andraž je povabil znane, učene in delu predane može, njegovega kova, da bi z njimi praznoval velikonočne praznike, a imel je glavni namen, da jim razodene svoje sanje: ustanoviti založbo za izdajanje knjig. Začelo se je veliko in težko delo, ki je imelo daljnosežne posledice. (*Idejo za ustanovitev slovenske založbe naj bi Slomšku dal Valentin Stanič l. 1835, ko sta poromala na grob sv. Mohorja ali celo tedaj, ko mu je z zvonika z oglejske bazilike razkazoval okoliške kraje. Stanič je imel tedaj okoli 60 let in Slomšek 35! Slomšek je Staniča zelo cenil, ker je v goriškem bogoslovju začel »duhovno pastirstvo« poučevati v slov. jeziku). Brez poverjenikov – duhovnikov in laikov, Mohorjeva ne bi postala to, kar je bil njen namen; spraviti knjige ljudem v roke. Nobene primerjave ni imel, to je bilo izvirno početje. Za zavetnika družbe je Slomšek izbral sv. Mohorja, ki je bil mestni zavetnik Celovca. Z Mohorjevo družbo se je Slomšek za vedno vpisal v slovensko zgodovino.

Znano in priznano dejstvo je, da je Mohorjeva družba s svojimi knjigami Slovence naučila: brati, knjigo ljubiti, umno gospodariti in v pravem krščanskem duhu živeti. Anton Aškerc v svojih Potopisih (1902 in 1903 piše: »Že to, kar je Mohorjeva družba storila do sedaj za naše slovensko ljudstvo, je vredno največje pohvale. Smelo bi se nekako reči, da ima skoraj vsak slovenski kmet svojo skromno domačo knjižnico.« In nadaljuje: »Kar misliti si ne moremo, kaj bi bilo z duševno hrano širokih mas, ko bi mahoma prenehala ta popularna zadruga. Tudi številnejši narodi nego je naš, nimajo kaj podobnega, kakor je Družba sv. Mohorja« /navaja Igor Grdina v M. Koledarju 2021/).

/Še eno zanimivost Aškerc odkrije v Potopisih, namreč da je tedaj v Vladikavkazu v Gruziji, odkril slovensko naselbino, ki je bila naročena na Mohorjeve knjige. Morda so vedeli za Mongolski pregovor: »Sončni vzhod prebuja naravo, branje knjig razsvetljuje glavo.« /

Beneški Slovenci so tudi brali Mohorjeve knjige. Ko so se zavedeni in siti Avstrijcev l. 1866 – vsi razen enega -, odločili za Italijo, so bili kruto kaznovani. Italijani so njihovo odločitev razumeli, kakor da hočejo postali Italijani in takoj ukinili slovenske šole. Prav tedaj pa je začel hoditi v šolo Ivan Trinko, kasnejši »beneški Slomšek«, oče Beneških Slovencev. Kaj je storil? Začel je brati (po sedemkrat eno knjigo) in začel prevajati, saj je spoznal, da se med seboj ne razumejo, ker se ne poznajo.

Italijani, ki so bili proti Slovencem, so rekli, da bi bilo bolje, da se Trinko nikoli ne bi rodil, ker je »pokvaril« s svojo vzgojo in vplival na duhovnike, ki še danes črpajo moč za svoje vztrajno poslanstvo. Žal je bil čas, ko so morali »Čedermaci« slovenske knjige skrivati pod oltarji. Danes knjig ni treba skrivati, pač pa starše spodbujati, da jih berejo. »Če svoje otroke vzgojite v bralce, ste jim dali odlično popotnico. To je precejšnja odgovornost staršev«, svetuje dr. Teja Zorko.

Januarja l. 1964 je bil na Selah pri Slovenjem Gradcu pogreb duhovnika in pisatelja Franca Ksaverja Meška, na katerem je prof. Stanko Cajnkar povedal med drugim tudi tole: Ko je Meško zagrabil za pero, tedaj je našo svobodo predstavljala slovenska kultura, predvsem slovenska knjiga. Poznali smo sleherno slovensko knjigo, ki je izšla, zanjo smo stali v vrsti, zanjo smo bili pripravljeni dati zadnje dinarje in zanjo smo se bili pripravljeni tudi stepsti …

Tudi v Prekmurju so brali Mohorjeve knjige, ki so jih na skrivaj, v sodih pritihotapili, preko Mure. Madžari so bili zelo budni!

Knjige imajo veliko moč, zato so jih Nemci uničevali in že po prvi svetovni vojni so Mohorjevo pregnali iz Celovca v Prevalje. In tudi v Gorico niso smele, zato so tam ustanovili svojo Mohorjevo.

Branje naj postane naša najljubša navada. »Otrokom pokažite, kje je najbližja knjižnica« (Albert Einstein).

P. Zdravko Jakop

Svet ob Kristusovem času in danes

V kakšen svet je prišel Kristus? Ves tedanji znani svet je bil združen v veliko Rimsko cesarstvo. Seveda so obstajali Sumerci in še nekateri narodi in kulture. Rimljani so zaradi nepoznavanja ozemlja izven cesarstva imenovali »dežela levov«, torej puščava (divjina). Izrael je dosegel svojo državnotvornost okoli tisoč let pred Kristusom. Tedaj ob Tiberi še ni bilo Rima, pač pa močvirje, in tam, kjer so kasneje bile zgrajene Atene, je bil tedaj pašnik.

Rimska država se je najbolj utrdila za časa cesarja Avgusta, ki je zavladal l. 31 pred Kristusom. Skrajna meja na vzhodu je bila Antiohija, na zahodu Akvileja, Rim pa je bil središče. Ko se je Kristus (Knez miru) rodil, je vladal na svetu mir. Kako je bilo mogoče? V veliki državi sta tedaj prevladala grška kultura in grški jezik. To je bilo kasneje zelo pomembno, saj so lahko apostoli povsod oznanjevali evangelij v grškem jeziku. K temu so zelo pripomogle tudi ceste, ki so jih Rimlja-

»Narodi (Rimljani) so se pogreznili v jamo, ki so si jo sami naredili, v mrežo, ki so jo sami nastavili, se je ujela njihova noga« (Ps 9,16). To se je zgodilo v 5. stoletju (l. 476). Vzrok za propad zahodnorimskega cesarstva, niso bili vdori Germanov, propad je bil posledica do kraja gnile rimske družbe. Razkošno in lagodno življenje. »Razkroj narodnih običajev in morale, stagniranje gospodarstva, birokratski despotizem, izčrpana vojska, upadanje števila prebivalcev, visoki davki, beg z dežele v mesta, politična brezbrižnost, razsipnost vlade in diskriminacija narodnih manjšin« (prim. Zgodovina Cerkve v stotih slikah, str. 51).

Po dva tisoč letih ugotavljamo, da so nam predniki zapustili toliko različnih zakladov kulturnih spomenikov, a tudi ruševin in zidov žalovanja; in toliko trpljenja, nezaceljenih ran, žrtev, ki gotovo niso zadnje; ker same parole »nikoli več vojne«, »to se ne sme več ponoviti« ne zadoščajo in nič ne spremenijo, potrebna je humanost, ki korenini v veri (razodetju). Moderna tehnika in umetna inteligenca z roboti imata človeka v šahu. Evropejcem manjka smisla, volje do življenja; imeti cilj in zavedanje, da je življenje dar, nad katerim bedi Stvarnik od samega začetka: »Ko sem bil še v materinem telesu, si bil že ti moj varuh« (Ps. 70). Ker življenje ni več varovano, se bližamo trenutku, ko bo Združena Evropa postala Dom ostarelih Evropejcev. Jezus bi se čudil verski brezbrižnosti! Kako se bomo rešili, izvlekli iz jame, ki smo si jo sami izkopali? Skozi vrata evangelija in k vrnitvi veri! Med nas je prišel Odrešenik. Prisluhnimo angelu: »Ne bojte se! Kajti glejte, oznanjam vam veliko veselje, ki bo za vse ljudstvo. Danes se vam je v Davidovem mestu rodil Odrešenik, ki je Kristus, Gospod« (Lk 2,10-11).

(advent 2024)
P. Zdravko Jakop

ni gradili. Rimljani niso delali nasilja nad podjarmljenimi narodi in so z njimi delili celo oblast (puščali so jim samoupravo, celo sodstvo, saj so zase pridržali le smrtne obsodbe). Pobirali so visoke davke za cesarja. Seveda pa so upravitelji dežel (pokrajin) pobirali dodatne davke tudi zase. Cesar Avgust je bil najpomembnejši in ljudje so mislili, da je božjega rodu. Vladal je 45 let. Govorilo se je: Za Rim bi bilo bolje, da se nikoli ne bi rodil, da ne bi nikoli ustanovil tako velike države, ali pa ne bi smel nikoli umreti, da država ne bi propadla. Rimljani niso nikogar tako sprejeli kot cesarja Avgusta. Rodil se je leta 63 pred Kristusom. Njegovo polno ime je bilo Gaj Julij Cezar Oktavijan Avgust Veliki. Bil je velik državnik, vojskovodja in gospodar. Krajevno so začeli na novo šteti leta po njegovem rojstnem dnevu. Seveda se to štetje ni obdržalo. Umrl je 19. avgusta l. 14 po Kristusu, ko je bil star 77 let. Izdal je ukaz za popis prebivalstva, kar beremo pri polnočnici v Lukovem evangeliju (Lk 2,1).

Ko je vladal Avgust, se je dobro godilo maloštevilnemu višjemu sloju, večina ljudi pa je živela slabo. Zato ni čudno, da so se krščanstva najprej oprijeli ljudje nižjega sloja, sužnji in ubogi, ki so preganjani kmalu začeli goreti kot bakle in rimski mir se je spremenil v grozljiv nemir vse do leta 313, ko je Konstantin Veliki dal kristjanom svobodo. Sledilo je ugodno življenje, vladajoči sloj je zavozil in zahodnorimsko cesarstvo je propadlo. Zdaj nastopijo odlični papeži (Leon I. Veliki), ki rešujejo stiske ljudi, pridobili so si »kredit« (zasluge), iz katerega živi papeštvo še v današnjem času.

Božična sedemdnevnica

V vsako leto v adventu se vedno znova odpre kaotično stanje o božični, za nekatere »devet dnevnica«, za druge »osem dnevnica«, za redke pa samo sedem dnevnica, kar je edino pravilno. Gre namreč za sedem dnevno intenzivno duhovno pripravo na praznik, Gospodovega rojstva. Tako evharistično bogoslužje, kot tudi molitveno bogoslužje imata v času od 17. 12. do 23. 12. posebna besedila, ki so vezana na datum in ne na dneve. Bogoslužje oblikujejo t.i. Antiphonae Maiores ali «O« antifone, ki jih pripisujejo papežu Gregorju Velikemu. Gre za sedem spevov, ki se začenjajo z črko »O«.

- E-manuel (Emanuel, 23.12.)
- R-ex (Kralj, 22.12)
- O-riens (Vzhajajoči, 21.12.)
  vse velike začetnice črk dajo besedi:
  ERO CRAS (jutri bo…)
- C-lavis (Ključ, 20.12.)
- R-adix (Korenina,19.12)
- A-donaj (Voditelj, 18.12.)
- S-apientia (Modrost, 17.12.)

24.12. je sveti večer in pri večerni maši se lahko zapoje ali prebere slovesna napoved Gospodovega rojstva:

Ko je minilo brez števila stoletij od stvarjenja sveta; ko je v začetku Bog ustvaril nebo in zemljo in oblikoval človeka po svoji podobi; po mnogih stoletjih, odkar je po potopu Najvišji postavil mavrico v oblake kot znamenje zaveze in miru; v 21. stoletju od preselitve Abrahama, našega očeta v veri, iz Ura na Kaldejskem; v 13. stoletju od izhoda izraelskega naroda iz Egipta pod Mojzesovim vodstvom; okrog tisoč let po maziljenju Davida za kralja; v 65 tednu po Danielovi prerokbi; v 194. grški Olimpiadi; leta 752 od ustanovitve mesta Rima; v 42 letu vladanja cesarja Oktavijana Avgusta; ko je bil ves svet urejen v miru, se je Jezus Kristus, večni Bog in Sin večnega Očeta, ki je hotel s svojim preblaženim prihodom posvetiti svet, spočet od Svetega Duha, po preteku devetih mesecih od spočetja, rodil v Betlehemu v Judeji iz Device Marije in postal človek. NJEMU ČAST IN SLAVA VEKOMAJ. Ljudje odgovorijo: AMEN

»Quinta enim die« je treba prevesti: petega dne, ali pa na peti dan, ni pa pravilno: čez pet dni.

Adventni čas ni bil nikoli pojmovan kot spokorni čas, saj je to veselo pričakovanje Gospodovega prihoda med nas. Vse bogoslužje pri maši, brevirju govori o veselju, radosti, pojemo aleluja, itd. Na čakanje smo obsojeni vse povsod, pričakovanje pa je nekaj veselega, ne pa v postu in pokori. Blagoslovljene božične praznike.

P. Viktor Papež

Slovesna napoved Gospodovega rojstva

Je vzeta iz rimskega seznama mučencev in umesti dogodek Jezusovega rojstva med najširšo zgodovino od stvarjenja sveta do Jezusovega rojstva. Navaja: Adventni sopotnik, 2018. Je zelo primerna za sveti večer!

Ko je minilo brez števila stoletij od stvarjenja sveta,
ko je v začetku Bog ustvaril nebo in zemljo
in oblikoval človeka po svoji podobi;
po premnogih stoletjih,
odkar je po potopu Najvišji postavil mavrico
v oblake kot znamenje zaveze in miru;
v 21. stoletju od preselitve Abrahama,
našega očeta v veri,
iz Ura na Kaldejskem;
v 13. stoletju od izhoda izraelskega ljudstva
iz Egipta pod Mojzesovim vodstvom;
okrog tisoč let po maziljenju Davida za Kralja;
v 65. tednu po Danielovi prerokbi;
v 194. olimpiadi;
leta 752 od ustanovitve rimskega mesta;
v 42. letu vladanja cesarja Oktavijana Avgusta;
ko je bil ves svet urejen v miru,
se je ***JEZUS KRISTUS****, večni Bog*
in Sin večnega Očeta,
ki je hotel s svojim preblaženim prihodom
posvetiti svet, spočet od Svetega Duha,
po preteku devetih mesecev od spočetja
RODIL V BETLEHEMU V JUDEJI *iz Device Marije*
IN POSTAL ČLOVEK*.*
Rojstvo našega Gospoda Jezusa Kristusa po mesu.

Odmevi …

na rogozniška kapitlja (zadnjega se žal nisem mogel udeležiti) in t. i. Nove oblike (Nuove Forme). Na drugem rogozniškem kapitlju 20. 11. je bilo med razpravo izpostavljeno, da naj bi med nami, brati, obstajale nekakšne zamere, spori, opravljanja, težave … Nekaj kontra reakcij je bilo, da med nami ni nikakršnega opravljanja ali obrekovanja, predvsem pa, da nimamo težav. Če pa že so, so te zaradi tega, ker so si trije bratje sami izvolili skupno bivanje in si uzurpirali svoj samostan …

Naj začnem malce provokativno in začinjeno, a z iskreno željo, da bi se razjasnilo, kakšna je bila pot do Novih oblik v Nazarjah – za tiste, ki vas zanima.

Torej: v provinci nimamo nikakršnih težav. Ne z našimi odnosi, ne s frančiškanskim življenjem po zaobljubah. Nimamo težav z zaobljubo pokorščine: vsi brez težav sprejemamo razne službe in pozicije v provinci; brez težav se pustimo prestaviti na štajerske postojanke ali kake druge z manj sredstvi; vsi smo razpoložljivi za služenje provinci na vsakovrstnih mestih; nikakor ne oklepamo lokacij, služb in pozicij in se brez težav dopuščamo, da nas prestavijo. Tudi nimamo težav z zaobljubo uboštva: brez težav imamo vsi skupen denar, nimamo kakih sivih fondov, nimamo osebnih ekonomij, nimamo osebne lastnine, predvsem pa varčno in skrbno razpolagamo z zaupanimi nam sredstvi, ki jih ne porabljamo zase, ampak predvsem za druge; predvsem pa imamo izjemno transparentne finance. Tudi glede zaobljube čistosti ni problemov: imajo jasne in transparentne odnose, vemo drug za drugega, kje se nahaja, s kom se druži, s kom in kam gre na dopust …; imamo vedno spoštljive in nedvoumne odnose z osebami obeh spolov …

Vse je torej OK in se imamo resnično radi med sabo in se spoštujemo. Samo en problem imamo … Tega je v razpravi skušal odpreti in razjasniti p. Bernard, ko je izpostavil, da si lahko trije bratje samovoljno izberejo, kako, s kom in kje bodo živeli. Ta intervent se sicer ni razvil nadaljnjo debato, sem pa po zaključku pristopil k p. Bernardu in ga presenečen vprašal, od kod njemu to. V nadaljnjem pogovoru se je izkazalo, da znotraj vodstva province niso bile dane jasne informacije glede oblikovanja skupnosti v Nazarjah na način Novih oblik. Dopuščam tudi možnost, da so ostali bili s tem seznanjeni, le moj sogovornik, ki je definitor, ni bil. Če torej v samem vodstvu province ni bilo pravih informacij, potem je precej logično, da to ni bilo skomunicirano z ostalimi brati v provinci. In je zato posledično prišlo tudi do …

Da pa ne bi ostalo tako, oziroma, da bo črno na belem zapisano in postalo znano vsem, ki bi to želeli vedeti, naj zapišem dejanski potek dogodkov, ki so do tega pripeljali. Kot vsi dobro veste, smo vsi trije bratje – Marjan, Tomaž in jaz, že leta sodelovali s Tatjano in Matejo pri raznih projektih (Frančiškovi tabori, duhovne vaje za zakonce, priprava na zakon …). Posledično je kdaj v naših pogovorih prišla na plano ideja, kako bi bilo, če bi lahko to izvajali skupaj na isti lokaciji in ne, da živimo in delamo vsak na svojem koncu Slovenije. Kljub temu, da se je ta zamisel večkrat porodila, se kasneje konkretno z njo nismo ukvarjali. Vse, dokler se nismo oktobra 2021 skupaj odpravili na duhovne vaje v tišini, z namenom, da bi preverili ali je to nekakšno sanjaštvo ali je kaj več na tem. Ob iskrenem in poglobljenem spremljanju je ob sklepu duhovnih vaj prišlo na plano, da je nekaj več kot samo nekakšna sanjava želja: v miru lahko zapišem »klic k temu«, kljub temu, da s tem riskiram, da bo kdo cinično zamahnil z roko in rekel, da si s tako izjavo podrejam Božjo voljo. Kakorkoli že. Ko je stvar med nami tako postala jasna, smo to skušali v primerni obliki spraviti na papir. Ko smo se 18. 10. 2021 za Bežigradom sestali s provincialom p. Marjanom, smo mu to predstavili in zapisano tudi izročili. Prošnjo smo sklenili takole: »Prvi korak, ki ga čutimo, je srečanje s teboj. Predvsem, bi se radi pogovorili, če je znotraj že obstoječe institucije moč narediti prostor za nekaj novega. Z veseljem bi gradili naprej na identiteti svetega Frančiška. Zavedamo se, da korak ne bo prinesel nekega odobravanja in aplavza. Da bo marsikoga funkcionalistična miselnost pognala v hudo kritiko in nasprotovanje. … Pripravljeni smo stopiti na to pot v zavedanju vsega tega. Odprti smo za klic Gospoda, ki ga vsi čutimo v sebi. In želimo odgovoriti.« Zadeva je p. provinciala malce spravila v zadrego, nato pa je odgovoril, da se mu mandat izteka in da se bo s tem ukvarjal njegov naslednik, zdaj pa je glavni odgovoren za provinco generalni vizitator p. Darko in naj to kar njemu predstavimo. To smo tudi storili 24. 11. 2021 v okviru vizitacije, ki jo je imel v Kopru. Takrat nam je p. Darko naročil, naj vse to zapišemo in bo predstavil generalnemu ministru p. Massimu. Tako smo tudi zanj pripravili dopis. Ko pa se je generalni minister udeležil provincialnega kapitlja 28. 3. 2024 na Viču, smo imeli tudi kratko srečanje z njim. Takrat nam je naročil naj ob dokumentu *Ite, nuntiate* pripravimo svoje predloge v nekaj alinejah, kar smo tudi storili. In to je to. Vse ostalo je bilo stvar, ki se je odvijala znotraj provincialnega vodstva ob generalnem vizitatorju na definitorialnem kongresu. Kako in kaj je bilo predstavljeno in nato skomunicirano – tega ne vem, saj so to interne zadeve vodstva in informacije niso pricurljale ven (vsaj ne do mene). Pri vsem tem mi je resnično najbolj žal to, da s strani vodstva ostalim niso bile podane jasne in odkrite informacije glede vsega tega …

Seveda pa ne smemo pozabiti na pismo generalnega ministra (prevod smo skupaj s Tabelo 2022 vsi prejeli po e-pošti), napisanega v Rimu 13. 5. 2022, v katerem na široko razloži okoliščine glede skupnosti v Nazarjah.

Stvar je torej potekala tako. Upam, da je iz tega jasno in razvidno, da si trije bratje nismo samovoljno izbrali skupnega bivanja in delovanja v Nazarjah, ampak smo prosili za skupno bivanje in delovanje najprej provinciala, nato generalnega vizitatorja in nazadnje generalnega ministra. Nismo izsiljevali, uzurpirali ali zganjali samovoljo, ampak smo *prosili*. In nam je bilo dano, omogočeno.

K temu bi samo še dodal iskreno odkrit pogovor s p. Cirilom, ki me je pri kosilu med letošnjim prvim rogozniškim kapitljem vprašal, kaj je smisel Novih oblik, pa sem mu odgovoril, da ni bistvo, da živiš v »mešanih« skupnosti, kot je to v Nazarjah ali Puppingu ali 's-Hertogenboschu, ampak je poudarek na molitvi in življenju v skupnosti. Pa je p. Ciril hudomušno dodal, da to ni nič *novega*, da nam to določajo tudi konstitucije in vse ostalo. Pa sem mu rekel, da naj bi življenje dejansko bilo v večji meri posvečeno poglobljeni molitvi in tudi odprtim odnosom, v katerih si deliš življenje in tudi svojo globino. Ampak tega pa ne morejo določiti konstitucije, ampak morajo biti bratje sami pripravljeni tako živeti in jih k temu ne moreš prisiliti – je na koncu dodal p. Ciril.

Ko smo nedavno imeli generalno vizitacijo, so prišli na obisk in voščit ob sv. Andreju p. Christian in bratje v začetni formaciji – bogoslovci in postulanti. Zame je bilo to veliko veselje in tudi dokaz, da v Nazarjah morda vendarle ne bomo škodljivo vplivali na naše mlade brate. Upam pa, da bo ob prihodnjem obisku še bolj sproščeno vzdušje, v katerem bomo morda rekli še kakšno besedo o tem, kako živimo in delamo v Nazarjah. Naj to vabilo velja za vse, ki bi želeli videti ali slišati osebno od katerega koli od nas, kako v Nazarjah zares živimo.

p. Andraž

POROČILA

SLOVENSKE FRANČIŠKANSKE PROVINCE SVETEGA KRIŽA

VSEBINA

MIR IN BLAGOSLOV OB ROJSTVU NAŠEGA GOSPODA 3

Iz generalne kurije

Zaključek šestega celinskega srečanja Komisije JPIC v Ameriki 4
Južni Libanon: pomoč frančiškanov 6
Zasedanje Izvršnega sveta za misijone in evangelizacijo 8
Srečanje Komisije za zaščito 9
Br. Massimo Fusarelli obiskal »brazilski Assisi«, da bi spodbujal k miru v našem svetu 10
Papež Frančišek imenoval nove kardinale 12
800 let od prihoda frančiškanov na Britansko otočje 13
Praznovanje spomina na prehod sv. Frančiška na Filipinih 14
Kanonizacija blaženih mučencev iz Damaska 16
Br. Vicente Paulo do Nascimento novi minister Province svetega Križa 18
Papež Frančišek razglasil nove frančiškanske svetnike 19
Generalni minister na obisku v Zagrebu 21
Praznovanje Duha Assisija 2024 23
Medversko molitveno srečanje v Sarajevu 24
25. obletnica Glasbenega festivala Frančiškove mladine 25
Stoletnica rojstva msgr. Serafína Cartagena OFM 26
Beatifikacija častitljivega Luigija Palića OFM in Gjona Gazullija 27
Pismo generalnega ministra za 8. svetovni dan ubogih in petstoletnico rojstva sv. Benedikta Črnca 29

Iz provincialata

Zapisnik 17. seje provincialnega definitorija 32
Zapisnik 18. seje provincialnega definitorija 33
Statistika samostanov za leto 2023 34

Iz življenja bratov in samostanov

Brezje, novice od sredine oktobra do sredine decembra 2024 36
Utrinki izpod kamniških planin – iz Kamnika 41
Nekaj z Viča 50
V Nazarjah 52
Kaj je zares novega v Novih oblikah, ki jih poznamo v našem redu? 55
Romanje Nove Štifte na Trsat in Košljun 57
Novice s Svete Gore 58
Biseromašnik Mihael Vovk 58
100. Obletnica rojstva p. Pavla Krajnika 59
Redovniški dan 2024 na Sveti Gori 61
Čudeži na poti 63
Sveta Gora vezni člen dveh projektov Interreg 65
Obnovljen oltar sv. Antona 67
Romanje v Assisi 68
Iz Lemonta 69

Teološki in pastoralni izzivi

Brezmadežna (II) 71
Lepota Brezmadežne 73
Ljubezen do knjige 74
Svet ob Kristusovem času in danes 75
Božična sedemdnevnica 77
Slovesna napoved Gospodovega rojstva 78
Odmevi … 80

800
1224 2024 | STIGME SV. FRANČIŠKA

Poročila leto 2024 (LXXVII)
številka 4

Izdala: Slovenska frančiškanska provinca sv. Križa
Prešernov trg 4
1000 Ljubljana

Ureja: p. Krizostom Komar
Odgovarja: p. Marjan Čuden
Redni sodelavci: p. Darko Žnidaršič, br. Janez Papa

Grafična priprava: Tina Bruno, ZBF
Tisk: Demat d.o.o., Ljubljana

Elektronski naslovi skupnosti	
Provincialat	provincialni.minister@ofm.si
Definitorij	definitorij@ofm.si
Tajništvo province	tajnik@ofm.si
Prokuratura	prokuratura@ofm.si
Založba BF	zbf@ofm.si
Komisariat	komisariat@ofm.si
Generalna kurija	http://www.ofm.org
e-mail	[ime]@ofm.org [ime] je naziv urada ali oznaka osebe (npr. mingen, secgen, formgen, missgen, econgen, pax, acta, ipd.)

Elektronski naslovi bratov	
Ambrož Mušič	ambroz.music@rkc.si
Andraž Arko	andraz.arko@rkc.si
Andrej Vovk	andrej.vovk.ofm@rkc.si
Anton Jerman	anton.jerman@gmail.com
Benedikt Dejan Emberšič	benediktdejanemberšič@gmail.com
Bernard Goličnik	bernard.golicnik@rkc.si
Bernard Karmanocky	bernard11k@aol.com
Boštjan Horvat	bostjan.horvat@ymail.com
Bogdan Knavs	bogdan.knavs@rkc.si
Bogdan Rus	bogdan.rus@rkc.si
Boris Markež	boris.markez@rkc.si
Christian Gostečnik	christian.gostecnik@guest.arnes.si
Ciril A. Božič	cirilofm@gmail.com
Darko Žnidaršič	darko.znidarsic@rkc.si
David Šrumpf	p.david.ofm@gmail.com
Edvard Kovač	edvard.kovac@guest.arnes.si
Franci Seničar	franci.senicar@gmail.com
Franci Kovše	franc.kovse1@gmail.com
Gregor Kos	gregor.kos@rkc.si
Jan Cvetek	jan.cvetek@gmail.com
Jan Dominik Bogataj	jan.dominik.bogataj@rkc.si
Janko Žagar	janko.zagar@hotmail.com
Janez Papa	janez.papa@rkc.si
Krizolog Cimerman	krizolog@yahoo.com
Krizostom Komar	krizostom.komar@rkc.si
Ksaver Babnik	ksaver.babnik@gmail.com
Mari Osredkar	mari.osredkar.ofm@siol.net
Marijan Cvitak	marijan.cvitak@ofm.si
Marjan Čuden	marjan.cuden@rkc.si
Marjan Čuk	marjan.cuk@rkc.si
Marko Novak	marko.novak@rkc.si
Metod Ogorevc	metod.ogorevc@ofm.si
Mihael S. Vovk	mihael.vovk@rkc.si
Milan Kadunc	milan.kadunc@rkc.si
Miran Špelič	miran.spelic@rkc.si
Miran Vidic	miran.vidic.ofm@gmail.com
Niko Žvokelj	niko.zvokelj@rkc.si
Pavle Jakop	pavle.jakop@gmail.com
Pepi Lebreht	pepi.lebreht@rkc.si
Peter Lavrih	pater.peter@rkc.si
Peter Vrabec	peter.vrabec@rkc.si
Rafko Slejko	rafaels@libero.it
Regalat Razbočan	regalat@gmail.com
Robert Bahčič	robert.bahcic@rkc.si
Silvin Krajnc	silvin.krajnc@rkc.si
Simon P. Berlec	simon.peter.berlec@rkc.si
Tadej Inglič	tadej.inglic@rkc.si
Tadej Strehovec	tadej.strehovec@gmail.com
Tomaž Hočevar	tomaz.hocevar@rkc.si
Tomaž Pinter	tomaz.pinter@rkc.si
Vid Lisjak	pater.vid@gmail.com
Viktor Papež	viktor.papez@rkc.si
Vili Pustoslemšek	vili.pustoslemsek@rkc.si
Zdravko Jakop	zdravko.jakop.ofm@gmail.com

800

1224
2024 | STIGME SV. FRANČIŠKA